

folk

muziek met traditie

Driemaandelijks folkmagazine
Nr. 1 - maart-april-mei 2017
Kantoor van afgifte: Brussel X - P4A9123
Jaarabonnement: België: € 20 - Buitenland: € 30

muziekmozaïek
Folk & jazz

Tom Van de Weghe

“Ik ben absoluut
een folk liefhebber!”

Stage Gooik

Estbel

Feest van de Folk

Cozin

CHVE

Dendermonde Folkt

Zaterdag 6 mei GRATIS

14u: **Optredens centrum**

Fanteyfanfare | WZWZ (We zullen wel Zien) | Confrérie des Muchards de Saint-Druon

18u30 en 20u: **Huiskamerconcerten***

Lili en Route | Sons of Sirius | Vonkkayts | Folkafdeling Muziekacademie Lebbeke | Walter Evenepoel solo

21u30: **Folkbal met Gooikestra*** in Belgica BiS

(*) **Reserveren** op www.ccbelgica.be (Activiteiten / Feest van de Folk)

Zondag 7 mei GRATIS

11 tot 14u: **Gezongen Mes**

en het **OIVF** (Orchestre International de Vielle à roue de Flandre)
in de Ros Beiaardzaal van het Stadhuis

www.feestvandefolk.be

Editie
2017

Organisatie van:

Muziekmozaïek vzw Folk & Jazz

Wijngaardstraat 5 | 1755 Gooik
tel 02 532 28 38
info@muzmoz.be
www.muziekmozaïek.be

Redactieraad

Hoofdredacteur: Steven Vanderaspolden
Redactie: Ilse Coppieters
Walter Evenepoel
Bart Vanoutrive
Coördinatie: Ilse Coppieters
Fotograaf: Bart Denolf (tenzij anders vermeld)
Media Support (advertenties):
Ilse Coppieters
02 532 28 38
Vormgeving: Brigid Sullivan

Inzending artikels en reservatie advertenties uitgave 2/2017

18 april 2017

Levering advertentiemateriaal

10 mei 2017

Voor verschijning op

8 juni 2017

Iedere auteur is verantwoordelijk voor zijn bijdragen.

**Dank aan alle vrijwillige
schrijvers en medewerkers
van het Folk magazine**

Jaarabonnement

België: € 20 / Buitenland: € 30
Overmaken op bankrekening
IBAN BE82 7380 4183 1068
BIC KREDBEBB
van Muziekmozaïek, Wijngaardstraat 5,
B 1755 Gooik
Telkens met vermelding: ABO FOLK
Info via info@muzmoz.be of 02 532 28 38

ISSN 2294-5938

© Copyright (teksten en foto's): Zonder voorafgaande en schriftelijke toestemming van vzw Muziekmozaïek mag niets uit deze uitgave worden vervoerdigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of welke andere wijze dan ook. Iedere redacteur is verantwoordelijk voor de inhoud van zijn tekst. Publiciteitsteksten en bijhorende illustraties vallen onder de verantwoordelijkheid van de betrokken adverteerder. Teksten en fotomateriaal kunnen door de redactie van Folk magazine geweigerd worden zonder dat deze beslissing dient te worden gerechtvaardigd.

Verantwoordelijke uitgever & afzandadres

Filip Verneert
Wijngaardstraat 5 | B-1755 Gooik

Kringloop van het leven

2016 eindigde in mineur, en 2017 startte niet veel beter voor de folkwereld. We namen afscheid van een aantal grote mijnheren – ook al wilden ze zichzelf nooit zo genoemd horen. Je kan je troosten bij de gedachte dat doodgaan, ook al komt het voor velen veel te vroeg, nu eenmaal bij het leven hoort. Net zoals een geboorte, de overgang naar de volwassenheid en alle andere fasen binnen die kringloop van het leven.

Eigenlijk maken we dit voortdurend mee, met mensen, maar ook met projecten, ideeën, initiatieven. Terwijl de één vol ongeduld wacht op de geboorte van een (klein)kind, is er ergens anders iemand een nieuw festival uit de grond aan het stampen. Maar evengoed zie je een organisatie worstelen om de eindjes aan elkaar te knopen in een wereld waar subsidies schaars worden of zetten een paar jongeren de stap van het repetitielokaal naar het podium. Nog anderen kijken reikhalzend uit naar de pro-

grammatie van de stage, en kunnen nauwelijks wachten tot het 8 april is om toch maar op tijd ingeschreven te zijn.

Ook in dit nummer beleven we die kringloop. We stellen je een spiksplinternieuw festival voor, een aantal groepen die tijdens het Feest van de Folk de stap naar een grotere bekendheid zetten, een paar gevestigde waarden en het programma van de stage. We kijken nog eens dankbaar terug op wat Wilfrid, Lieven, Frans en Filip allemaal voor ons betekend hebben. We hebben oog voor een nieuwe oogst aan cd's uit binnen- en buitenland, we kijken over de grens en in de andere media. Kortom, een Folk zoals we jullie die graag serveren.

Veel leesplezier in dit eerste nummer van de nieuwe jaargang. 🍷

Steven Vanderaspolden

Redactie

3 | Kringloop van het leven

Talent

- 4 | Cozin: Drie dames met veel ambitie en potentieel
- 10 | Op expeditie naar de (folk)roots bij OakTree
- 32 | Colin H. Van Eeckhout, bezieler van Amenra en zijn solo-project CHVE
- 38 | Mengelmoes: Een kleurrijke cocon in tijden van zwart en grijs

Achtergrond

7 | Improvisatie doorheen de tijd, meer doen met folkmuziek (deel 3)

Muziekmozaïek

- 13 | Feest van de Folk
- 14 | Lili en Route (Feest van de Folk)
- 15 | Sons of Sirius (Feest van de Folk)
- 17 | Vonkkayts (Feest van de Folk)
- 19 | 15 jaar Gooikoorts in een notendop
- 22 | Stage voor traditionele volksmuziek in Gooik

Reportage

18 | Bear's Den: Gevoelige folk met een randje rock

Kijker

- 21 | Dafodil: Een nieuw folkdansenfestival
- 31 | EFEX 2016: Vlaanderen maakt grote indruk in Engeland

Folklink

24 | De vele muzikale wegen van Tom Van de Weghe

27 | Partituur

In Memoriam

28 | Afscheid van vier schitterende muzikanten

Interview

40 | Estbel: Waar België en Estland elkaar ontmoeten, ontstaat er iets moois

33 | Nieuw op cd

44 | Publicaties

46 | Column: Dree Peremans

Omslag: Tom Van de Weghe | Foto: © Bart Denolf

Bezoek ons ook op www.facebook.com/folkmagazine

Folk wordt gedrukt met bio-inkt op papier afkomstig uit duurzaam bosbeheer (FSC) in een CO₂ neutrale drukkerij. De verzending is onder biofolie.

foto: © Gunter Vanderbeeken

Cozin (v.l.n.r.): Anne Van Steenwinkel, Dorien Staljanssens en Muriel Boulanger

Cozin

Drie dames met veel ambitie en potentieel

Aan een gesloten deur staan als het hoog tijd is om te vertrekken naar een concert, en na veel gebel een half slapend groepslid aan de lijn krijgen die dacht dat het aperitiefconcert om 22u30 was in plaats van 10u30, dat kan iedereen al eens overkomen. Gelukkig bleef het bij die ene keer. Een cd opnemen blijft hier gelukkig niet bij die ene keer en na de bespreking van het mooie epeetje van Cozin, was het logisch dat we eens nader kennis maakten met deze drie Gentse gratiën! Ja hoor! Drie mooie dames die dan ook nog eens vocaal getalenteerd zijn en die muzikale kwaliteiten bezitten waar menig ander muzikant jaloers van wordt. Ik heb de eer om een praatje te slaan met Dorien Staljanssens.

Drie muzikale talenten die elkaar vinden. Dorien, schets je even jullie achtergrond?

Anne Van Steenwinkel leerde van kindsbeen af viool en piano spelen. Gebeten door de muziekmicrobe was het nogal logisch dat dit haar verdere carrière zou bepalen. Afgestudeerd aan het Conservatorium van Gent als 'meest beloftevolle studente!' in de richting muziekproductie, en stage gelopen bij o.a. Miguel Wiels, dit is niet iedereen gegeven. Deze Anne die we soms zien verschijnen tussen de dames van Scala zal gegarandeerd nog vele malen allerlei podia betreden om ons muzikaal te plezieren.

Muriel Boulanger studeerde vorig jaar af als psychologe aan de UGent en volgt nu haar eerste jaar muziekproductie aan het conservatorium van Gent. Zij neemt de contrabas, bas en gitaarpartijen voor haar rekening en is ook nog actief in andere bands als Low Land Home (Undersproken) en Miss Hamelton's Curious Collection.

Dan kom ik (Dorien) nog aan de beurt. Ik ben vanaf mijn 5 jaar de muziekwereld ingedoken met piano, gitaar en fluit, waarbij alle genres van klassiek, pop en folk de revue passeerden. Ik studeerde af als bio-ingenieur, maar micro-organismen in de hersenpan kozen resoluut voor de muziek. Er was behoefte aan een muzikale uitlaatklep voor mijn ideeën en songs en deze kon ik verwezenlijken, samen met gelijkgezinden Anne en Muriel in de groep Cozin. Op onze plaat is ook Jonathan Callens' slagwerk te horen. Hij speelde vroeger bij Kadriil, nu bij Sarah Ferri en verschillende andere bands. Jonathan studeerde jazz drum aan het conservatorium van Brussel en zal in de toekomst soms ook live meespelen!

Wat betekent de naam Cozin?

Dorien: Ik wil eerst graag even de uitspraak duiden. Het is 'Coo-zin', een beetje zoals het Engelse woord 'cozy'. Het moest een naam worden die past bij onze muziek. En zó klinkt onze muziek ook wel een beetje. De songs zijn intiem, rustig, gezellig met de bedoeling om erbij weg te dromen. (nvdr: Ik snap perfect wat Dorien hier bedoelt bij het beluisteren van het nummer *Loneliness*). Cozin refereert aan Hugo's Cousin, de vorige groepsnaam. De nieuwe naam Cozin toont aan dat we een andere weg inslagen zijn met ons nieuwe album!

Wie schrijft de liedjes, tekst, muziek, arrangementen?

Ikzelf schrijf de songs. Zowel de teksten als de muziek. Het proces verloopt stap na stap waarbij flarden tekst en muziek op papier worden gezet en bijeengebracht tot een 'basissong'. Ik werk ze thuis uit op piano of gitaar. De backing vocals schrijf ik grotendeels uit op papier, of neem ik op om eens te testen hoe het klinkt. Het voordeel is dat als een lied reeds grotendeels is uitgewerkt, het voor Anne en Muriel ook makkelijker is om zich direct en spontaan terug te vinden in het nummer. Ik probeer hen het beeld dat ik voor ogen heb voor de baslijn en viool uit te leggen.

Anne en Muriel van hun kant komen dan ook met ideeën en dan proberen we een aantal dingen uit tot dat het werkt. Voor de drums of slagwerk heb ik meestal ook iets in mijn hoofd, dat ik aan de hand van andere songs of ritmisch geklop op tafel aan Jonathan probeer uit te leggen. Hij doet er vervolgens zijn ding mee. Hij voelt goed aan wat onze muziek nodig heeft en waar we met z'n allen naartoe wil-

len. Het geeft steeds een goed en voldaan gevoel als we samen een mooie song als het ware kunnen 'boetsen'. We hebben elk ons eigen deeltje klei waarmee we ons gezamenlijk beeld scheppen.

Tekst in het Engels, ambities voor het buitenland? En waarom niet in het Nederlands?

Ik ben oorspronkelijk beginnen schrijven in het Engels omdat dat gevoelsmatig voor mij klopte. Je kan je er toch net ietsje meer achter verstoppen dan achter het Nederlands. Je moet al een uitmuntend dichter zijn om je liedjes boeiend te kunnen maken in het Nederlands. 'Ik hou van jou en blijf je trouw' is zeker niet aan de orde. Een liedjestekst vraagt diepgang en moet doordacht zijn. Als je een krachtige song wil maken is het niet enkel de muziek, sfeer en klank maar ook 'wat' je te vertellen hebt is heel belangrijk. Ik heb een periode in NY gewoond, en dan is het natuurlijk wel handig als je er wil optreden dat je teksten in het Engels zijn! Echter, ik sluit niet uit dat we misschien ook eens iets in het Nederlands gaan doen. (Geheimzinnig:) Misschien gebeurt dat wel zeer binnenkort :-).

Waar haal je zoal inspiratie?

Uiteraard zitten er een aantal typische gevoelsthema's in de songs zoals wanhoop, heartbreak, heimwee en verliefdheid. Enkele nummers gaan ook over meer maatschappelijke thema's zoals leven en werk, de dagelijkse sleur. Geschillen tussen verscheidene etnische groepen. Rijk, arm, intellectueel of minder begaafd, alles wat het mensdom aangaat in het echte dagelijkse leven. Ons bestaan hier op onze zo dierbare maar kwetsbare planeet. Soms stoort er mij iets diep vanbinnen of kan ik me mateloos ergeren aan oneerlijke toestanden. Ik kan en probeer dat ook te uiten in onze muziek en teksten. Soms, als een nummer volledig af is zoals we het willen valt er precies een juk van mijn schouders. Dan kan ik weer ademen en voel me beter, net als of ik een zwaar probleem heb opgelost. Dat gevoel kan echt zalig zijn.

Hoe zou je zelf jullie muziek omschrijven?

We zijn het er alle drie over eens dat we 'onze' sound gevonden hebben, dat we de juiste weg zijn ingeslagen en ons muzikale werk zou ik het liefst omschrijven als melancholische indie folk met een herkenbare akoestische sound, catchy melodieën en meerstemmige vocals. De arrangementen van onze meerstemmigheid geven een extra dimensie aan onze

muziek, de zang is dieper klinkt breder, de muziek klinkt voller als het ware.

Met welke artiest of producer zouden jullie nog eens willen samenwerken?

Voor ons eerste album werkten we samen met Koen Gisen (An Pierlé, Sarah Ferri, Dans Dans en vele anderen). Werken met Koen stond al heel lang op mijn verlanglijstje, dus ben ik ontzettend blij dat we hem erbij hadden. Er zijn natuurlijk heel veel artiesten die ik goed vind en waar je wel eens van droomt om mee samen te kunnen werken. Goed luisteren naar anderen is de boodschap omdat je veel kan bijleren uit wat andere artiesten of producers uit hun mouw schudden. Kopiëren is uitgesloten en zeker geen optie, maar luisteren is leren. Zoals vroeger de muziek werd doorgegeven, niet op papier maar via het gehoor. Momenteel is mijn grote voorbeeld Agnes Obel. (*Agnes Obel is een Deense zangeres - singersongwriter. Haar meestal zachte muziek staat ten dienste van haar stem die louter zang overstijgt en precies als instrument klinkt in haar songs. nvdr*)

In maart wordt jullie eerste paradepaard van stal gehaald. Al enig idee waar en wanneer de voorstelling zal plaatshebben van jullie full cd*?

(Blij en fier!) Ja hoor, dat hebben we zeker! Ons grote cd-releaseconcert, met alles erop en eraan, zal plaatsvinden op woensdag 5 april bij De Vieze Gasten in Gent. We zijn volop aan het werken aan de voorbereiding, maar het wordt een schitterende voorstelling en dito-avond, dat kan ik je nu reeds verzekeren!

Tot slot, Dorien, heb je nog een leuke anekdote?

(Begint te lachen en weet niet of dit wel door de beugel kan voor ons 'hoogstaand' Folk-magazine. Wij kunnen tegen een stotje stel ik haar gerust.)

Dorien: Onlangs traden we op in een jeugdhuis en er waren uiteraard veel tieners aanwezig. In het nummer 'Storm' komt op een bepaald moment in het refrein volgende tekst voor: '... I'm looking for directions ...'. Dat stukje komt in totaal een zestal keer voor in het nummer. Er was een jongeman aanwezig die er niet beter op gevonden had om elke keer kei luid mee te brullen '... I'm looking for erections ...' Ik kon op de duur zelf bijna mijn lach niet meer inhouden op het podium! Na het nummer heb ik maar gezegd dat ik die kerel volledig begreep dat als je jong bent, en je krijgt je eerste erectie, je dit heuglijke feit met iedereen wil delen (haha)! ☺

Jo Delahaye

* In afwachting van de full cd, kunnen jullie alvast een bespreking van hun epeetje 'All these things' terugvinden in de cd rubriek van deze Folk.

Bezoek onze concerten seizoen 16-17

za 15/04 **Roots**

Roots Deluxe CD voorstelling

do 20/04 **Sväng**

Foto © Jimmy Träskilen

do 04/05 **Katia Guerreiro - Fadoconcert**

info en tickets: 052-20 26 26 - www.ccbelgica.be
Kerkstraat 24, 9200 Dendermonde - info@ccbelgica.be

Blijf op de hoogte
via onze website
en !

FULLTIME
FOLK!

-
- 08/04 **KATLA**
 - 15/04 **HOT SPOONS**
 - 21/04 **LUDO VANDEAU**
 - 04/05 **STEF KAMIL CARLENS**
 - 06/05 **BAL EXPERIENCE**
 - 13/05 **JAN SWERTS**
 - 20/05 **STEVE TILSTON
& MARK SOMERS**
 - 21/05 **DATSWINGDT**
 - 27/05 **THE ELEVATOR
JAZZ COMBO**
 - 17/06 **SURPLUZ**
 - 23/06 **THE GEORGIA
SHACKLETON TRIO**
 - 24/06 **THE HARMED BROTHERS**

... **EN NOG VEEL MEER!**
CHECK DE SITE VOOR HET VOLLEDIG AANBOD!

www.dranoutercentrum.be

Improvisatie doorheen de tijd Meer doen met folkmuziek [deel 3]

In de vorige nummers van *Folk* kon je Debbie Lambregts' uiteenzetting lezen over improvisatie doorheen tijd en ruimte. In dit derde deel gaat ze in op improvisatie binnen de hedendaagse folkmuziek.

Laat ons eerst het begrip 'folkmuziek' nader toelichten. Tijdens het zesde congres van het International Folk Music Council in 1954 kwam er, na meer dan een halve eeuw gebakkelei onder musicologen en muzikanten, eindelijk een definitie voor het begrip 'folkmuziek'. Desondanks blijft de kwestie tot op de dag van vandaag nog vaak voor menig dispuut zorgen. De algemeen erkende omschrijving luidt als volgt:

Folkmuziek is het product van een muzikale traditie die zich door een proces van mondelinge overlevering ontwikkelde. De factoren die deze traditie vormgeven zijn:

- 1) Continuïteit die het heden met het verleden verbindt.
- 2) Variatie die ontstaat uit de creativiteit van het individu of van de groep.
- 3) Selectie door de gemeenschap die bepaalt onder welke vorm of vormen de muziek voortleeft.

Noot: graag verwijs ik nog even naar het Folkmagazine van december 2012 waarin een interessant debat over deze materie is terug te vinden.

En dan nu naar de improvisatie binnen dit genre. Daar er bij mijn weten geen traktaten of leermethodes geschreven zijn over improvisatie in volks- en folkmuziek, heb ik mij op andere bronnen moeten beroepen om meer inzicht te krijgen in deze materie. Enerzijds hebben interviews met een aantal vooraanstaande muzikanten daar sterk toe bijgedragen, anderzijds wierpen twee improvisatiestages meer licht op de zaak.

1. Interviews

Mijn keuze van de geïnterviewden berust op een aantal criteria. Ten eerste zijn het stuk voor stuk beroepsmuzikanten die al jarenlang met succes actief zijn binnen de folk en die wereld door en door kennen. Ten tweede zijn ze (uiteraard) zeer bedreven in de kunst van het improviseren. En tot slot hebben ze allen heel wat pedagogische ervaring.

Hier volgt de essentie van hun antwoorden:

foto: © Bart Dencoff

Tijdens de Gooikse stages is er ook ruimte voor improvisatie

Improvisatie blijkt in folkmuziek wel degelijk een zeer gangbare praktijk te zijn. Dit kan worden toegeschreven aan het (vaak) modale en repetitieve karakter van de muziek in relatie tot het doel waartoe het vaak bestemd is, namelijk: dans. Een dans duurt gemiddeld zo'n drie tot zes minuten. Om de muziek boeiend te houden dient men andere pistes te bewandelen; improvisatie is daar één van.

De meest gebruikelijke werkwijze voor improvisatie binnen folkmuziek verloopt stapsgewijs van beperkt naar vrijer en vertrekt vanuit de melodie:

1. Het voorstellen van de melodie door het werk één keer zo sober mogelijk te spelen.
2. Het variëren van de melodie door de belangrijkste noten (die gewoonlijk bepaald worden door de zware tellen in het metrum) als steunpunt te behouden en daartussen melodische en kleine ritmische veranderingen aan te brengen.
3. Het eigenlijke improviseren dat zowel melodisch als ritmisch veel vrijer verloopt dan tijdens het variëren van de melodie in stap 2. Hier kunnen de zogenaamde 'jazz-outs' (een uitstapje naar een andere ladder, chromatiek, antimetrische figuren, syncopes, hemiolen etc.) worden toegepast, zij het in beperkte mate, aangezien de improvisatie steeds ingeperkt blijft door het metrum en het tempo dat dient te worden gerespecteerd. De muziek moet in de eerste plaats dansbaar blijven.

▶ De melodie (en niet de harmonie!) vormt de basis. Een zeer grondige kennis ervan is dan ook een vereiste om de drie bovenstaande stappen tot een goed einde te brengen. Zij die met twee voeten in de volksmuziek staan hechten opvallend minder belang aan harmonie dan zij die eveneens met jazz bezig zijn. Deze laatste groep verkiest evenwel de melodie als uitgangsbasis, maar gaat meer systematisch en met meer aandacht voor de harmonie te werk dan de andere groep die eerder puur op het gehoor en intuïtief werkt.

Verder blijkt dat – als we ervan uitgaan dat het vertellen van een verhaal en het scheppen van een juiste atmosfeer de essentie van improvisatie vormt – de muzikale

Improvisatie blijkt in folkmuziek wel degelijk een zeer gangbare praktijk te zijn

parameter klankkleur (naast toonhoogte-melodie) een onmisbaar en zeer geliefd improvisatiemiddel is omwille van de rijkdom aan expressieve en evocatieve mogelijkheden die het herbergt. Aandacht voor zinsbouw en gepaste stiltes helpt een verhaal kracht bij te zetten. In het verlengde hiervan wordt er tevens graag gewerkt met contrasten (donkerlicht, laag-hoog, legato-staccato etc.).

Eveneens opvallend is dat er enorm veel belang wordt gehecht aan het spelen op het gehoor en het werken op het geheugen, wat natuurlijk volledig in lijn is met de mondelinge overleveringstraditie die steeds aan de basis van volksmuziek heeft gelegen.

M.b.t. het leerproces zijn o.a. volgende zaken sterk naar voor gekomen:

- Het psychologische aspect vormt een niet te onderschatten component binnen de improvisatiepraktijk. Loslaten, vertrouwen, durven en jezelf toestaan fouten te maken zijn obstakels die voor de ene persoon al makkelijker te overwinnen zijn dan voor de andere, maar die hoe dan ook een therapeutisch proces op gang brengen.
- Imitatie, zij het van een leerkracht of van een opname, vormt een belangrijk onderdeel van het leerproces, maar aangezien hierin het gevaar schuilt dat men klakkeloos voorbeelden gaat overnemen, hoort men er goed op toe te zien eveneens een eigen muzikale identiteit te ontwikkelen op basis van speelstijl, sterke punten en voorkeuren.
- Samen improviseren is niet alleen leuk, maar bovendien erg efficiënt daar men naar elkaar leert luisteren en onbewust veel ideeën van elkaar overneemt wat

In Folkmagazine 2012/4 (pagina's 10 t/m 16) werd Het Grote folkdebat gevoerd over deze materie: *Waar staan we en waar gaan we naartoe?*

- op zijn beurt weer voor inspiratie zorgt.
- Omwille van het feit dat folk vaak dansmuziek impliceert en toonduur bijgevolg een belangrijke muzikale parameter is, dient er tijdens het oefenen eveneens voldoende ruimte en aandacht te zijn voor metrum, tempo en ritme. Het actief beleven van deze elementen door tijdens de improvisatie de puls van de dans in kwestie mee te stampen en een strak tempo te bewaken draagt enorm bij aan de ontwikkeling van het ritmisch en metrisch gevoel en van het dansbewustzijn. Samenwerking met dansers vormt dé leerschool bij uitstek.
 - Het zelf componeren van een stukje muziek stimuleert de creativiteit en ontwikkelt de competentie om een melodie op te bouwen en deze in een vorm te gieten.

2. Improvisatiestages

2.1 Het In/Out-principe

De polariteit tussen spanning en ontspanning, die van muziek een dynamisch en boeiend gegeven maakt, kan op volgende muzikale parameters worden toegepast:

- 1) Harmonie (majeur/mineur, modi, pentatoniek, diatoniek, chromatiek enz.)
- 2) Ritme (maatsoort, notenwaarden, hemiolen, tempo enz.)
- 3) Klank (al dan niet idiomatische klankkleuren, klankimitaties enz.)
- 4) Frasing (legato, staccato, rubato)
- 5) Nuances (piano, forte, crescendo enz.)
- 6) Register (laag, midden, hoog)
- 7) Verloop (structuur, ontwikkeling)
- 8) Debiet (lange noten, riffs, stiltes enz.)

Ter illustratie: wanneer men lab improviseert in een toonaard van sol, creëert men een zeer sterke spanning, aangezien dit een 'out'-noot is. Een rubato speelwijze over een strakke metrische puls is eveneens 'out' en bijgevolg spanningsvol.

2.2 Verloop

2.2.1 Analyse

Aangezien er tijdens de stages steeds werd betrokken vanuit een bestaande melodie, bracht dit automatisch een reeds welomlijnd improvisatiekader met zich mee. Ter voorbereiding van de eigenlijke improvisatie dient daarom eerst het stuk in kwestie aan een analyse onderworpen te worden. Modus, maatsoort, structuur, tempo, puls en eventuele andere karakteristieken worden onderzocht.

Folkmuziek is het product van een muzikale traditie die zich door een proces van mondelinge overlevering ontwikkelde

2.2.2 Horizontale improvisatie

Horizontale (secundegewijze) beweging vormt één mogelijke piste voor improvisatie. Stijgende en dalende toonladderoefeningen verlopen volgens de puls van het werk, zonder partituur en aan een (aanvankelijk) laag tempo.

Aan de hand van deze verworven kennis en vaardigheden wordt een eerste paar improvisatierondes ingelast over een bourdon en een op het stuk in kwestie afgestemde drumtrack.

2.2.3 Verticale improvisatie

Arpeggio's vormen een tweede mogelijke piste voor improvisatie. Er wordt gekeken naar de akkoorden die in het stuk voorkomen en naar de harmonische functies die zij vervullen. Op basis hiervan worden er in groepsverband stijgende en dalende arpeggio's geoefend die vervolgens over het akkoordenschema en in de puls van de dans worden toegepast.

3. Samenvattende tips & tricks

- Het dagelijks oefenen van toonladders en arpeggio's volgens alle mogelijke intervallen en richtingen, draagt bij tot de ontwikkeling van de motoriek en de instrumenttechniek enerzijds en tot de opbouw van een 'vocabulaire' (waaruit steeds opnieuw geput kan worden tijdens improvisaties) anderzijds.
- Zing de toonladder- en arpeggio-oefeningen zowel hardop als inwendig. Dit is van groot belang om zo het voorstellingsvermogen en het inwendig gehoor te verbeteren.
 - Blijf niet voortdurend noten uit je mouw schudden, maar las ook regelmatig rusten in. Een stilte op het juiste moment is enorm krachtig. Opmerking: op doedelzak is het inlassen van rusten niet evident (omwille van de continuïteit), maar ook niet onmogelijk. Persoonlijk zou ik aanraden rusten consequent in te bouwen (bv. tijdens sequensen of andere herkenbare passages), zodat de rust niet overkomt als een slordigheid of een technisch mankement.
- Bouw lange noten in die je gedurende een paar maten of zelfs langer aanhoudt.
 - Probeer hier en daar te ornamenteren. Zelfs de eenvoudigste versieringen kunnen een improvisatie zoveel rijker doen klinken.
 - Hier en daar een chromatische noot inlassen kan de improvisatie pittiger maken. Wanneer je bijvoorbeeld in re mineur zit kun je een stijgende of dalende chromatische wending naar de tonica inbouwen (respectievelijk do-do#-re en mi-mib-re). Chromatiek kan eveneens op andere noten worden toegepast, zoals bijvoorbeeld naar de kwart of de kwint toe.
 - Breek met het metrum door triolen, syncopes, hemiolen enz. te gebruiken.
 - Maak gebruik van ostinaten en sequensen. Wees niet bang om dit soort korte motiefjes te herhalen en hiermee te spelen. Dit alles creëert samenhang en herkenningpunten.
 - Durf contrasteren (laag-hoog, traag-snel, zwaar-licht, legato-staccato enz.)

Debbie Lambregts

foto: © Bart Deneff

Deelnemer Stage Gooik

Op expeditie naar de (folk) roots bij OakTree

De Luikse artieste Sarah Klènes verkreeg van uittredend programmator Henri Vandenbergh alle krediet om een project op het getouw te zetten tijdens de veertigste editie van Brosella. Ze nodigde dan ook zanger, fluitist en componist Magic Malik, Michel Massot (euphonium, tuba en trombone) en manoucheviolist Tcha Limberger uit om haar vaste metgezellen bij OakTree, Annemie Osborne (zang en cello) en Thibault Dille (zang en accordeon) te komen vervoegen.

Momenteel is ze actief aan de Academie van Schaarbeek en leidt ze workshops rond stem, improvisatie en beweging in *Maison de la création* in Laken en bij het Leuvense *WISPER*. Hierbij wil ze steeds grenzen verleggen binnen het landschap van de cross-over. Samen zoeken we een antwoord op de relatie tussen hun muziek en de 'folk'. Niets ongewoons, gezien ze geprogrammeerd staan op de Brosella's 'folk'-dag. En het mocht er even filosofisch aan toe gaan.

foto: © Bart Vanoutrike

Sarah Klènes en ensemble op de persconferentie van het Brosella Festival

Het parcours van Sarah Klènes

De momenteel in Luik vertoevende Sarah Klènes bracht een deel van haar jeugd door in Vlaanderen. Eigenlijk groeide ze op in een dansmilieu. Dans werd dus haar eerste passie draagt tot op vandaag haar belangstelling weg.

"Een drietal jaar danste ik mee in het 'corps de ballet' van het 'Koninklijk Ballet van Vlaanderen' en toen was ik heel intensief met klassieke dans bezig. De muziek maakte altijd deel uit van mijn leven, mijn vader is muzikant, contrabassist. Ik zat dus altijd ondergedompeld in de muziek. Parallel aan mijn parcours in de dans, volgde ik stages, op een heel informele manier, vanuit een sterk appel dat ik voelde om te zingen."

Op haar 21ste verliet ze het ballet. *"Ik voelde een sterke behoefte om een context te vinden waarin ik me op een meer 'singuliere' manier kon uitdrukken. Los van mijn gestalte bleef ik te sterk op de achtergrond als een van de twintig dansers die in koor hetzelfde deden tegenover enkele solisten. Ik had nood aan een vorm van kunst die meer ruimte geeft aan de eigenheid van elk van de participanten. Wat we vandaag presenteren met OakTree en onze drie gasten hoort daar een typevoorbeeld van te zijn."*

Steeds gaat Sarah op zoek naar iets dergelijks. Wat haar raakt in een spektakel of concert is de kunst om er een plaats in te scheppen waar singulariteiten elkaar ontmoeten en verbonden zijn aan henzelf. *"Dat is alvast mijn betrachting, en dat is een opgave die iedereen voor zichzelf waar moet maken, verbonden aan een essentie die ten dienste staat van de muziek. Ik vond dat niet terug in het ballet, dat te sterk gecodeerd en gepolierd is, zeker binnen het balletkoor. De solisten hebben er iets meer vrijheid."* Sarah was tegelijk bezig met muziek en toen haar vader André Klènes

haar uitnodigde op jazzstages die hij animeerde, vond ze daar die grote ruimte van vrijheid. *"Dat is wat de jazz voor mij bleef betekenen, een appel naar en een elan van vrijheid."*

Wat met een programmatie binnen het folkluik van Brosella?

"Het begrip 'jazz' vormt voor mij het brede etiket. Voor mij vormt muziek een beweging, een passie zonder of over grenzen heen, was van etiketten. Dat kan een beetje goedkoop of broos klinken wat ik nu zeg, maar als je naar mensen kijkt zoals Tcha Limberger, Magic Malik of Michel Massot, of de mensen van OakTree zelf, Thibault en Annemie, komen die vanuit een diverse achtergrond. Het zijn vissen die in en tussen verschillende zones zwemmen, met telkens een heel persoonlijke kleur. Ze vinden hun weg in zowat alle muziek, omdat ze de muziek als 'Madame muziek' beschouwen denk ik, en zich connecteren aan de muzikale beweging en gebaren."

Ik ben vereerd dat we op een 'folk'-dag geprogrammeerd staan. Dat getuigt ervan dat onze muziek niet zomaar te definiëren of te etiketteren valt, niet in één vakje kan gestopt worden. Uiteindelijk praten we finaal enkel over muziek." David Linx die mijn professor was zei altijd: *"In België is het niet evident om van een Belgische folklore te spreken, aan de Waalse kant zijn er misschien wel de Gilles de Binche, ... we vertoeven bijvoorbeeld niet in de Scandinavische, Balkan- of Zuid-Europese landen, om alleen over Europa te spreken, waar er nog heel sterk omschreven sporen bewaard gebleven zijn. Hij zei me dat ik mijn eigen folklore moest gaan schrijven. Ik moest dus gaan kijken in mijn eigen wortels, die van de duur van mijn leven. Ik ben 32 jaar, ... dus zover kan ik teruggaan, en naar de beelden kijken van waar ik doorgedaan ben, wat*

me raakte. Ik kan ook terug gaan kijken om te observeren waarin ik ondergedompeld werd,... met name in de wortels van mijn ouders. Daarnet had ik nog een discussie met Magic Malik (Makik Mezzadri) die wortels heeft in Ivoorkust en Italië. Ik vroeg hem of hij al geprobeerd had contact te krijgen met zijn voorouders. Hij repliceerde dat hij niet zo geïnteresseerd was in zijn voorouders en niet gedreven was om terug te keren in de genealogie op die directe manier. Hij voelt zich meer in verbinding met de voorouders van iedereen. Men kan ze voelen, horen,... als men maar intens genoeg luistert. Ik vond dit super-inspirerend!"

Op zoek naar universaliteit in de muziek...

"In zekere zin is het niet zo dat je je wortels zult vinden door ze van buiten uit te gaan zoeken. Het gaat eerder om het luisteren naar wat ons gevoed heeft en wat in ons trilt. Het is in die betekenis dat ik hou van het woord 'folklore' als de som van wat ons omringde, van de zaden die ons bos schiepen, ook vandaag nog maken en in de toekomst vorm zullen geven. In zekere zin raakt het ook een soort universaliteit, een taal die iedereen kan verstaan. Want wanneer we voldoende diep gaan in onze innerlijke aarde, komen we terecht in een beweging die ons verbindt, het leven. Dit is geen gemakkelijke oefening, maar de weg ernaartoe gaat niet van buitenom. Hiermee bedoel ik dat we er niet komen via de weg van het proberen te gelijken op of te kopiëren. Het woord 'universaliteit' is een tweesnijdend zwaard, dat ook beangstigend kan worden, omdat het uiteindelijk leeg kan klinken. Men sleurt er soms heel wat zaken bij die terugvoeren naar heel specifieke elementen binnen, of verschillen tussen culturen om zo tot het 'universele' te komen." Wat is dan dat universele?

"Voor mij heeft het alvast te maken met een beweging, een elan, en wanneer we luisteren, dan is het daar plots voor of in jezelf. Het gaat over een zekere authenticiteit geloof ik. Authentiek zijn is in verbinding staan met wie men is op dit bepaald moment en dit omvat ook alles wat je 'specifiek' maakt."

... met OakTree, het geesteskind van Sarah

Het was onder haar impuls dat de bezetting zo'n zeven jaar geleden ontstond. "Onze muziek en manier van functioneren zijn ondertussen sterk geëvolueerd in de richting van een (h)echt trio. Het is meer dan een solerende Sarah met twee muzikanten die ik uitgekozen heb. Ons trio vond zijn wieg in de vrije improvisatielessen van Kris Defoort. Het is in wezen vooral een ontmoeting van sonoriteiten van sonariteiten. Ik was verliefd op de sonoriteit van hun instrumenten en stelde hen dan ook voor het avontuur verder te zetten. Sindsdien zijn we altijd op zoek naar het scheppen van een 'tria'loog, waarbij de drie stemmen op gelijke manier bejegend worden. Ik zing dus liederen, maar ik gebruik ook graag mijn stem als een instrument dat zich zo plaatst dat het het discours van de andere instrumenten ondersteunt. Verder speel ik een klein beetje percussie. Thibault Dille, de accordeonist speelt ook behoorlijk piano en was vroeger ook nog drummer. Hij is echt wel veelzijdig en gebruikt eveneens zijn stem. Annemie Osborne legt zich vooral toe op haar cello, maar sinds enkele jaren zingen we ook

meer samen. Zij is een koningin van de textuur, de klank, het timbre,..."

Voor Brosella Folk kreeg ze 'Carte Blanche' en die kans benutte ze optimaal om een drietal gasten uit te nodigen. Ook zij zijn echt wel multi-instrumentalisten die de muziek op een heel 'vocale' manier benaderen. "Ze hebben een manier van muziek maken die heel vocaal aanvoelt. Dat heeft ons net aangetrokken in de samenwerking en we verwachten dan ook dat het meer een synergie met iedereen wordt dan wel een OakTree met gasten. Dat is alvast het idee dat we hebben opgevat. Het publiek zal wel oordelen of we ddarin zijn geslaagd. Annemie, Thibault en ikzelf intussen reeds zeven jaar samen. Die gedeelde ervaring laat zich zeker voelen, maar de drie gasten zijn echte kameleons die door de mazen, die wij reeds lochten hebben, heen glippen. Wat ik zoek met dit project, is het kunnen scheppen van een ruimte waarin elke persoonlijkheid zich kan uitdrukken en kleuren komt toevoegen aan onze muziek. Dat is trouwens de hoofdfreden waarom we muzikanten willen ontmoeten. Zij slagen erin snaren bij ons laten vibreren die we nog niet wisten te beroeren wanneer we solo spelen, en misschien vinden we de weg nadien terug op onszelf. In elk geval is de oefening op zich steeds weer boeiend. Het voert OakTree steeds weer naar een andere dimensie."

Tcha en Michel zijn overigens niet aan hun proefstuk toe met het trio, gezien ze – samen met de Baskische zanger/percussionist Kristof Hiriart – reeds te gast waren op de tweede OakTree-cd 'Well'.

En waar mag de naam van het trio dan wel aan ontleend zijn? "De macht van de woorden", replicert Sarah. "Het is een naam die we kozen omwille van het feit dat we de sonoriteit ervan heel fijn vonden. Deze sluit heel nauw aan

bij de demarche die onze groep van bij het begin maakte door heel sterk te spelen met klanken. We hadden dus nood aan een naam die dat ook in zich droeg. Die begint met 'Oakkk...' iets meer sprankelend en overkoepelend is als 'tree' dat daar dwars doorheen gaat. Natuurlijk ontging ons de betekenis niet, we waren blij dat het iets simpel en tegelijk universeel is, om dat woord te hernemen, maar voor-

"Het gaat om het luisteren naar wat ons gevoed heeft en wat in ons trilt"

Sarah Klènes

al dat het de idee van een constante evolutie binnen de groep beklemtoont. Een boom blijft groeien, ook als je hem snoeit, groeit hij opnieuw bij, idealiter blijft die leven, overwint hij de seizoenen. Die beweging doet, naarmate ze voortschrijdt ook de wortels duwen en uitdiepen in de grond. Hoe langer we spelen, hoe meer engagement we voelen, een geworteld zijn dat zich uitbreidt. Er is die dubbele beweging om (bovengronds) anderen te ontmoeten, de lucht te omarmen, zich te laten meevoeren, en tegelijkertijd (ondergronds) steeds meer naar een zekere essentie toe te werken."

▶ **Terugblik en toekomstplannen**

"Twee jaar geleden hadden we een uitgebreide jazzlab-tournee, net voor het verschijnen van ons album. We passeerden toen een tiental culturele centra in Vlaanderen. Deze winter vertoefden we grotendeels binnen de Waalse tegenhanger. We speelden ook al regelmatig in Luxemburg en ook vanuit Frankrijk en Duitsland komen steeds meer aanvragen. We worden momenteel vooral erkend binnen het jazz-circuit, vanuit onze vier sleutelwoorden 'akoestisch', 'jazz', 'chanson' en 'folk'. Het is evenwel luistermuziek, niet onmiddellijk iets om op te gaan dansen. Tijdens openluchtfestivals is het dan ook niet altijd evident om ons te programmeren. Ik juich dan ook de durf van Henri Vandenberghe toe, die ons hier een 'carte blanche' aanbood. Het is natuurlijk heel levendige muziek, maar die toch vraagt om te luisteren, en vooral imaginair tot dans uitnodigt, eerder in de verbeelding dan dat ze het lichaam daadwerkelijk tot bewegen dwingt."

Ze speelden ook reeds op festivals als Gent Jazz en Gaume Jazz (in Rossignol) en deze zomer deden ze ook nog een festival in Rouen aan. "Vooral culturele centra en jazzclubs

kloppen bij ons aan. De folkclubs blijven nog wat uit. Ik doe zelf veel van het boekingswerk en heb er eigenlijk nog nooit aan gedacht om die eens te contacteren. Ons verschijnen hier, op Brosella Folk, heeft me echter op een idee gebracht."

Er is nog niet direct een nieuw album gepland. "We kijken eerst uit hoe het verder gaat met deze die we laatst uitbrachten, 'Well' (2014). In 2012 was er een eerste 'probeersel', dat heel wat intiemer bleef, naast veel meer vrije improvisatie. Het tweede album 'opent' zich meer. Anderzijds zijn we natuurlijk altijd bezig eentje voor te bereiden, maar er is momenteel nog niets concreet qua termijn. Interessant is het alvast om met Homerecords te werken. Sprekend over de folk, is het zo dat dit label niet zuiver jazzgericht is, maar daarentegen een label vormt dat open staat voor heel wat benaderingen. Als ik er nu bij stilsta, denk ik dat we eigenlijk wel een folk-benadering hebben. De laatste tijd luister ik eigenlijk nauwelijks naar jazz, maar wel veel naar muziek van overal, folklores die niet noodzakelijk tot mijn wortels behoren, maar misschien wel tot mijn imaginaire roots. Ik vibreer bijvoorbeeld sterk op 'Des voix Bulgares' en veel zaken die Tcha me leert ontdekken uit de Hongaarse en Roemeense muziek. Ik ben

bijvoorbeeld ook heel geïnteresseerd om te horen wat Dirk van der Harst hier zal brengen met lalma." We zijn het er alvast over eens dat het hier alweer vrij 'complexe' muziek zal worden. "Maar het is het eerste concert, dus onze oren zullen nog maagdelijk zijn, da's alvast niet slecht", besluit Sarah.

Toen ik de presentatietekst voor dit project moest bedenken had ik plots het woord 'permacultuur' in mijn hoofd. Een manier om de aarde te cultiveren waarbij men planten met elkaar vermengt die een natuurlijke bescherming vormen voor elkaar. Men zet tomaten naast basilicum, citronella, een diversiteit van planten die ziektes of insectenplagen bij elkaar tegengaan. Voor mij gaat dat ook op voor de muziek. Het is een poging tot permacultuur, iets dat qua sonoriteit iets extra schept, groter klinkt, maar ook refereert naar een manier van samenleven, samen zijn... Uitgerekend wanneer het eerste concert van die middag aangekondigd wordt, overvalt Sarah me met één wedervraag: "Wat betekent folk voor jou eigenlijk?" "Gered door de bel!", noemt men dit. ☺

Bart Vanoutrive
www.oaktreetrio.com

Na Fir Bolg

Folk- & Rock- & Kleinkunstfestival

K'S CHOICE - LUKA BLOOM

ODE AAN BOBBEJAAN - YEVGUENI

GUIDO BELCANTO - JAN DE SMET - BARBARA DEX

URBAN TRAD - THE POGUES TRIBUTE

RADIO OORWOUD - SONGS DIE VAN ONS

HILBILLY MOONSHINERS - AMBROZIJN

TARANTINO BAND met GEORGES BAKER

KADRIL - JORSI - DE KOPERDIEVEN - RADIO TENNESSEE

ED KOOYMAN - SKADILLACS - MIRA - DAN SAN

PAPAVER - PORTLAND - RA FEDERATION - WILLEM EN FONDS - HARMONIE VORSELAAR ...

7, 8 & 9 JULI - SASSENHOUT VORSELAAR

WWW.NAFIRBOLG.BE - +32(0)495 22 01 62

TICKETS	VR.	ZAT.	ZON.	WEEKEND
VVK	25	25	25	50
KASSA	35	35	35	70

TICKETS VIA WWW.NAFIRBOLG.BE & WWW.SUB-MISSION.BE

GRATIS CAMPING & WC VOOR FESTIVALBEZOEKERS & KINDERANIMATIE - GEZOND & ONGEZOND ETEN

WESTMALLE & GUINNESS VAN 'T VAT - FESTIVALMARKT

Feest van de Folk

van 28 april tot 7 mei 2017

Uitgebreide informatie over de activiteiten op
feestvandefolk.planidoo.be

Het Feest van de Folk van Muziekmozaïek vzw is een jaarlijks terugkerend evenement met als doel folkmuziek en aanverwante muziekgenres te promoten. Allerlei organisatoren zorgen van 28 april tot 7 mei 2017 voor de organisatie van een 100-tal evenementen. Wil je er graag enkele beleven, neem dan snel een kijkje op feestvandefolk.planidoo.be en ontdek tal van interessante optredens, workshops of festivals. Zeker doen!

Dendermonde Folkt

GRATIS

Muziekmozaïek organiseert i.s.m. de Stad Dendermonde en cc Belgica in het kader van het Feest van de Folk zelf activiteiten en deze keer is dat op zaterdag 6 en zondag 7 mei in Dendermonde. Bedoeling is om op een laagdrempelige manier iedereen de kans te geven met folkmuziek in aanraking te komen, maar ook om muzikanten een podium aan te bieden.

Zaterdag 6 mei 2017

14 tot 18u:

Straatoptredens

In de namiddag kan je in het centrum van Dendermonde volgende groepen tegenkomen: de Fanteyfanfare, WZWZ en de Confrérie des Muchards de Saint-Druon

De **Fanteyfanfare** is het huisorkest van Muziekclub 't Ey en bestaat uit een allegaartje aan instrumenten en muzikanten die plezier vinden in het spelen van folkmuziek. **WZWZ (We zullen wel Zien)** bestaat uit muzikanten en dansers. Zij sporen iedereen aan om zelf eens een folkdansje mee aan te leren. De **Confrérie des Muchards de Saint-Druon** is een Belgische vereniging met leden uit alle hoeken van beide landsdelen, die de oude Belgisch-Picardische doedelzak, de Muchosá nieuw leven inblazen met een repertoire uit de Lage Landen.

Fanteyfanfare

WZWZ

Confrérie des Muchards de Saint-Druon

Telkens om 18u30 en om 20u:

Huiskamerconcerten*

Lili en route brengt in een sfeervolle setting meerstemmige folk en bluegrass uit de vier windstreken.

Locatie: SAMWD, Kerkstraat 47

Sons of Sirius, programma van dansnummertjes, sfeermuziek en vrolijke meezingers

Locatie: Papiermolenstraat 15

Vonkkayts, muzikaal duo met diatonische en chromatische accordeons.

Locatie: Molenstraat 91

Folkafdeling Muziekacademie Lebbeke

Locatie: Honky Tonk Jazzbunker

Walter Evenepoel, vrolijke zanger die we kennen uit de groep Arjaun, begeleidt zichzelf op gitaar

Locatie: Beurzestraat 5

21u30: Folkbal*

Dansen op de melodieën van **Gooikestra**. Deze balgroep vond zijn wortels in de Stage voor Traditionele Volksmuziek in Gooik. Poets alvast je schoenen om te swingen op de dansvloer!

Locatie: Belgica BIS, Kerkstraat 115

(* Tijden reserveren op www.ccbelgica.be (activiteiten / Feest van de Folk)

Veel nieuw talent te ontdekken tijdens Dendermonde Folkt

Huiskamerconcerten

Op het programma van de huiskamerconcerten op zaterdag 6 mei (telkens om 18u30 en om 20u) tijdens Dendermonde Folkt zal je folkgroepen ontdekken die je misschien nog niet kent. Na het Feest van de Folk zal je van deze groepen ongetwijfeld vaker horen. De redactie van Folk trok erop uit om deze nieuwe lichten aan folkgroepen te interviewen.

Lili en Route

Locatie: SAMWD, Kerkstraat 47

Op 6 en 7 mei strijkt het Feest van de Folk van Muziekmozaïek neer in Dendermonde. Een van de optredende groepen is 'Lili en route'. De ideale gelegenheid om deze plaatselijke schone alvast voor te stellen. Lien, Lien en Ruth zijn ongeveer 1 jaar bezig. De naam klinkt misschien nog niet echt bekend in de oren maar dat zal na zaterdag 6 mei zeker anders zijn.

Lili en Route: 'Als iemand na een optreden zegt, ik was ontroerd dan is dat voor ons wel de grootste beloning.'

Goesting om te zingen

Voor **Lien Van den Broeck** is muziek altijd een hobby geweest. Volgens haar moeder brabbelde ze al liedjes toen ze pas begon te tateren en zong ze zichzelf in haar slaap. Aan de muziekschool volgde ze negen jaar klassieke gitaar. **Lien Vermeiren** heeft een klassieke opleiding genoten. Vijf jaar piano aan het conservatorium en ze zingt ook bij solidariteitskoor Quetzales. **Ruth Baten** voelt zich het buitenbeentje van haar compleet a-muzikale familie. Zij begon als 12-jarige te zingen in het plaatselijke jeugdkoor Jeko.

Waarom folk?

Lien VdB: "Ik volgde een tiental jaar geleden een zangstage bij **Jorunn Bauweraerts** in Kalmhout. Daar ontdekte ik de balmuziek en kreeg ik de dansmicrobe te pakken. Ik volgde folkdans in Gent en Brussel en duikelde zo de folkwereld binnen."

Lien V: "Een paar jaar geleden leerde iemand van het koor mij folk kennen. Ik kende die muziek niet echt, maar was er meteen door gebeten. Je voelt bij de folk dat het plezier centraal staat. In mijn klassieke opleiding streefden we naar perfectie: die tel stil, de andere een fractie luider. Bij folkmuziek heb je minder houvast aan je partituur, er staan minder details op, de

melodieën zijn eenvoudiger. Meer op het gehoor spelen en zingen, de partituur loslaten, dat is voor mij een uitdaging. De combinatie klassiek en folk, vind ik heel verrijkend."

"Zingen in een jeugdkoor is als tiener niet echt hip", aldus Ruth "maar ik wou echt zingen. Bij de release van de eerste Lais cd hebben we met het koor een folk-concert gegeven. Het is daar bij gebleven, alles is toen stilgevallen maar de kiem was gelegd."

De verbindende factor tussen deze drie dames zou **Elly Aerden** worden. In de muziekacademie van Lebbeke werd er gestart met lessen folkzang, gegeven door Elly. Ruth is onmiddellijk gestart, Lien "VdB" maakte de oversteek van de Dender om mee les te volgen en dan kwam Lien Vermeiren. Het klikte onmiddellijk. Het werd het begin van een mooi avontuur.

Begravenis en Wisper

Lien V geeft meer uitleg: "Ik wou iets doen met piano, dacht daarbij aan het opluisteren van begravenissen en was op zoek naar een zangeres. Ruth zag dat wel zitten en ook Lien wou meedoen. En zo geschiede. De eerste begravenis werd gezongen. We zongen folkliederen en achteraf bleek dat iedereen was."

"Het was voor ons een prachtige ervaring, je kan je uitleven want je kan zingen en tegelijkertijd

geef je mensen iets moois" zegt Ruth.

"Je staat daar, de mensen kijken niet naar jou, maar je draagt wel bij aan dat gebeuren van afscheid nemen" vult Lien VdB aan.

Toen werd besloten om verder te gaan, in het begin nog heel vrijblijvend. Er werd rustig gewerkt aan een repertoire, nog altijd met begravenissen in het achterhoofd en misschien ook wel een huwelijksmis. Alhoewel dat iets moeilijker was, het repertoire is nogal tragisch, in de meeste liedjes loopt het niet goed af, meer bedrog dan liefde.

Het is uiteindelijk bij die ene mis gebleven, want in de mailbox van Lien Van den Broeck viel een uitnodiging.

Lien VdB: "We konden ons inschrijven voor het close-harmony festival van Wisper. Tijdens dit festival zingt 1 bekende groep en krijgen beginners de kans om 3x een concertje van een kwartier te geven. Ik had daar al eens gezongen met de folkgroep 'onder tafel' en vond dit wel een goede gelegenheid om met ons drieën naar buiten te komen."

Ruth: "We schreven ons in en werden geselecteerd..."

Lien V: "... dan kwam alles in een stroomversnelling en kwam de stress. We hadden een naam nodig, foto's, opnames."

Ruth: "Het was een heel toffe ervaring, klein zaaltje met 20 luisteraars en een kwartier optreden was beheersbaar. We kregen ook coaching over

hoe op een podium staan, de volgorde van de speellijst. Heel leerzaam."

Lien VdB: "En we hadden een naam! Woordspelerij met onze namen Lien, Lien en Ruth leidde naar 'Lili en route'. Met ons drieën onderweg, liedjes zingend van overal ter wereld. Verlichte wereldbollen vormen het decor."

Ruth: "Ik wil toch ook graag de naam van onze fotograaf vermelden. Toon Pauwels maakte de mooie foto's voor onze website."

Voor echt

Van dan af was het voor echt. Er werd verder gewerkt aan een repertoire. Oorspronkelijk waren dat de liedjes uit de lessen folkzang. Die stemmen waren gekend. Ondertussen is Lien VdB de voortrekker in de zoektocht naar liedjes. Zij heeft via de stages in Gooik en Kalmthout de meeste ervaring. Ook op You-tube en allerlei cd's wordt materiaal gevonden.

Lien V: "Zweedse muziek vinden we alle drie heel tof. Vorig jaar volgden Lien en ik in Gooik zangstage bij **Anna Wikenius**. We hebben dan ook veel Zweedse liedjes op onze speellijst."

Op 8 april in het voorbije jaar was er een try-out voor vrienden en familie.

Lien V: "Toen sloeg de stress weer toe en de onzekerheid over de kwaliteit." "We wilden er alsnog mee stoppen," zegt Ruth. Gelukkig was er Peter (de vriend van Lien VdB) die met zijn positieve feedback weer vertrouwen gaf. Lien VdB: "We zijn er dan helemaal voor gegaan en het was een supermooi concert."

Waarheen gaat de weg?

Lien V, Lien Vdb en Ruth: "Gaandeweg hebben we ondertussen toch 1 à 2 optredens per maand. Mensen zien ons optreden en nodigen ons spontaan uit. Heel verschillende uitnodigingen van academische zitting over aperitiefconcert naar huiskamerconcert. Onze muziek is overwegend vocaal en vraagt een luisterpubliek. Soms begeleidt Lien V op piano. Ze volgt ondertussen ook accordeonlessen.

Onze ambitie is om op deze manier verder te doen met veel goesting. Om te zingen en nog vele liedjes te ontdekken. Plezierig is om die liedjes op een manier van ons te maken en daar dan mensen mee te raken. Als iemand na een optreden zegt, "ik was ontroerd", dan is dat voor ons wel de grootste beloning. Als we maar ons ding kunnen doen en daarmee mensen blij maken. We laten het zijn eigen gang gaan, we willen ons vooral amuseren en plezier beleven aan het zingen."

Het laatste woord

Met de woorden "Een optreden in een folkclub of op een (klein) festival zou natuurlijk altijd supertof zijn, we zijn niet duur en ja, wie nog een wereldbol op overschot heeft, hij wordt in dank aanvaard" sluit Ruth het fijne gesprek af. ☺

Lus Colpin

lilienroute@hotmail.com
0477 62 28 20
www.facebook.com/lilienroute
vi.be/lilienroute

foto: rr

Sons of Sirius wil folk onder het volk brengen.

Sons of Sirius, folk met ruimte voor fantasie

Locatie: Papiermolenstraat 15

Sons of Sirius staat voor drie jonge broeders die misschien niet hetzelfde bloed delen, maar bij wie wel de passie voor folkmuziek door de aderen stroomt. Met een programma van lichte dansnummertjes, dromerige sfeermuziek en vrolijke meezingers willen ze ook jouw hart verwarmen. Al deze wijsjes worden begeleid en gezongen door Bavo Janssens (doedelzak, accordeon), David Eranosian (gitaar, banjo, mondharmonica) en Yves De Waele (viool). Dit jong talent kan je ontdekken tijdens het Feest van de Folk in Dendermonde.

Sons of Sirius, geen evidente naam

Yves: "Voor onze naam zochten we iets dat voor iedereen een betekenis kon hebben. Tijdens een fijne brainstormsessie, met voldoende Guinness, kwamen we op een idee." David vult vervolgens aan "Ik werkte samen met Yves aan de site 'Medieval Music'. Het concept was om middeleeuwse muziek en verhalen aan bod te laten komen. Snel bleek dat de bezoekers op zoek waren naar meer, dus vulden wij de artikels aan met folk. De man die de website runde, noemde zichzelf Sirius. Daar is de idee voor de naam gegroeid"

Yves: "Wij, als Sons of Sirius, willen het publiek

de vrijheid geven hun verbeelding aan te spreken. Sirius is voor ons een maffe websitebouwer. Voor het publiek kan hij alles zijn, een schimmige figuur op de grens tussen realiteit en verbeelding, zowel in het verleden als in het heden. Toegeven, de wereld kan op dit moment wel wat Sirius gebruiken. Met onze toegankelijke optredens hebben we reeds een publiek bereikt dat vaak nog geen ervaring had met folkmuziek en daar (hopelijk) een aangename ervaring aan heeft overgehouden. We kunnen niet zeggen of we altijd onder deze naam zullen blijven spelen, maar onze boodschap zal altijd dezelfde blijven: folk onder het volk brengen."

Hoe kennen jullie elkaar?

Yves: "Bavo en ik zaten samen in het middelbaar. We waren allebei bezig met muziek, maar buiten een occasioneel vrij podium of een receptie op school deden we er toen niet veel mee."

David: "Het is door te reageren op een facebook status van de vriendin van Yves dat ik met hem in contact kwam. Na een paar keer 'meeten en jammen' besloot Yves om Bavo een bezoekje te brengen en zo leerde ik Bavo kennen. Eerst was Sons of Sirius dus enkel Yves en ik. Toen een lokaal café in Hamme een viooldag hield, vroeg ik Yves of hij zin had om iets op het podium te brengen. We kozen meteen voor folk. Dat eerste optreden was niet echt een succes, maar de fundering werd gelegd. De maanden erna schafden we de nummers bij, hadden een aantal kleine optredens en niet veel later haalden we Bavo erbij. Zo werd ons duo een trio."

Vanwaar de voorliefde voor folk/lerse muziek?

David: "Ik heb altijd interesse gehad in middeleeuwse muziek, Ierse muziek, klassieke muziek, middeleeuwse filmmuziek zoals Braveheart, Ironclad, Kingdom of Heaven, Robin Hood... en traditionele muziek uit vele culturen. Ierland stond al een tijdje op mijn 'to go-list' wat ik dan heb kunnen waarmaken samen met mijn vriendin. Ik heb er een week rondgetrokken in de Wicklow Way Mountains, ging van oost naar west en bezocht vele dorpen en steden. Ik heb er veel straatmuzikanten leren kennen, waar ik tot de dag van vandaag contact mee heb. De warme sfeer en broederschap tussen muzikanten daar was hartverwarmend."

Yves: "Al van toen ik een kleine jongen was, nam mijn grootmoeder me mee naar **folkclub 't Ey**. Ik genoot daar zo van de sfeer en de prachtige muziek dat ik altijd een liefde voor folk heb bewaard. Daarnaast heb ik een grote passie voor het verleden, want lang nadat koningen sterven en kastelen tot ruines vervallen, blijven liederen nog verder bestaan. Dus folkmuziek is voor mij een levende vorm van geschiedenis. Dat is iets wat veel volkeren gemeenschappelijk hebben. In Ierland en Schotland is dit bij het grote publiek bekend, maar hier valt de folk een beetje tussen de plooiën van het muzikantschap wereldwijd. Daarom leek mij het brengen van Ierse/Schotse folk in combinatie met Vlaamse folk een topcombinatie. Enerzijds laten we de mensen die afkomen op de Ierse muziek kennismaken met de muziek van hier, anderzijds scheppen we een verbinding tussen de verdwenen Kelten uit Belgica en de levende Kelten uit Ierland."

Bavo: "Folkmuziek heb ik met de paplepel van huis uit mee gekregen. Mijn vaders accordeon stond thuis in het zicht te blinken en vandaar was de drempel heel laag om dit uniek instrument eens uit te proberen. Mijn passie voor volksdans is eerder gegroeid vanuit de jeugdbewegingen zo kwam snel de link naar het schrijven en spelen van dansbare muziek."

Waar hebben jullie de knepen van het vak geleerd?

Yves: "Ik heb in de muziekschool klassieke muziek geleerd op viool. Dat was niet zo mijn ding en na de muziekschool had ik eigenlijk mijn viool aan de wilgen gehangen. Door op latere leeftijd terug beginnen te luisteren naar folk, herinnerde ik me weer de tijd in 't Ey, waar ik een aantal keer mee gespeeld had met de Fanteyfare. Dus toen ben ik gaan zoeken naar die partituren en ben ik me langzaam aan beginnen toeleggen op folkviool. Het voelde een beetje aan alsof ik opnieuw moest leren lopen met een ander paar benen. Je herkent de stappen, maar het voelt helemaal anders."

"Liedjes schrijven heb ik mezelf aangeleerd. Of beter gezegd: dat leer ik mezelf, want het gaat niet altijd van een leien dakje. Voor elk nummer dat de Sons of Sirius spelen, liggen er een paar stilzwijgende melodietjes in mijn papiermand. Zingen heb ik nooit echt geleerd. Ik zie mezelf echter niet als de zanger van de groep, maar eerder als de muzikale verteller."

David: "Door centjes te verdienen kon ik verschillende instrumenten kopen. Vervolgens leer ik het liefst alles op mezelf en laat mijn eigen passie door het instrument stromen. En als het me echt niet lukt, verkoop ik het instrument door. Ik sloot me vroeger vaak op in m'n kamer met mijn gitaar en mondharmonica en speelde nummers van **Bob Dylan**. Ik liet mijn haar groeien (en doe het nog steeds). Ik concentreerde en luisterde vooral naar folk en Ierse muziek en ging op in de sfeer en de emotie die het mij gaf. Ik heb altijd doorgezet en gedaan wat ik graag deed en met motivatie en steun van mijn band-genoten Yves en Bavo zit ik hier nog steeds met veel trots muziek te spelen. Mijn ouders waren zelf ook muzikant in Armenië, tot het moment dat ze besloten om naar België te komen om hun kinderen 'een betere toekomst te geven' omdat het daar op politiek vlak op instorten stond. Het zit blijkbaar in m'n genen. Mijn ouders hebben me gesteund op vlak van materiaal, maar ze hebben me nooit geleerd hoe ik moest omgaan met instrumenten. Ik deed dat op mezelf."

Bavo: "Net zoals Yves ben ik begonnen met een klassieke opleiding viool aan de muziekacademie in Dendermonde. Eens ik doorhad dat de folkstijl me meer aansprak, leerde mijn vader me de absolute basis van het accordeonspel. Een paar jaar later raakte ik gefascineerd door het unieke karakter van de doedelzak en begon met een folkopleiding bij **Birgit Bornaauw** in de muziekacademie in Gent. Waar ik ongetwijfeld nog enkele jaren mee zal verder doen."

Naar welke (folk)muzikant(en) kijken jullie zelf op?

Yves: "Voor mij is een grote invloed **Rapalje**. Die muziek draai ik bijna dagelijks, soms tot ergernis van mijn vriendin (lacht). Zij kunnen zelfs metalnummers brengen alsof ze 500 jaar geleden geschreven zijn. Een ander groot voorbeeld zijn de **Dubliners** en dan voornamelijk **Ronnie Drew**. Hij is één van de redenen dat ik mijn baard heb

laten staan. Die man zong technisch niet perfect, maar kon met zijn stem wel iedereen laten voelen wat hij bedoelde. Of, om het met zijn eigen woorden te zeggen: "I wouldn't call myself an actor or a singer for that matter, just a journeyman. [...] I feel I must have a talent somewhere for doing something but I'm still not terribly sure what it is. I suppose it's a talent for being myself." Een laatste voorbeeld, dat iets lokaler is, zijn **Snakes in Exile**. Dat is een band van bij ons maar is wel duidelijk Iers geïnspireerd. Van swingend tot langzaam, ze hebben alles in huis en ik kan ze dan ook iedereen aanraden."

David: "Bob Dylan uiteraard. Zijn muziek heeft me geleerd om door te zetten en te doen wat je graag doet, zonder je zorgen te maken over wat anderen van je denken. Hij heeft me ook gekoppeld met mijn vriendin, die tot de dag van vandaag mijn warmte en steun is. Mocht ik Bob Dylan niet gekend hebben zou ik ook niet zo snel een mondharmonica gecombineerd hebben met gitaar."

Rapalje is een Hollandse folk-band die bestaat uit vier muzikanten. The Dubliners ben ik zeer dankbaar voor de vele klassiekers die ze hebben gespeeld. En onlangs ontdekt, **Kathleen MacInnes en Julie Fowles**. Twee prachtige vrouwen met schitterende stemmen. Ze zingen vooral in het Gaelic traditionele liederen die hartverwarmend zijn en je direct laten wegdromen naar de Ierse heuvels en de mistige velden."

Bavo: "Vanaf de eerste noot genoot ik enorm van de muziek van de drie broers uit Mere. **Trio Dhoore** natuurlijk. Sinds Gooikoorts 2016 en Soiree Bourree bij het afsluiten van het oudejaar ben ik nu ook enorm onder de indruk geraakt van **Ciac Boum**."

Wat is jullie ambitie?

Yves: "Een eerste doel dat we onszelf hebben opgelegd is het lokale podium van Meire Morough veroveren. De meeste van onze liedjes worden geschreven in kleine kamers of pubs en daar klinken ze denk ik ook het beste. Contact met het publiek is heel belangrijk voor mij. Als we ooit op een groot podium komen te staan, zal ik natuurlijk enorm trots zijn op wat we met ons drieën hebben verwezenlijkt, maar ik zal nooit de cafés als podium in de steek laten. Het komende jaar zullen we hard werken aan onze muziek en ik hoop dan volgend jaar een cd te kunnen uitbrengen met een mengeling van eigen nummers en traditionele nummers"

David: "Mijn doel is om als groep zeker naam te maken in eigen land en daarbuiten, maar zeker ook nog steeds de kans grijpen om in kleine cafés op te treden. Dus niet enkel op grote podia. Mijn grootste ambitie is sfeer en plezier."

Bavo: "Tegen Dranouter, boombalfestival of **Gooikoorts** zou ik zeker geen neen durven zeggen." ☺

Ilse Coppieters

www.facebook.com/SonsOSirius.vi.be/sonsofsirius

Vonkkayts: Sanderijn en Dirk leerden elkaar kennen tijdens de Stage in Gooik

foto: ir

Vonkkayts vonkt erop los

Locatie: Molenstraat 91

Vonkkayts is een nieuw muzikaal duo met diatonische en chromatische accordeon en ze nemen dansbare folk als basis. De muzikanten Sanderijn Demuyneck en Dirk Frayman herken je misschien uit de groep Gooikestra.

Vonkkayts, vanwaar de naam?

Sanderijn: "De naam mocht voor ons iets betekenen. Via de omschrijving van 'sprankelen' kwamen we bij 'vonk'. Bij toeval heeft een online vertaler het Aramees gekozen. De vertaling heeft ons naar 'kayts' geleid. Kayts is de uitspraak van het woord 'vonk' in het Aramees."

Dirk: "Ons duo heet dus vonkvonk, met de bedoeling dat de mensen de vonken van onze muziek kunnen ervaren."

Hoe kennen jullie elkaar?

Dirk: "Ons eerste contact was op de stage in Gooik van 2015. Sanderijn was meegekomen met haar nicht, een vriendin van mijn dochter. Tijdens een babbel bleek dat Sanderijn een paar dagen later leerling zou zijn van de school en afdeling waar ik als leerlingenbegeleider-opvoeder werk."

Sanderijn: "Dat was op het eerste moment toch wel eventjes onwennig omdat je niet verwacht iemand van school op de stage te ontmoeten. Op school gaf ons dat wel een aangenaam gevoel waarbij we tussendoor wat muzikale weetjes, passies konden uitwisselen."

Dirk: "Op school geef ik wekelijks relaxatie-oefeningen voor vrijwilligers. Sanderijn en haar vriendinnen waren echt geïnteresseerd. Zo leerden ze mij ook van een andere kant kennen."

Vanwaar de voorliefde voor folkmuziek?

Sanderijn: "Eigenlijk ben ik opgegroeid met klasieke muziek. Met een muzikale familie en Maarten Decombel als nonkel, kwam ik nu en dan wel eens in aanraking met folkmuziek, maar dat bleef toch lange tijd een onbekende wereld voor mij. Twee jaar geleden overhaalde mijn nicht me om mee te gaan naar de stage in Gooik. Daar is de liefde voor de folk beginnen groeien. Met Dirk die mij op dat vlak ook nog eens extra motiveerde, kon het niet anders dan dat folk een waardig onderdeel werd van mijn dagdagelijkse leven."

Dirk: "Mijn liefde voor folk is ontstaan toen ik op 16-jarige leeftijd naar de stage in Galmaarden

kwam (red: 1986). Deze openbaring heeft mij nooit meer losgelaten. Destijds speelde ik met mijn broers met de groep ZOMAAR vooral in West-Vlaanderen. Na een pauze van deelnames aan de stages heb ik in 2009 de draad weer opgepikt om de stage in Gooik opnieuw te volgen. Er groeide een droom om opnieuw een folkgroep/duo op te starten. Dit deed ik het liefst met iemand die toch op een gelijke golflengte zit. Maar nooit had ik gedacht dat dit met een leerling van school zou zijn."

Waar hebben jullie de knepen van het vak geleerd?

Dirk: "Van kindsbeen af speel ik op het gehoor. Notenlezen is OK, maar het gehoor heb ik van nature mee. Met Gooikestra heb ik een geweldige folkboost naar het samenspielen gekregen. Bedankt Gooikestra!!! Het musiceren heeft voor mij te maken met 'het ding doen waar je in geloof'. Kwaliteit en niveau kan altijd verbeteren. Doe het gewoon graag. Blijf je passie volgen."

Sanderijn: "Toen ik (intussen een dikke twee jaar geleden) mijn trekzak kocht, ben ik op mezelf een beetje beginnen spelen. De eerste stage in Gooik zorgde wel voor een enorme boost. Daar had ik veel geleerd, waardoor ik achteraf beter in staat was om vorderingen te maken zonder vaste lessen te volgen. De start met Vonkkayts zorgt voor enorm veel motivatie om spelenderwijs ervaring op te doen en mezelf uit te dagen. Doordat onze kwaliteiten redelijk verschillend zijn, kunnen we volgens mij heel veel groeien, louter door samen te werken en van elkaar te leren."

Naar welke (folk)muzikant(en) kijken jullie zelf op?

Sanderijn: "Ik kijk enorm op naar Maarten Decombel. Doordat hij familie is, kom ik makkelijk te weten wanneer hij met groepen als Snaarmaarwaar en Mandolinman optreedt. Zijn cd's ontbreken uiteraard ook niet in de kast thuis. Het gebeurt dan ook vaak dat er muziek van Maarten door het huis klinkt. Die natuurlijke drive, de enthousiaste schwing, de ongekunstelde souplesse... stuk voor

stuk elementen die zijn muziek zo heerlijk maken. Eén van de redenen waarom ik zoveel respect voor hem heb, is zijn bescheidenheid. Het is onvoorstelbaar hoe eenvoudig en ongecompliceerd hij gewoon 'mens' blijft terwijl je zijn muziek alles behalve 'gewoon' kan noemen. Bovendien apprecieert hij ook de kleinere muzikant met minder ervaring. Dat zegt heel veel over een mens, vind ik. Dit ervaar ik zelf ook als we bijvoorbeeld op een familieweekend 's avonds de instrumenten bovenhalen. Zijn bedoeling is helemaal niet om te imponeren. Het gaat hem om plezier maken, genieten, en dat is wel af te lezen van zijn gezicht."

Dirk: "Vroeger was ik gefascineerd door Planxty en The Bothy Band. Het snaarwerk van Planxty heeft mij naar 'Webbesnaren' van Masure en Picard geleid. Toen ik Snaarmaarwaar leerde kennen was ik door het dolle heen. Daarnaast heb ik veel bewondering voor Johannes Geworkian Hellman met Garizim. Bij ons zie ik super graag Bert Ruymbeek spelen. Daar kan ik zo smakelijk van genieten. And the great thanks to Allan Skrobe ... a great friend and musician."

Wat is jullie ambitie?

Dirk: "Onze ambitie is zoveel mogelijk vonken mogen uitdelen!! Dat mag op grote podia, in kathedralen, onder een boom op een weide, in een huiskamer. De gedrevenheid om met passie te ontroeren, verbindt de aanwezigen en stimuleert verwondering en enthousiasme. Deze extra dimensie spreekt de schoonheid in de mens aan. De reden waarom we spelen is de kunst van het musiceren én zeker de verbinding die bij het musiceren kan worden ervaren. Dat overstijgt. Dat willen we ontwikkelen, oproepen en delen. Hier zijn geen grenzen. Iedereen heeft zijn verhaal, wil er in gehoord worden. Vaak schieten taal en woorden te kort."

Onze muziek is een middel om die waarde uit te dragen. Het is niet enkel musiceren op zich. Onze gemeenschappelijke taal is folk, onze muziek. Dit mag verkondigd worden :-)."

Ilse Coppieters

Bear's Den

Gevoelige folk met een randje rock

Bear's Den: zanger-gitarist Andrew Davie en multi-instrumentalist Kev Jones

Op 16 november speelde het West-Londense folkduo Bear's Ben een tsjokvolle AB plat met zeemzoete liedjes. Alhoewel een duo, met maar liefst acht muzikanten op het podium was er een grote verscheidenheid aan muzikanten. Zo stond er een mooie kopersectie op de planken, aangevuld met drum, elektrische piano, gitaren die af en toe wisselden met banjo's en de mooie meerstemmige zang. Dit droeg er allemaal toe bij dat dit een van de beste concerten was die ik in 2016 heb gezien. Hippe mannen met en zonder baarden wisten het publiek meermaals te bekoren.

Wil je Bear's Den ontdekken, dat kan op 17 november in de Lotto Arena.

Bear's Den bestaat uit zanger-gitarist Andrew Davie en de multi-instrumentalist Kev Jones. Na vele optredens en enkele EP's brachten ze in 2014 hun debuutalbum *Islands* uit. In 2015 werden ze genomineerd voor de Ivor Novello Award voor *Best Song Musically and Lyrically* en toerden met onder meer Mumford & Sons. Met hun debuutalbum wist de West-Londense Bear's Den menig indie-folkhart te verwarmen. Ze palmde op verschillende festivals het publiek in met melancholische folkly luisterliedjes. Op de nieuwe cd *Red Earth & Pouring Rain* (zie bespreking in cd rubriek) slaan ze weliswaar een meer populaire richting in met extra gitaren en elektronische klanken, net zoals Mumford & Sons gedaan heeft, maar toch blijft de cd nog voldoende zacht klinken.

De opmars van Bear's Den

De groep werd al vaak in één adem genoemd met andere kleppers als Mumford & Sons, Fleet Foxes en Ben Howard, maar na ze gezien te hebben in de AB zou het wel eens kunnen dat Bear's Den de folkly popfakkel helemaal overneemt.

Even terug naar het concert in de AB. Zelden zo een sterk voorprogramma gezien als

Matthew and the Atlas. Dus de verwachtingen waren reeds hoog gespannen. Bijzonder aan het optreden van Bear's Ben was dat hoe stiller de groep speelde hoe luider het applaus weerklonk en hoe aandachtiger en respectvoller het publiek luisterde. Laat dit een groot verschil zijn met andere optredens en dit net het verschil maken tussen folk en pop. De aandacht van het publiek, vooral bij de heel intieme nummers werd ook opgemerkt door de groep "thank you so much for being so quiet." Toen ze tijdens het concert tot tweemaal toe volledig de akoestische tour opgingen kwam het meest adembenemende moment van de avond, toen ze tussen het publiek *Gabriel* kwamen spelen. Ja, toen had ik even een Gooikoorts momentje.

Het concert eindigde met een beklijvende hommage aan de onlangs veel te vroeg van ons heengegane Leonard Cohen met het lied *So long Marianne*, waar de hele entourage van de groep alsook de muzikanten van het voorprogramma aan meededen. Een waardige afsluiter. Adembenemend. 🍷

Ilse Coppieters

www.bearsdenmusic.co.uk

De demonen van Leonard Cohen

Een unieke kijk in zijn ziel

Vorig jaar kwam de Canadese singer-songwriter te overlijden. In zijn werk maande hij ons geregeld aan om 'op te biechten' wie we zijn en wat ons bezighoudt. Cohen-kenner Francis Mus (KU Leuven) dook in alle beschikbare archieven, interviewde mensen uit Cohens entourage, analyseerde zijn songteksten en ging op zoek naar de mens achter de bekendste singer-songwriter ter wereld.

**BESTEL NU MET
15% KORTING
EN GRATIS
VERZENDING**

Surf naar
www.lannooshop.be/folk

 LANNOO

15 jaar Gooikoorts in een notendop ...

foto: © Pasquello Photography

Gooikoorts, een driedaags festival met een goed gekozen programmering

We schrijven 2002. Het lijkt allemaal niet zo lang geleden maar toch ... het doek viel over een prachtig volksmuziekfestival in de Gooikse contreien. 'Feestival'. Die unieke sfeer, die ongelooflijke gezelligheid, die geweldige traditionele muziek mocht toch niet zomaar verdwijnen en dat zou het ook niet.

Een vijftigtal geïnteresseerden komt daarom samen op de cultuurzolder in Pamel om eens te polsen wat kan en wat niet. Twaalf enthousiastelingen, totaal geen besef van wat hen te wachten staat, besluiten de folkfestivaltraditie verder te zetten. Het moet allemaal heel snel gaan want er resten nog slechts een paar maanden om de traditioneel gekozen festivaldatum 'eerste volledige week van juli te halen'. Hint, de eerste vrijdag van de maand juli bepaalt dus de festivaldatum.

We zitten heel vaak samen. Wat gaan we doen, hoe gaan we dit organiseren, wie doet wat, een naam, een beeldmerk, een woordmerk, promotie, sponsoring, pers, partners, groepen, een weekend of niet, camping, drank, catering, instrumentenbouwersmarkt, kinderanimatie, techniek, administratie, finan-

ciën, sanitair, opbouw/afbraak, parking en niet onaardig; waar? ... een mooie greep uit de lijst die in maart 2003 vorm krijgt.

Maar de opzet slaagde met glans en zo is Gooikoorts ontstaan. De naam verwijst uiteraard naar Gooik en de muzikale koorts die heerst in het Vlaamse mekka van de folk maar ook een beetje naar een verkeerd uitgesproken Hooikoorts, typisch voor de regio Gooik! Het logo was oorspronkelijk een strohalm maar is wat verdreven door ons beroemde ventje, tegenwoordig zittend op de 'G'.

Sinds het eerste festivaljaar wordt geopteerd exponentieel te groeien zonder uitschieters of niet in stand te houden one shots. De ziel van Gooikoorts wordt namelijk doorgegeven via de vaste festivalbezoekers en een geweldige

ploeg vrijwilligers. Een betere promotie van het concept, via deze kern, zijn waarde is er niet. Het blijkt een goede keuze te zijn. Onder het motto goede gewoonten worden best in ere gehouden, wordt door de jaren heen heel wat gewerkt, geschaafd en vernieuwd zonder de traditie en het socio-culturele platform uit het oog te verliezen. Het levert een mooie vruchtenmand op en een leuke plaats op de Europese festivalkalender.

Gooikoorts wordt een driedaags festival met een goed gekozen programmatie. Concerten om bij weg te dromen en balavonden om van te snoepen, opgebouwd uit een mix van Belgische klasse en internationale toppers. Die concerten worden trouwens enorm geapprecieerd. Uiteraard voor de kwaliteit maar ook omdat de schoonheid in alle rust beleefd kan worden met respect voor de artiesten en de bezoekers. Met dit gegeven wordt een tweede concerttent in het leven geroepen die in een beperktere kring nog meer de luisterboodschap mogelijk maakt.

De verhuis naar de huidige locatie brengt toch wat tekenwerk en herinrichting met zich mee en de instrumentenbouwersmarkt krijgt er zelfs een broertje bij. De festivalmarkt met o.a. streekproducten waar het leuk kuieren en vertoeven is. Ook de kinderanimatie wordt uitgebreid want we zijn toch ook een familiefestival. Zo hebben de rakkers onder ons het geweldig naar hun zin in 'de sjato miredo'. Het festival tijdens het festival voor de jongste bezoekers.

Al die jaren ijveren we, en staan we zelfs borg, voor een ongekend geheel van gezelligheid en kwaliteit op en naast de podia en we schenken niet in het minst enorm veel aandacht aan het milieu. Voor het vijftienjarig bestaan zetten we de Vlaamse amateurgroepen extra in de kijker en niet in het minst danken we de oud bestuursleden en vrijwilligers door de jaren heen voor het onmetelijke werk dat al is verricht. Laat ons er nog vele jaren bijkleuren. 🍷

Tot Gooikoorts ... van 7 tot 9 juli

Patrick Lichtert
www.gooikoorts.be

foto: © Pasquello Photography

Concerten om bij weg te dromen en balavonden om van te snoepen

BOSOUND

Piet Bogaert

Geluidsversterking

voor **livemuziek,**
bedrijfsevenementen
en **feestelijkheden**

Zottegem

0477 36 01 85

VERKOOP VERHUUR HERSTELLINGEN

Sauvegardestraat 17
2870 Ruisbroek (Antw.)
Tel. 03 866 47 57 - Fax 03 866 47 67

www.accordeons-viseur.com
info@accordeons-viseur.com

Kijker

Dafodil

Een nieuw folkdانسfestival op de grens van Brabant en Limburg

Tijdens het hemelvaartweekend vieren we de geboorte van een nieuw folkfestival in Vlaanderen. In Diest kan je dan voor het eerst naar Dafodil, of Dansen op folkmuziek in Diest in de Lente. Een nieuw festival, maar met vertrouwde gezichten bij de organisatie.

Initiatiefnemer is Luk Indestege, trekker van Folk in Limburg en al 13 jaar organisator van Bal in Herk, het folkbal met de mooiste parketvloer van heel Vlaanderen. Hij vond direct gehoor bij Hans Jochems, Greet Wuyts en Pascale Rubens (alle drie quasi burens van elkaar) en Ewoud Huls, directeur van Freinet-school De Pit in Diest, die de infrastructuur van de school ter beschikking stelt.

Dafodil werkt ook nauw samen met het Merodefestival, dat gelijktijdig in de Merodestreek doorgaat. Naast het delen van een gemeenschappelijk webplatform en ticketing systeem, is er ook een samenwerking op het vlak van uitwisseling van muzikanten. Beide festivals zijn complementair aan elkaar. Merode trekt 4 dagen de kaart van wandelingen en luisterconcerten, Dafodil zorgt ervoor dat je op vrijdag en zaterdag je dansbenen kan uitslaan.

Basisprincipes

Dafodil stelt 3 basisprincipes voorop: kwaliteit, milieuvriendelijkheid en kleinschaligheid.

Kwaliteit krijgt de voorkeur boven kwantiteit. Er wordt bewust een beperkt aantal groepen

opgesteld, maar dat zijn dan wel grote namen in de balfolkwereld.

Milieuvriendelijkheid houdt in dat er gewerkt wordt met gezonde alternatieven en lokale producten voor eten en drinken. Er is een treinstation vlakbij, wat de bezoekers moet aanzetten om met het openbaar vervoer te komen en er wordt vooral gemikt op lokale groepen, om geen grote verplaatsingen te moeten organiseren. Ook wordt het geluidsniveau bewust laag gehouden.

De kleinschaligheid is rechtstreeks gelinkt aan de beschikbare infrastructuur. In de school is er een ruimte met mooie parketvloer ter beschikking voor de bals. De capaciteit van deze ruimte is beperkt tot 200 dansers, en meer kan er dus niet binnen op het festival. Daarnaast zal er op de speelplaats ook een tent opgericht worden met parketvloer, waar kleinere bals worden gespeeld tussen de grote door.

Wie en wat mag je zoal verwachten op Dafodil 2017?

Het hoofdpodium wordt ingevuld door Cecilia, Naragonia, Amorrroma (in een nieuwe samen-

stelling met Jowan Merckx, Vincent Noiret en Bert Van Reeth), Hot Griselda, Sous le pont en tenslotte Filippo Gambetta (die toevallig in België is op dat ogenblik). Daarnaast is er nog een tweede podium waar tussen de bals op het hoofdpodium enkele lokale groepen zullen aantreden.

Tijdens de twee dagen staan er een aantal workshops op het programma, voor groot en klein, voor dansers, muzikanten en would-be instrumentenbouwers.

De bals en workshops gaan door op vrijdag en zaterdag 26 en 27 mei 2017. Op zondag 28 is er nog een afsluitend aperitiefconcert voor de mensen uit de buurt, die de voorbije dagen wel wat drukte zullen zien passeren, en misschien wel nieuwsgierig zijn naar wat er zich allemaal afspeelde in de school. ☺

Steven Vanderaspolden

Meer weten?

» Alle praktische info vind je op www.dafodil.be

folk TIP

Folk en Gooikoorts

Schitterende groepen zoals Kadril, Elanor, Trio Dhoore en MandolinMan zullen optreden tijdens de 15de editie van Gooikoorts. Met deze groepen had de redactie van Folk in het verleden al eens een interview.

Heb je een nummer van Folk gemist of wil je graag jouw collectie volledig maken? Mail naar patrick.clerens@muzmoz.be en voor € 5 per reeds verschenen nummer kunnen we kijken of we het nog in ons archief hebben (zolang de voorraad strekt).

folk

Gooikoorts
internationaal volkmuziekfestival

Cours de Cornemuse en ligne
Online doedelzaklessen

SOS
Cornemuse

www.remi-decker.be/SOSCORNEMUSE

Stage voor traditionele volksmuziek

maandag 21.08 - vrijdag 25.08.2017
Gooik (Vlaams-Brabant)

Kom deze zomer naar de Stage voor Traditionele Volksmuziek en dompel je helemaal onder in heerlijke **folk** muziek! Vijf dagen lang verblijven maar liefst 400 muzikanten van jong tot oud in Gooik om samen muziek te spelen.

Volg **één van de 31 sessies** bij straffe binnen- en buitenlandse lesgevers om je eerste stappen in de folk te zetten of je er helemaal in te verdiepen. Wil je graag een nieuw instrument leren spelen of je techniek verfijnen? Dat kan met accordeon, doedelzak, viool, draailier, gitaar, fluit, hakkebord, percussie en hommel. Laat volop je stem horen tijdens de zangsessie of leer de hipste tunes met om het even welk instrument in het samenspel. Je kan ook leren folkdansen, zelf een instrument bouwen, alle geheimen van de folkharmonie ontdekken of de kunst van de kalligrafie onder de knie krijgen. De allerjongsten vanaf 4 jaar zijn welkom in onze toffe kinder- en jeugd sessies. Keuze genoeg voor wie gebeten is door folk!

Tussendoor ontstaan er spontane jamsessies, kan je genieten van heerlijke verse maaltijden, gezellig bijpraten in de zon met een fris drankje en echte vrienden voor het leven maken. Wie de smaak te pakken heeft, kan nog proeven van **extra workshops en Tune Learning Sessions**. Tijdens 'folk on stage' kan je 's avonds rustig verder genieten van akoestische concerten van befaamde muzikanten en hevig dansen op live folkmuziek.

Ontdek alle sessies hieronder en surf zeker ook naar www.stagegooik.be om nog meer te weten te komen.

Sessies

- Chromatisch accordeon** bij Sara Salvérius
- Diatonisch accordeon beginners** bij Guus Herremans
- Diatonisch accordeon gevorderden** bij Bruno Le Tron (FR)
- Diatonisch accordeon gevorderden** bij Wim Claeys
- Doedelzak beginners** bij Bart De Cock
- Doedelzak gevorderden** bij Marieke Van Ransbeeck
- Doedelzak vergevorderden** bij Rémi Decker
- Draailier beginners** bij Thomas Hoste
- Draailier gevorderden** bij Isabelle Pignol (FR)
- Fluit** bij Jonas Simonson (SE)
- Gitaar** bij Jeroen Knapen
- Hakkebord beginners** bij Pieter Blondelle
- Hakkebord gevorderden** bij Ann Lough (VS)
- Hommel beginners** bij Michel Terlinck
- Percussie** bij Terje Isungset (NO)
- Viool gevorderden** bij Aurélie Dorzée
- Viool vergevorderden** bij Mats Edén (SE)
- Zang** bij Anna Wikenius (SE)
- Zang** bij Eva De Roovere
- Samenspel balmuziek** bij Allan Skrobe (SE)
- Samenspel** bij Toon Van Mierlo
- Folkharmonie** bij Kim Delcour
- Instrumentenbouw** bij Toon Lauwers
- Dans** bij Katrien Van Craenenbroeck en Jeroen De Bie
- Kalligrafie beginners** bij Lieve Podevijn
- Kalligrafie gevorderden** bij An Vanhentenrijk
- Doedelzak voor kinderen** bij Birgit Bornauw
- Kindersessie 4-9 jaar** bij Mieke Evenepoel, Elise Rodriguez, Joke Delcour en Jonas Cole
- Jeugd sessie 10-12 jaar** bij Karel De Taeye
- Jeugd sessie 13-16 jaar** bij Luc Van Hende en Floere Van Hende
- Samenspel voor jongeren** bij Bert De Cock, Lode Desplancke en Siebert De Ruyver

Inschrijven

Inschrijven voor een sessie kan **vanaf zaterdag 8 april om 9u30** via www.stagegooik.be/inschrijven. Je wacht best niet te lang, want veel sessies zijn snel volzet!

Je betaalt in het totaal voor je deelname aan een sessie gedurende vijf dagen, drie vers bereide maaltijden per dag, koffie & thee tijdens de pauzes, overnachting op één van de campings met sanitaire voorzieningen, deelname aan extra workshops, toegang tot de concerten en folkbals van folk on stage en natuurlijk tonnen ambiance:

- 150 euro*** voor kinderen t.e.m. 12 jaar
- 290 euro*** voor het eerste gezinslid (> 12 jaar)
- 275 euro*** vanaf het tweede gezinslid (> 12 jaar)
- 250 euro*** voor deelname zonder maaltijden (> 12 jaar)

* *abonnees van het tijdschrift Folk of wie bij inschrijving een abonnement neemt, krijgt een korting van 5 euro per abonnee.*

Als deelnemer ben je welkom vanaf zondag 20 augustus om 17 uur en kan je blijven tot zaterdag 26 augustus om 12 uur. De sessies zijn dagelijks van 9 tot 12 uur en 14 tot 17 uur met telkens een half uur koffie- & theepauze om 10.30 uur en 15.30 uur, uitgezonderd de eerste dag wanneer iedereen wordt verwelkomd om 10 uur. Voor elke sessie is een apart leslokaal voorzien in het centrum van Gooik. Overnachten kan vlakbij op één van de campings met sanitaire voorzieningen. Voor eten en drinken moet je op de centrale plaats zijn: de zaal Familia. Alle locaties zijn perfect te voet bereikbaar!

Alle praktische informatie en de algemene voorwaarden vind je terug op www.stagegooik.be/praktische-info

Proeven van

Heb je na je sessie nog goesting om verder te spelen of te dansen? Dan kan je je voor het avondeten nog uitleven in extra workshops. Zo kan iedereen nog meer proeven van folk! Tijdens de **TLS** (Tune Learning Sessions of gewoonweg Thope Leren Spelen) ontpopt één van de lesgevers zich als een ware tunemaster en leert enkele folkhits op het gehoor aan. Iedereen die 's avonds zijn beste beentje wil voorzetten op het folkbal, kan zich opwarmen tijdens de **dansworkshop** op de tonen van accordeonist Benjamin Macke. De geheimen van verschillende baldansen doen Katrien Van Craenenbroeck en Jeroen De Bie graag voor jou uit de doeken. Ook voor de allerjongste muzikanten is er nog een creatieve **kinderactiviteit!**

folk on stage

's Avonds kan je zalig genieten van **memorable concerten** in een unieke locatie, de Sint-Niklaaskerk. Vier avonden brengen (inter)nationale folkmuzikanten een prachtig optreden. Laat je zeker verrassen door de muziek van onze 'artist in residence': het toonaangevende Scandinavische trio **Groupa**. De getalenteerde muzikanten, violist Mats Edén, fluitist Jonas Simonson en percussionist Terje Isungset geven daarnaast met veel enthousiasme hun Zweedse en Noorse tradities mee tijdens de stage.

Daarna barst een **folkbal** met live muziek los tot in de vroege uurtjes. Kom mee feesten op een tovercirkel, jig of polka. En dans met je favoriete partner een intieme wals of mazurka op muziek van hier en verre oorden. Geen zin om je dansschoenen aan te trekken? Hou je instrument dan klaar en speel mee in één van de jamsessies die her en der spontaan ontstaan.

Meer informatie?

stage@muzmoz.be | 02 532 28 38
www.stagegooik.be | www.facebook.com/stagegooik

De vele muzikale wegen van Tom Van de Weghe

Kleine Arthur, het pientere zontje, tokkelt zelfzeker op het scherm van zijn tablet. Af en toe nipt hij aan de grote beker met warme chocolade. Zeven jaar is hij, maar hij baant zich vingerhandig een weg door het digitale geflikker, tot hij bij een grappige tekenfilm komt. Dat de figuurtjes Engels spreken, is blijkbaar ook al geen bezwaar. Af en toe kijkt hij eens naar ons of naar zijn papa die ons in het stemmige buffet van het Gentse Sint-Pietersstation vertelt over zijn passie voor folk. Misschien zal hij straks wel verslag uitbrengen bij zijn grote zus, maar nu is Arthur blijkbaar niet echt geneigd om heel aandachtig te luisteren naar het verhaal van vader Tom Van de Weghe. Wij des te meer...

Ondanks het feit dat men mij zelden zal aantreffen in de nabijheid van een tv-scherm, zijn er toch een aantal uitzendingen of figuren die me wel voor een wijle aan het toestel weten te kluisteren, omdat zij op een 'eigen-wijze' manier verslag uitbrengen over feiten en gebeurtenissen of die voor honkvaste thuisblijvers de wereld willen gaan verkennen. Een man die dat intussen al zeventien jaar doet op een voorbeeldige wijze, is Tom Van de Weghe. Hoewel hij Slavist is van opleiding, kennen we hem als de gedreven journalist die ons achter Russische en Chinese schermen hielp kijken en die de voorbije jaren het reilen en zeilen van de Verenigde Staten voor ons volgde. Niet meteen een ambassadeur van volksmuziek zou je dan denken. Niets is minder waar! De hamvraag van deze rubriek "heb je 'iets' met folk" was volledig overbodig...

Ik ben absoluut een liefhebber van folk! Niet dat ik kasten vol cd's heb staan, maar toch. Ik heb (denk ik toch) alle platen van Kadril. Maar bv. ook de Oost-Europese muziek spreekt me heel erg aan. Ik heb een jaar in Slowakije gewoond en nadien ook (een hele tijd) in Moskou.

Ik was heel erg geboeid door de traditionele muziek, maar ook door het instrumentarium. Overal waar ik kom probeer ik ook een typisch instrument op de kop te tikken en er geluid uit te krijgen.

Ik mag van mijn vrouw niet overdrijven, maar ik heb toch wel al een en ander dat in dozen ligt te wachten, om een plaatsje te krijgen in een kast die ik speciaal daarvoor heb laten maken.

Tom heeft geen echte muzikale opleiding gekregen. "Ik heb als kind jaren in een kerkkoor gezongen en ik ben beginnen gitaar spelen op mijn vijftiende, dat was een goede manier om meisjes te versieren" grapt hij. Hij heeft in zijn jeugd een tijd in een

band gespeeld en is zelfs nog Elvis-imitator geweest! Maar toen hij voor zijn studies naar Slowakije verhuisde, was het gedaan met de band... en met het liefje. Hij had een studiebeurs gekregen om politieke wetenschappen te studeren in Bratislava. Daar leerde hij de zigeunermuziek kennen. Tom stelt dat je een volk pas leert kennen via de muziek en de taal. Hij zelf leerde naast het Russisch als basistaal, ook Tjechoos, Slowaaks, Pools en Servo-Kroatisch. Later deed hij er nog enkele bovenop. Volgens hem leer je mét de liederen en de muziek ook de taal.

Als je een richting volgt zoals Slavische talen, dan ga je, meer dan bijvoorbeeld een student rechten, in contact komen met allerlei volkeren en meteen ook met hun cultuur en hun muziek.

In 2005 ben ik voor een reportage dwars door Rusland getrokken via de Trans-Siberische spoorlijn. Ik ben toen op vele plaatsen uitgestapt om gericht naar de muziek gaan te luisteren. Toen ik langs Peking terugkeerde had ik een schat aan muzikale rijkdom ontdekt.

Het is belangrijk om via de volksmuziek een land beter te leren kennen. Eigenlijk moet ik nu echt beginnen om de volksmuziek van bij ons te herontdekken. Ik ben hier bijna negen jaar weg geweest en er is intussen zoveel gebeurd. Na al die tijd was ik toch wat onthecht van Vlaanderen en België, noem het gerust een omgekeerde cultuurshock.

Ik ken Laïs wel en ik weet wel af van het bestaan van Boombal. En via mijn goede makker Peter Libbrecht ken ik Kadril. Maar nu we ons weer in onze geboorte-

streek gevestigd hebben, is het ogenblik aangebroken om de draad weer op te nemen en even rond te kijken wat er hier allemaal aan mooie dingen is te ontdekken.

Tom is dus een hele tijd 'van huis' geweest. Toen hij bij de VRT aan de slag ging, trok hij voor Terzake meermaals naar de Slavische wereld voor reportages. Rusland blijft nog altijd de eerste liefde. Wanneer hij en

zijn vrouw later in China en Amerika woonden, hadden ze er altijd ook Russische vrienden.

Tijdens zijn studies Slavistiek zat Tom toevallig samen met nogal wat folkmuzikanten, o.a. Greet Garriau van Fluxus en Sacha Van Loo van Keukojoen. Het was Sacha die Tom Huun Huur Tu leerde kennen. Die rijke muziekkennis

helpt hem ook vandaag nog om bij zijn reportages aangepaste traditionele muziek te vinden. "Als je een programma maakt over de Mongoolse stemmen dan moet je die muzikanten er gewoon bijhalen" is zijn stelling.

Na Moskou kwam Peking. Een wereld van verschil.

China was een merkwaardige ervaring. Het is daar moeilijk om binnen te geraken, je moet daar ook letterlijk muurtjes passeren. Wij leefden daar in een 'compound', een bewaakt woningcomplex in het hart van de stad. Daarbinnen maak je een vriendenkring. De kinderen gingen in China al meteen naar de muziekles. In onze flat woonde een Indonesische prinses die getrouwd was met een Fransman. Ze speelde klassieke harp maar leerde de kinderen

muziekgewenning op allerlei instrumentjes. We zijn naar ginder getrokken voor negen maand, met een rugzak en een baby van zes maand. De opdracht werd telkens verlengd en verlengd. Mijn vrouw mocht daar niet werken, al heeft ze er zo af en toe een 'jobke' gedaan. Maar dan kwam Arthur ...

Bij het horen van zijn naam kijkt het ventje wel even op en hij glimlacht wat fier en tegelijk mysterieus ... misschien toch een chinees souvenir?

We hebben het daar vijf jaar volgehouden. De kindjes gingen daar dus naar een Chinese school. Op de duur kende mijn dochter beter chinees dan ik en was ze bij wijze van spreken soms mijn tolk.

Journalistiek in China, dat kun je gerust pionierswerk noemen omdat ik daar van nul een correspondentenbureau uit de grond heb gestampt. Avontuurlijk, dat zeker. Zo maakte ik er de Panoramadocumentaire over de beruchte 'gokchinesees', een riskante onderneming. Soms moest ik, net als in een film, incognito binnendringen in een goktent. Mijn toneelervaring kwam me toen goed van pas. Ik heb de aardbeving van Sichuan meegemaakt met 7.000 doden en toen ik een Tibetreportage maakte heb ik echt grote problemen gekend. Ik ben zelfs een tijd opgepakt geweest.

Elke seconde opname die we konden maken was een overwinning. Ik denk dat we hier bij ons te weinig stilstaan bij het feit hoe vrij we wel zijn.

Daar werd alles gecontroleerd. Na vijf jaar was dat wel vermoeiend. Maar wat ons echt heeft weggejaagd was de luchtvervuiling. Je kunt je dat niet voorstellen wat een luxe het is om gewoon buiten te komen en je longen vol lucht te laten lopen. Tussen Shanghai en Peking lijkt het een badkuip waarin één wolk pollutie blijft hangen.

Toen kwam Amerika: letterlijk en figuurlijk een verademing. Als pers ben je daar veel vrijer. Daar is de natuur zo weids, heb je veel buitenhuisactiviteiten, lange zomers met je gitaartje rond het kampvuur. Zeker voor de muziek was mijn verblijf in de Verenigde Staten wel het summum. De voorbije drie jaren werkte ik in Washington, we woonden in Maryland (dat grenst al wat aan het zuiden), verder heb je dan Virginia, daar begint de regio van de bluegrass. Daar waren we vaste klant op de vele concerten en festivals. Ik raakte helemaal in de ban van deze prachtige muziek.

Toen Johan Heldenberg voor de Oscaruitreiking was overgekomen, ben ik met hem een hele tijd op pad geweest. Johan en ik komen beiden uit het Gentse en we hadden mekaar al eens eerder ontmoet. Ik vind het fantastisch hoe hij het banjospel onder de knie heeft gekregen! Mede dankzij de

foto: © Bert Denolf

Tom Van de Weghe: "Ik wil immers niet 'die zingende journalist' worden."

Broken Circle Breakdown, ben ik nog meer geboeid geraakt door de bluegrass. Als je ooit de kans krijgt moet je zeker eens het 'watermelonfestival' meemaken!

Wij kampeerden daar onder de bomen langs de Shanondoariver met het gezin en de vrienden. De sfeer was uitgelaten, de muziek was zalig. Ik ben niet goed in het onthouden van al die namen, maar het waren echt wel de grote figuren uit het genre die daar op de planken stonden. Maar ook naaste het podium was het plezier troef. De kinderen (uiteraard met een cowboyhoed op het hoofd) amuseerden zich onder elkaar. Wij hadden zelf onze gitaar mee we tokkelden tot we de sterren aan de hemel niet meer konden tellen.

Nu wonen we dus weer in Vlaanderen. Vanuit de VS hebben we gewoon via internet een huis gekocht dat we nu aan het

verbouwen zijn.

Daar is op meer dan één plaats ruimte voorzien voor muziek.

Als ik 's avonds thuiskom schuif ik meestal even achter de piano. Ik draai de knop om en ik ben helemaal weg van de beslommingen van overdag.

Gewoon wat liedjes zingen om de dementie tegen te gaan. Ik heb ook een oud Italiaans accordeon gekocht toen ik in Maryland de winkeltjes ging afschuimen om dat soort dingen te vinden. Daar leer ik nu deuntje per deuntje op spelen. Wie weet was die accordeon vroeger het bezit van een Italiaanse Maffiabaas."

Tom is een bezige bij. Terwijl we het zijdelings hebben over Trump-cartoons in de kranten, komen we erachter dat hij ook grafisch talent heeft. Na enig aandringen toont hij ons op zijn smartphone enkele prachtige cartoons van Bill Clinton en Georges Bush

Folklink

- ▶ die hij ooit publiceerde. Naast zijn journalistieke werk voor de nationale zender is hij ook een gewaardeerd auteur! Eind november 2016 bracht hij 'Tom in alle staten' op de markt. Ook in deze nieuwe publicatie is muziek de rode draad. Hij vouwt het boek open en wijst op de kaart een parcours aan van 20 000 km, 30 staten en haast evenveel genres muziek. Dan laat hij een clipje zien over de boekvoorstelling waar we Erik Wille en Peter Libbrecht samen met een harmonie en een enthousiaste menigte horen brullen van "Amerka es e schuun land". Je moet het absoluut eens beluisteren op www.youtube.com/watch?v=vjQBe7W8Sro!

Ik wil me zeker nog wel meer toeleggen op de muziek. Ik ben nog een beetje beschroomd om echt meer als zanger aan de slag te gaan, ik wil immers niet 'die zingende journalist' worden. Maar misschien doe ik er in de toekomst toch nog wat meer mee. Als ik ooit weer met een band begin, dan denk ik dat het wellicht een Cajungroep zal zijn. De lepeltjes en het wasbord liggen al klaar... 🍷

Walter Evenepoel

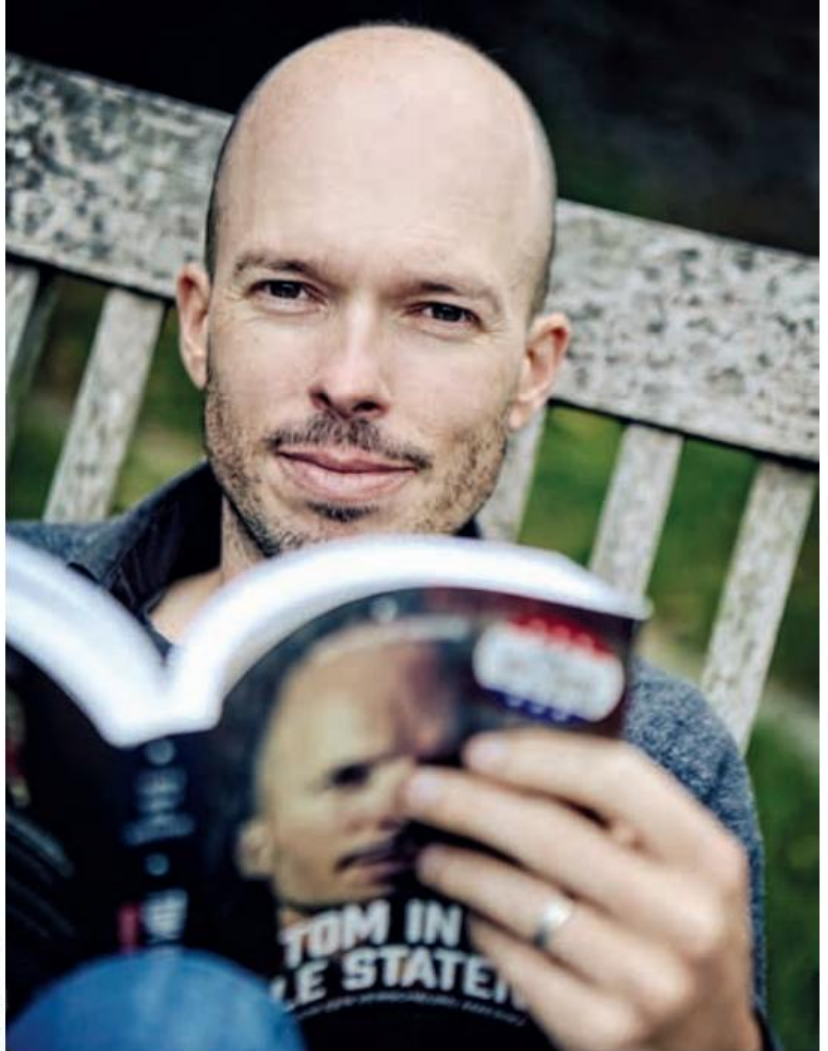

foto: © Bart Denoef

foto: Ekaterina Levental

Seduced by Harps XIII

14u30-15u15 Raadhuis

Tom Daun (D)

16u00-17u00 Sint-Pietersbandenkerk

Ekaterina Levental e.a. musici (NL)

19u00 - 21u30 Cultuurcentrum De Adelberg

Anke Dielens, Anouk Van den Borne & Roos Bex (B)
Sasha Boldachev (RUS)
Park Stickney & Fabrice Pierre (USA/FR)

Za 22.04.2017

Tuur

Bij de geboorte van het 2e kleinkind van Luc Nijs
14 januari 2012

Wilfrid Moonen

The musical score for 'Tuur' is written in G major and 3/4 time. It consists of five staves of music. The chords are indicated above the notes as follows:

- Staff 1: C C C G G C F G C AM EM F G C
- Staff 2: G F G C AM DM G C G C
- Staff 3: EM AM G C G F G C AM
- Staff 4: F G C G AM G C G
- Staff 5: F G C AM F G C

The score includes measure numbers 10, 17, 23, and 29 at the beginning of their respective staves.

Wat het onbarmhartige lot de voorbije maanden heeft aangericht in de folkwereld is haast niet te vatten. Wij moesten afscheid nemen van vier prachtige mensen. Stuk voor stuk waren het mensen die een grote leemte achterlieten. In de volgende paragrafen roepen wij warme herinneringen op.

Frans Claes

Over het leven en de carrière van Frans Claes kun je het artikel nalezen dat we aan hem hebben gewijd in het septembernummer van *Folk* van 2014. Bij zijn afscheid hebben we zijn leven in deze verzen gevat ...

Frans Claes

foto: © Bart Denolf

De bergen van Carara,
groene pieken in het blauw van de
Toscaanse lucht,
met ingewanden van stralend, wit marmer,
waar zigzaggend langs de flanken,
de paden slingeren
langs waar Frans Claes zich ieder jaar naar
boven hees,
met beitel en hamer bonkend op de
gekristalliseerde leisteen
zoals eertijds Michelangelo al deed.
Geen Pieta of Mozes kapte Frans,
maar onbestemde en amorfe vormen die,
hoewel ze uit de hardste steen waren
gehouwen,
soepel leken en sensueel als Griekse
godinnen.

Frans schaakte de beelden van de berg,
nam ze mee naar uithoeken van het
Avondland
en toonde ze aan wie begrijpen wilde.
Dan legde hij voor even zijn alaam opzij
en dook een andere wereld in:
een land van eeuwenoude wijsjes
"Die" zo zei hij, "nooit mogen vergeten
worden".

Zo roerde hij accordeon en doedelzak
tot mensen hun schroom vergaten

en dansend tolden over de kasseien
tot zij licht beneveld, maar voldaan naar
huis keerden
terwijl de nieuwe dag zich rozig aan de
horizon kwam melden.

Die dagen en nachten, van ongepolijst
plezier
waren voor Frans de eilanden waarop hij
schuilen wou.
Soms heel alleen om wijsheid op te doen
uit dikke boeken,
maar liever nog met vrienden
die zonder hoogdravende retoriek
een handvol vriendschap wilden delen.
Bij ieder afscheid werd de bast van Frans
wat frêler,

in de omarming voelde je zijn botten kraken,
maar de warmte van zijn woord,
soms half gemompeld, maar oprecht,
was een balsem voor wie het eerder op
dag niet meer zag zitten.

Maar, er komt geen omarming meer,
het marmer van Carara, de doedelzak en wij,
wij moeten verder
zonder Frans. 🍷

Walter Evenepoel

Folkjammer Filip Hamerlinck

Woensdagavond 25 januari 2017 overleed de alom geliefde Filip Hamerlinck plotseling in zijn woning te Eeklo. Hij was heel onopvallend, maar toch vaak zo meebepalend op gezellige samenspelmomenten, op folkbals en festivals.

Een goede danser ook, maar vooral een gedreven muzikant op de bouzouki, zijn favoriete instrument. Filip was een heel warme man, met het hart op de goede plaats. Geld of het materiële waren voor hem niet belangrijk. Hij koos voor vriendschap en plezier maken, voor warmte en genieten van schone, kleine dingen. Hij was goedlachs en maakte veel grapjes, maar je kon met hem evengoed ernstige

babbels hebben of filosoferen. Zijn spiritualiteit en authenticiteit, de verbondenheid met zovelen, maakte van een ontmoeting met Filip op een jam, een bal, bij 'WZWZ' of een kampeerplek, altijd een moment van thuis komen. Zoveel liefde, warmte, zachtaardigheid en wijsheid in één persoon... 🍷

Marleen De Clus

foto: fr

Filip Hamerlinck

Afscheid van Wilfrid Moonen

In de ochtend van 28 december 2016 is Wilfrid Moonen zachtjes ontslapen. Meer dan een half jaar had kanker het gestel van deze sympathieke muzikant ondermijnd. Folkminnend Vlaanderen is in diepe rouw gedompeld, een van haar pioniers is niet meer.

Wilfrid Moonen zag het levenslicht in Deurne, op 19 december 1948. Het muzikale talent komt al spoedig naar boven, nauwelijks vijf jaar oud kan hij al een verschillende liedjes toveren uit een kleine mondharmonica. Helemaal op zijn eentje leert hij accordeon spelen. Hij wordt bij de plaatselijke volksdansgroep ingelijfd als huismuzikant en leert zo spelenderwijs het traditionele repertoire kennen. In het trommelkorps van de Chiro krijgt hij het roffelen onder de knie, hij vindt ook spoedig zijn weg op de toetsen van het klavier en volgt klassieke gitaar aan de muziekacademie. Daar zal hij een tijd aan de slag gaan als gitaarleraar, tot hij toevallig in contact komt met de populaire volksmuziekgroep 't Klikske. Die zijn op zoek naar een accordeonist en vinden in Wilfrid de ideale muzikale compagnon. Hij schrijft mee aan het succesverhaal van 't Klikske en heeft een groot aandeel in het aanzien dat de groep in binnen- en buitenland ten deel valt. Intussen is Wilfrid gehuwd met Hilde Kint en het jonge paar verkast voorgoed naar Kester in het Pajottenland.

Buiten de drukke agenda van 't Klikske kleurt de veelzijdige Moonen op tal van andere muzikale panelen: hij componeert zowel balletmuziek als volkse melodietjes (die intussen als échte traditionals worden beschouwd), speelt ambiance en café-chantant in Antwerpse kroegen, laat zich graag verleiden tot een jazzsessie en is een veel gevraagd studiomuzikant. Regelmatig fungeert hij als artistiek producer bij plaatopnames, leert honderden jonge muzikanten de liefde smaken voor het diatonisch accordeon op de legendarische stages voor traditionele muziek in Galmaarden en Gooik en is jarenlang leraar aan de Gooikse Muziekacademie.

Aanvankelijk met violist Willy De Lombaert, later met multi-instrumentalist Dirk Van Lierde vormt hij het Duo Retro, waarmee ze zonder twijfel behoren tot het beste wat in Vlaanderen te vinden is aan ambiance-ensembles. Maar ook het luisterlied laat hem niet onbewogen. Op teksten van Walter Evenepoel componeert hij ontroerende en pittige melodietjes en ook met deze kompaan trekt hij onder de noemer 'Sporen' een spoor van onvergetelijke concerten. Hij duikt op als vaste of losse muzikant in allerlei andere formaties: bij Trommelfluit, regelmatig ook aan de zijde van marktliedzanger Erik Wille, de Geuzen of Arjaun. Ook met

violist Jos De Braekeleer en zanger Rufijn De Decker brengt hij het publiek in vervoering.

Maar minstens even bijzonder als zijn muzikaal talent, is de menselijke kant van Wilfrid Moonen: een uitzonderlijk fijn mens die humor, hulpvaardigheid, respect voor de natuur en de traditie combineert met een ontwapenende eenvoud en bescheidenheid. De verbijstering was dan ook groot toen in het voorjaar van 2016 de fatale diagnose werd gesteld. Tijdens het Feest van de Folk en op Gooikoorts heeft hij nog geschitterd. Gaandeweg eiste de ziekte echter zijn tol. Toch genoot hij nog van het musiceren. Met een accordeon aan zijn schouders leek hij weer helemaal op te leven. Maar hoe kranig hij zich ook weerde, toch heeft hij een goede week na zijn achtenzestigste verjaardag de strijd verloren. Een reus van een muzikant, een schone mens heeft ons verlaten, een trouwe vriend voor die ontelbare mensen die hem vandaag al ontzettend missen.

Tijdens een sobere, maar indrukwekkende afscheidsviering nam Hilde Kint met een sereen, maar diepmenselijk getuigenis afscheid van haar lieve echtgenoot, speelden de muzikanten van Trommelfluit 'Tuur'*, een compositie van Wilfrid, vertolkte Guus Heremans het verdriet van de jonge garde waarbij hij ook een eigen, nieuwe melodie opdroeg aan 'zijn meester'. 't Klikske speelde dit keer 'met drie', er waren ontroerende woorden van zijn goede kompaan Jos De Braekeleer en ook ik bracht een laatste eer aan mijn muzikale broer, door op zijn muziek een tekst te maken die ik liever nooit had moeten schrijven.

Nu de avond is gevallen en het licht voorgoed gedoofd en de hoop waarin wij samen tot het eind hebben geloofd, is verdronken in het donker, samen met jouw laatste woord, in een toonloze ballade, in een dissonant akkoord. En we komen met de vragen en de twijfels naar elkaar, zoekend naar een sterke schouder, want het afscheid valt zo zwaar. Maar hoe diep wij zijn geroerd in dit droevig ogenblik, kunnen wij ons toch nog warmen aan de gloed van jouw muziek.

foto: © Bart Dencoff

Wilfrid Moonen

In gedachten gaan die wonderbare jaren weer voorbij, als er vrolijke muziek was, dan was jij er zeker bij. Jij betoverde de mensen met je toetsen en klavier, met je vriendelijke grappen zorgde jij voor puur plezier. Al die wijsjes die je maakte met je grote fantasie waren pareltjes van blijdschap, soms ook van melancholie. Virtuoso en toch bescheiden, muzikant door dun en dik, liet jij iedereen genieten in jouw wereld van muziek.

Maar het noodlot schreef de noten van jouw laatste partituur. Hoe brutaal kwam plots die ziekte, hoe barbaars is de natuur? Hoeveel kouder, hoeveel leger, wordt het leven zonder jou, voor die grote schare vrienden, voor je kinderen en je vrouw? Maar hoe droef ook deze uren, hoe onpeilbaar het verdriet, diep in ons leef jij nog verder in elke noot in ieder lied. Dat we vaak nog in gedachten, in een dankbaar ogenblik, aan jouw zijde mogen dwalen in het land van jouw muziek. 🍷

Walter Evenepoel

* De partituur 'Tuur' van Wilfrid Moonen is terug te vinden op pagina 27 van deze Folk.

Muzikale wereld rouwt rond het onverwachte overlijden van **Lieven Huys**

Toen Lieven Huys zich op 9 januari 2017 opmaakte om, als directeur van de school Sint-Vincentius te Anzegem, de nieuwjaarsreceptie voor de leerkrachten in te leiden, stortte hij abrupt in elkaar. Hulp kon niet meer baten.

Foto: Bart Vanoutrive

Lieven Huys

Ook doorheen het Vlaamse muzikale landschap waarde meteen een ijskoude rilling rond.

Lieven was immers ook een uitermate begeerde en geliefde gitarist, die zich in oorsprong vooral liet verleiden door de blues. Zo stond hij mee aan de wieg van Red Rooster, die hij nadat de groep het voor bekeken hield in 2002 omruilde voor Kind of Blue. Deze linkshandige gitarist deelde verder het podium met Soul Dust en Bleusshot. In die laatstgenoemde groep deelde hij voor het eerst de set met Koen Dewaele. Wat later trokken ze ook samen op in het Barefoot Quartet, waarmee ze de jazz te lijf gingen.

Toen Dirk Verhegge verkoos om zich niet langer te engageren voor Kadril, was het Koen die bij Lieven aandrong om te 'solliciteren'. Voor Lieven was dit op dat moment niet evident gezien hij de affiniteit met de folk wat miste. Nadat hij evenwel een concert van Kadril bijgewoond had, kreeg ook die microbe hem in de greep. Omgekeerd waren de muzikanten van Kadril evenzeer onder de indruk van de muzikale bagage en instrumentale techniciteit van Lieven. Sinds vier jaar maakte hij dan ook deel uit van hun vaste bezetting. Ondertussen trad hij samen met Koen ook aan in dat andere muzikale project van Erwin Libbrecht, 'The Dusty Millers', waarmee ze zich vol energie wierpen op country en bluegrass. Alweer moesten we afscheid nemen van een uitermate veelzijdig man met een muzikale kronkel. Een stukje leegte zal over diverse podia blijven hangen, zijn expressieve speelstijl is niet meer, en ook de gitaar die hem genegen was op zijn bureau in de school, zal nooit meer vibreren in zijn speelvasten handen.

Lieven verliet ons veel, veel te vroeg, ... in zijn vijftigste levensjaar. ☹

Bart Vanoutrive

OPSPORING VERZOCHT VOOR MOORD

Recent kwam een verloren gewaand schilderij opnieuw onder de aandacht. We willen met jullie hulp vinden wie de man op het schilderij zou kunnen zijn.

Fig. 1: Dansmeester (anoniem, uit de collectie van de joodse verzamelaar Max Stern)

Het schilderij uit 1632 stelt een man voor van 57 jaren oud. Het portret is geschilderd in 1632 in de stijl van de Noord-Nederlandse schilders. De man is een dansmeester met de instrumenten van zijn stiel (doedelzak en viool). Hij draagt een geel "jerkin" over een sobere grijze jas, een zwarte broek en een halskraag. Naast hem staat een gedekte tafel met mes, brood, kruik, gevuld glas en een bord met vis.

We doen een poging om deze anonieme muzikant een naam te geven. In de kunstenaarsfamilie Adriaenssen uit Antwerpen zit volgens ons een mogelijke kandidaat. De stam-

vader Emanuel Adriaenssen sr. (1554-1604) was "luitslager" van beroep en stichtte een muziekschool in Antwerpen. De oudste zoon Emanuel jr. werd waarschijnlijk ergens voor 1585 volgens de protestantse ritus gedoopt. Bij de val van Antwerpen onder de katholieke Spanjaarden vluchtte hij naar de Noordelijke Nederlanden en in 1611 was hij gevestigd in Amsterdam.

De tweede zoon Alexander was een geroemd schilder van stillevens met een internationale carrière. Als we nu een afbeelding van Alexander Adriaenssen erbij nemen (fig.2) dan valt het op dat er een zekere gelijkheid is tussen die Alexander en de muzikant op het schilderij.

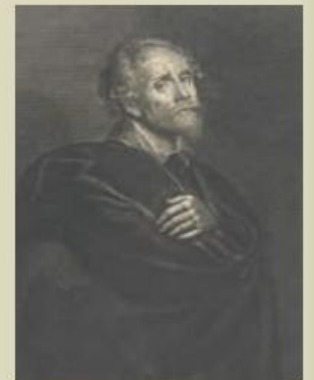

Fig.2: Alexander Adriaenssen (1587-1661) (prentenkabinet Antwerpen)

De oudste zoon Emanuel jr. wordt genoemd als de componist van een dansmelodie (*Noch weet ick een kastee!*) uit het Thysiusliedboek (samengesteld in de Noordelijke Nederlanden tussen 1595-1630). Deze liedverzameling bevat dansen uit de Nederlanden, Engeland, Italië en Frankrijk en lijkt ideaal materiaal voor een dansmeester (de volledige verzameling is op internet raadpleegbaar)

Het schilderij bevat een verwijzing naar de leeftijd van de muzikant in de vorm van de code "A.E.S SUE" (afkorting van AETATIS SUAE). Normaal wordt deze vermelding voluit geschreven als AETATIS. Mogelijks is het apart vermelden van de letters AE met een punt erachter een verwijzing naar de initialen A(driaenssen) E(manuel).

Het wordt tijd dat we Emanuel jr. vinden want hij wordt gezocht voor de moord op de zilversmid Bert vanden Bossche (zie tijdschrift Geluut-Luthinerie no.36, 2006).

WIE HELPT ER ZOEKEN?

Hans Jochems
jochemshans@gmail.com

Trio Dhoore: Elk van onze drie groepen trok naar huis met een valies boordevol goede contacten.

foto: Steven Vanderaspolden

Kijker

EFEX 2016

Vlaanderen maakt grote indruk in Engeland

Half oktober 2016 vond in Bury, vlak bij Manchester de English Folk Expo, kortweg EFEX, plaats. Dat jaar was Vlaanderen de gastregio, en dat zullen we geweten hebben. In de loop van het jaar was er een oproep gelanceerd naar Vlaamse folkgroepen om zich kandidaat te stellen voor een showcase op EFEX. Uit de vele kandidaturen werd een longlist van 10 groepen geselecteerd, waaruit de organisatie van EFEX samen met fRoots (de Engelse grote zus van ons folkmagazine) uiteindelijk drie groepen koos, die zich op EFEX voor de leeuwen mochten gooien: Surpluz, WÖR en Trio Dhoore.

Niet onbelangrijk, als je weet dat de deelnemers aan EFEX vooral programmatoren en booking agents zijn. De ideale kans dus voor de Vlaamse folkgroepen om zicht te tonen aan de Engelse markt, en er een plaats te veroveren. We mogen meteen zeggen dat onze drie groepen zich de selectie meer dan waard getoond hebben. Stuk voor stuk brachten ze een set die veel indruk maakte op de Engelsen, met als gevolg de nodige contacten en afspraken voor optredens en vertegenwoordiging in Engeland. Mission accomplished.

Een flinke delegatie Vlaamse folkmensen, gaande van programmatoren over persmensen tot muzikanten landde op 13 oktober in Bury. Na de officiële opening en de keynote door Maddy Prior (Steeleye Span) was het aan Surpluz om het ijs te breken en zich aan de 150-koppige Engelse vertegenwoordiging voor te stellen. De zaal waar dit gebeurde was niet de grootste van Bury, maar dat bellette niet dat een groot aantal toeschouwers geboeid bleef rechtstaan, en het optreden achteraf veel lof toezwaaide.

Vrijdag begon met een uitstap in de prachtige natuur rond Bury, waar we in een typische pub een paar Engelse showcases mochten bijwonen, waarna de voltallige Vlaamse delegatie afzakte naar het Bury Transport Museum, om daar de receptie voor te bereiden. Het werd

een prachtige avond. In een mooi kader vol oude transportvoertuigen kregen we drie miniconcertjes door onze drie Vlaamse groepen, en de respons was heel enthousiast. De Vlaamse folk scoorde hoge punten die avond, zowel voor de muziek als voor de ontvangst, waarbij vaak bewonderend geapprecieerd werd hoe de hele delegatie zo vlot samenwerkte.

Diezelfde avond mocht WÖR zijn set voorstellen in de magnifieke Castle Armoury Drill Hall voor een zeer talrijk opgekomen publiek. Het werd een prachtige showcase in een mooie

setting. Op zaterdagavond deden de broers Dhoore deze stunt nog eens over.

Eerder op de dag was er een druk bijgewoonde trade fair, waar de nodige contacten werden gelegd tussen artiesten, programmatoren en booking agents. Iedere deelnemer aan EFEX kreeg er ook een goodie bag, waarin een exclusieve cd *Contemporary Folk from Flanders*, samengesteld door Ian Anderson, hoofdredacteur van fRoots. Een bespreking van deze cd vond je in een vorig nummer van *Folk*.

Elk van onze drie groepen trok naar huis met een valies boordevol goede contacten en een aanbod voor een aantal optredens in zalen en op festivals. Het moge duidelijk zijn dat men in Engeland nog zal horen van Surpluz, WÖR en Trio Dhoore.

Deze showcases, een samenwerking tussen EFEX, Flanders Arts Institute en het Folkforum, waar ook Muziekmozaïek van deel uitmaakt, waren een schot in de roos. We keerden naar huis terug met een zeer tevreden delegatie. Het smaakt naar meer. 🍷

Steven Vanderaspolden

foto: Steven Vanderaspolden

Surpluz bewees dat de Vlaamse folk ook een mooie vocale traditie heeft.

Colin H. Van Eeckhout

Bezieler van Amenra en zijn solo-project CHVE

foto: © Stefan Tenmerman

Colin H. Van Eeckhout

Amenra is zowat de bekendste Belgische (sludge)metal band en dat niet enkel in eigen land. De Kortrijkse/Gentse band heeft gestaag gebouwd aan een trouwe en grote fanbasis doorheen heel Europa. Hun geluid is gekenmerkt door slepende gitaren; een loodzware drum en de door merg en been snijdende vocalen van Colin H. Van Eeckhout.

Die laatste heeft een solo project, CHVE die minder *intoyourface* klinkt dan Amenra, maar minstens even veel intensiteit en emotie in zich heeft. Wat dit project uniek maakt, is het gebruik van de draailier als motor van zijn sound. Door gebruik van effecten, enkele spaarzame percussie en zijn stem, maakt hij een soort akoestische drone of rituele folk. Het intens donkere karakter van de muziek wordt live nog eens versterkt door het gebruik van beeld.

Het is dus geen doorsnee singer-songwriter-muziek. Zelf noemt Colin het belevingsmuziek. Live worden geen nummers zomaar op je afgevuurd. Het is eerder een soort lang uitgesponnen golf, een auditieve monoloog waarin je kan verdrinken. Dat wordt meteen duidelijk op de eind 2016 uitgebrachte live album *10910* (zie bespreking in cd rubriek). Eén lange trip waar nummers uit zijn debuut *Rasa* (2015), een cover van Niko en onuitgegeven werk in elkaar overvloeien.

De verrassende keuze voor de draailier kwam er nadat hij een exemplaar aankocht voor Amenra om te experimenteren binnen de groep. Al vlug schreef hij eigen werk met het instrument. Wat hem het meest aansprak, was dat het een heel tastbaar

instrument is en een ding waar je wat mee moet vechten. Een draailier is niet te vertrouwen. Die ontstemt heel snel en vanaf dat je andere instrumenten erbij haalt, gaat dat beginnen botsen. Daarom is het instrumentarium dat hij gebruikt dan ook grotendeels beperkt tot de draailier zelf. Het is een akoestisch en organisch instrument dat mee beweegt met de temperatuur. Hij vindt dat veel beter dan een synthesiser waar hij zelfs veel meer mee kan doen, maar net die beperking in de (hurdy) gurdy trekt hem aan. Een eindeloos vat van opties is zo voor hem niet weggelegd.

De muziek, zowel bij Amenra als dit project, heeft iets spiritueel-religieus. Volgens Colin is wat zij doen in zeker mate spiritueel te noemen en geeft de mensen een soort houvast, wat religie ook kan doen. *Op die manier hebben we zowat dezelfde kracht als dat religie kan hebben op mensen. Op dat vlak wordt dat een religieus gebeuren. Een steun en toeverlaat zoals religie voor sommige mensen is, iets waartegen ze kunnen praten en muziek gaat dan nog twee richtingen op. Wij vertellen iets met onze muziek en jij antwoordt met je gedachten en wat je construeert. De versmelting van het innerlijke en de muziek. Maar zelf heb*

ik niet echt het gevoel dat ik een spiritueel of gelovig persoon ben.

CHVE heeft een meer unplugged geluid en de band Amenra is momenteel aan het toeren in Europa met hun laatste plaat *Alive*, die ook een live registratie is van enkele akoestische optredens. *Met de Alive concerten worden we gedwongen bewust te zijn van elke beweging, zucht en woord die we maken. Het verplicht mijzelf en bij uitbreiding de andere groepsleden hun comfortzone te verlaten. Bij onze 'normale' concerten is alles kromgetrokken in het overveldigende geheel van de zware en logge sound. Dit geeft ons een veilige ruimte om te werken. We hebben het gemakkelijker om onszelf te verliezen in onze normale live shows. Met deze shows stellen we ons kwetsbaarder dan ooit tevoren, bijna alsof je 's nachts alleen en onbeschermd ergens in de buitenlucht staat.*

Op *Alive* coveren ze onder andere 'Het Dorp' van Zjef Vanuysel. Dit als eerbetoon aan het eigen muzikaal erfgoed. *Kleinkunst is een heftig genre, rechttuit en poëtisch enorm krachtig. We hebben deze song opgenomen voor de soundtrack van een kortfilm van Willy Vanderperre. Het herinnerde ons aan ons eigen verleden en de plattelandsdorpen waar we zelf opgroeide. De tekst is zo raak en herkenbaar.*

CHVE trad op 24 maart op in het Muziekcentrum Dranouter en Amenra concerteert eind mei tweemaal in de kerk van Sint-Denijs, maar deze concerten zijn jammer genoeg uitverkocht. 📍

Steven Reynaert
www.dranoutercentrum.be

Lenny en de Wespen Zin

WESP Records LEDW003 – 32:24

Acht jaar was het geleden dat Lennaert Maes nog met zijn Wespen had opgetreden. Hij koos toen voor een solo carrière met cabaret en kleine luisterliedjes, maakte een paar erfgoed-cd's met kompaan Andries Boone en ondersteunde muzikaal Nederlandse les voor andersstaligen. Maar het begon terug te kriebelen om met een band op te treden, een aantal songs lagen al te wachten en kijk, Andries Boone en Steven Vervaeke hadden na 8 jaar nog steeds zin om mee te doen, Mathias Moors en Bert Huysentruyt kregen ook goesting, en Lenny en de Wespen ontwaakte na de winterslaap. Lennaert is altijd een man van veel muziekjes geweest en dat is op deze cd niet anders. Vele genres komen voorbij, van blues over punk tot folkrock. Met als gemeenschappelijke kenmerken: een steengoede groep, die muzikaal op een hoog niveau speelt, uitgewerkte arrangementen en teksten die goed in het gehoor liggen, maar meer zeggen dan je op het eerste gehoor zou denken. Soms licht en luchtig, dan weer broos en gevoelig. Zin is een mooie, leuke plaat. Een aanwinst voor het Nederlandstalig repertoire, en het bewijs dat er muzikanten zijn die een zeer breed palet van muzikale genres aankunnen.

Steven Vanderaspolden

Leán Pangea

Foumi du Mali FDM0116

Leán is een trio, bestaande uit Silke Clarysse (klassieke gitaar, zang), Otto Kint (contrabas, zang) en Gielis Cautauers

(percussie, zang). Ze brengen wat ze zelf omschrijven als "klassieke wereldmuziek". Op deze cd vinden we 11 nummers van componisten uit zowel eigen land als ver daarbuiten. Het trio heeft duidelijk een voorkeur voor Dusan Bogdanovic, van wie er liefst drie nummers op de schijf staan. Het meest bekende nummer op deze plaat zal wel Alfonsina y el Mar van Ariel Ramirez zijn, dat hier in een sobere, instrumentale versie wordt gebracht. De muziek van Leán ligt goed in het oor, klinkt nu eens klassiek, dan weer zuiders, met af en toe wat Afrikaanse invloeden. De klassieke gitaar staat op de voorgrond, maar wordt subtiel aangevuld en versterkt door de bas en de fijne percussie. is een cd waar je graag naar luistert. De composities zijn goed gekozen, en af en toe klinkt het vertrouwd in de oren.

Steven Vanderaspolden

RedCoat Vanity

Eigen beheer – RC001/2016 – 19:53

Hoewel de muzikale kinderschoenen van RedCoat al veelbelovend klonken, is het aangenaam te merken dat na enkele jaren er werk is gemaakt van een volwassen plaat.

Hanneke Oosterlijnck (zang), Jeroen Knapen (gitaar en backing vocals), Jasmijn Lootens (cello) en Quinten De Vlaemincq (double bass) bleven trouw aan hun ondertussen vertrouwde recept: pure, doorleefde en eigenzinnige nummers maken met een pure akoestische bezetting. Dat de teksten op "Vanity" weer allemaal van de hand van de frontvrouw zijn, verklaart natuurlijk wel waarom ze haar stem met zoveel oprechte emotie kleurt. Tegelijkertijd kan ze zich nestelen in de instrumentale zetel die haar kompanen voor haar creëren. De muzikanten weten immers feilloos het juiste geluid uit hun klankkasten en snaren te halen. Door te tokkelen, strijken of soms zelfs bijna te kloppen, zorgen ze bij elke song voor de passende sfeer. Als ze daarbij dan ook nog eens hun stemmen in het geheel weten te vervlechten, kom je tot

een sobere maar volle sound. Inhoudelijk is het toch niet zo rooskleurig. Erop gewezen worden dat je niet beantwoord aan wat 'men' verwacht, dat je wereld echt niet zo perfect is, vanbinnen een ijzige kilte voelen al dan niet druipend van de regen. Je wenst het niet echt iemand toe, maar er op deze manier naar luisteren, maakt het plots allemaal licht verteerbaar.

Stiekem is het toch wel jammer dat er niet meer materiaal op ons werd losgelaten. Laten we hopen dat dit het hapje tussendoor was en onze honger naar meer binnenkort wordt gestild.

Mieke Evenepoel

Sabien Tiels Mannelijk schoon

Sabien Tiels is misschien wel een heel sterk onderschatte Vlaamse artieste die ondertussen een zeer bizar muzikaal parcours heeft afgelegd. In 1996 – 1997 de eerste stevige stappen op het podium gezet met een grote meezinger 'De trein' en het emotionele 'Moeder van mijn moeder'. Er werd haar een grote toekomst voorgeschreven.

Want inderdaad twintig jaar geleden ontloopte Sabien Tiels zich als singer-songwriter en scheerde hoge toppen met haar eerste van A tot Z zelfgeschreven album "Hou je morgen nog van mij?".

Er volgde heel wat erkenning en het leek de start van een blitzcarrière. Nochtans werd het telkens hard knokken en kon het succes van die eerste plaat niet echt een vervolg krijgen en leek de artieste opnieuw één van die straffe eendagsvliegen. Het werd voor Tiels immers constant zoeken tussen het betere Nederlandstalige lied en de erkenning van een zogezegd intellectueel publiek enerzijds en de bredere gemakkelijker muziek voor een wat groter en breder publiek.

Toch is in al die jaren Sabien Tiels blijven zingen. Veel op de achtergrond, vooral ook als zanglerares in Hasselt en af en toe als coach van jong talent. Onlangs werd ze onverwacht een zeer verdien-

stelijk vast lid van de vier Nijghse vrouwen die het repertoire van Lennaert Nijgh bezingen en bespelen en begon alles opnieuw te kriebelen. Dus moest er na al die jaren opnieuw een nieuwe cd komen.

En voor deze zevende plaat en de gelijknamige theateervoorstelling kroop Tiels in de pen met heel wat op zijn minst apart te noemen "mannelijk schoon". Met o.m. Stef Bos, Johan Verminnen, Guido Belcanto, Wigbert, Stoomboot, Rocco Granata, Berlaen en Marcel de Groot schreef ze – gedreven door de Muze – elf nieuwe liedjes die in haar nieuwste theaterprogramma vlotjes doorheen de rest van haar repertoire dwarrelen. Ze kroop met elke artiest aan de keukentafel en schreef samen tot er een lied uit de pen vloeide.

Geen artiest voelde zich te goed om samen te werken met de Limburgse artieste, wat toch nogmaals bewijst dat de werkelijke erkenning nooit ver weg was en de waardering voor Sabien misschien vroeger te weinig duidelijk werd uitgesproken. Aan 'mannelijk schoon' ontbreekt het dus zeker niet op de cd! Op de radio kreeg het hele mooie duet met de zoon van Boudewijn, Marcel de Groot, 'Is het dit nu' alvast behoorlijk wat aandacht. Opgenomen in de Antwerpse voetgangerstunnel en twee stemmen die heel knap bij elkaar horen. En momenteel draait Radio2 ook het duet met Stef Bos 'De Reis'. Daarmee krijgt Sabien Tiels toch wel opnieuw de aandacht die ze verdient. In dat opzicht is 'Mannelijk schoon' een hele fijne plaat.

Koen Huygebaert

Eléonor Vive

I-C-U-B4-T CUP8063

Zangeres Elly Aerden schittert in deze tweede cd van Eléonor. Net als bij de vorige zijn de teksten in het Latijn, met uitzondering van het Spaanse Ay Carmela

en het Portugese *Minha aldeia*, op tekst van Fernando Pessoa. *Vive* brengt je in een zachte stemming, die nu eens Zuiders-melancholisch, dan weer jazzy aanvoelt. Veel van de sfeer komt door de prachtige vertolking door een keure aan instrumentalisten, en de mooie arrangementen. Doordat de teksten in het Latijn zijn – een taal die slechts door weinigen actief beheerst wordt – wordt de stem volledig als een bijkomend instrument gezien, dat hier voor de hoofdmelodielijn zorgt. Het is slechts als je het boekje bij de hand neemt – overigens prachtig vormgegeven door Osama Abdulrasol – dat je de teksten van dichterbij gaat bekijken. Je krijgt telkens de originele versie, een Engelse en een Nederlandse vertaling. Een opvallende nummer is de mooie bewerking van *La Bohème* van Charles Aznavour. Ah *Bohemia*, zoals de titel nu luidt, blijft dicht bij het origineel, maar brengt toch een extra toets, door de Latijnse tekst, door het stemgeluid van Elly Aerden en het mooie arrangement van Karel Ceulenaere. De productie van deze cd lag in de han-

den van Wouter Vandenabeele. Hij heeft er een mooi werk van gemaakt. Voor de liefhebbers van fado en jazz, van wereldmuziek en nieuwe melodieën, van teksten van vandaag en van 2000 jaar geleden. *Vive* zal veel mensen aanspreken.

Steven Vanderaspolden

Anda Union Homeland

Proper Music, Xango Music Distribution
2016 – 57:22

Dit album van deze negenkoppige – naar geslacht en etnie – gemengde Mongoolse groep, ademt verlangen

naar het spirituele thuisland en het zwerf bestaan. Zich begeleidend op morin hor (paardenkopviolen), tobshur (Mongoolse luit), moadin choir (Mongoolse fluit), ikil (een Tuvaans strijkinstrument), naast percussie en gitaar, brengen ze vooral gezongen nummers uit de traditie van de urtyin duu (of 'long song'), waarbij de lettergrepen van woorden heel lang worden aangehouden en natuurlijk ook de boventoonzang niet ontbreekt. Ze springen creatief om met de Mongoolse muziekstijlen door actualere teksten op oude melodieën te plaatsen en vice versa. In het voorbije decennium verwierven ze in Mongolië de status van cultuuro iconen, ontsnappend aan het keurslijf van een puristische etnomuzikologische benadering. Noodzakelijk om de verbinding te maken naar de komende generaties. De oude recepten blijven, de uitwerking ervan beantwoordt aan de nood een eigentijdse, expressieve en energieke toets toe te voegen. 'The Mother Song', een melancholische samenvoeging van twee 'long songs', waarin de afstand tussen families beweend wordt, vormt één typevoorbeeld van dit concept. Evengoed is dit het geval in complexoze blijmoedigheid van 'Drinking Song' of 'The Herdsman'. Vooral in de strijkersarrangementen zijn de paarden nooit veraf. Geen gebrek aan power in de tred van het epische 'Jangar of de instrumentale ode aan de paardenkopvool', 'Suhe's White Horse'. Ook de andere instrumentale nummers zoals 'Black Running Bear' op de fluit kunnen ons fel bekoren.

Bart Vanoutrive

CHVE 10910

Consouling Sounds – SOUL0078 – 26:29

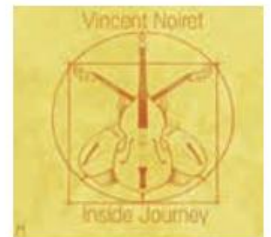
Misschien wel één van de vreemdste eenden in de bijt in deze rubriek. Alhoewel. '10910' is de tweede telg van het soloproject van CHVE (alias Colin H. van Eeckhout, frontman van AMENRA, één van de belangrijkste black-metal/doom acts van ons land en ver daarbuiten). In 2015 bracht hij onder deze naam zijn meesterlijk debuut uit, getiteld 'RASA'.

Vorige jaar in november 2016 volgde daar '10910' op, een live-album opgenomen in één take, in een oude tram ergens in hartje Gent. Weg zijn de strierende gitaren, de ijzingwekkende, getortenteerde zang, het overdonderend geraas. Plaats werd gemaakt voor een haast rituele, atmosferische, experimentele opname waar de gevoelige zang, maar vooral de bedwelmende soundscapes, geproduceerd door de draailier als belangrijkste instrument in combinatie met schaarse percussie, allesoverheersend zijn. Zoals overal wordt beschreven is '10910', en bij benadering alles van CHVE, etherische, intimistische, drone-achtige muziek die je voor de hele 30 minuten bij de keel grijpt en eigenlijk nooit meer loslaat. Een absolute aanrader!

Patrick Clerens

Vincent Noiret Inside Journey

Homerecords.be 4446160 – 49:24

Vincent Noiret is een veelgevraagd contrabassist in zowel folk- als jazzmiddens. Zo speelde hij o.m. met de Big Band de Namur, Panta Rhei, Ialma, Amorroma, Luc Pilartz, Karim Baggili, Photis Ionatos om er maar enkelen te noemen. Wat minder bekend is: hij is tevens kinesitherapeut en geboeid door het effect van muziek op het lichaam, de geest en de emoties. Als ervaren therapeut legt hij een link tussen muziek en het sacrale via de 'cranio-sacraal therapie', waarin de schedel (cranium) en het heiligbeen (sacrum) centraal staan. Ze herstelt het natuurlijk vermogen tot zelfgenezing, versterkt het immuuniteitsysteem en brengt balans in het zenuwstelsel.

De negen nummers op deze cd zijn dan ook in die geest opgevat. De muziek doet wat oosters aan, met veel repetitieve zinnen. Ook jazzinvloeden zijn nooit veraf. Je hoort niet alleen de contrabas, maar ook de stem en de chitarra battente van Noiret. Hij wordt bijgestaan door een percussionist, een fluitist, een saxofonist (niemand minder dan Philippe Laloy) en nog enkele vocalisten. Verwacht dus geen keurig afgewerkte

Sitardust Sitardust

Homerecords, 444 6154 2016 – 52:06

Samen met een uitgekend stel muzikanten die strijkers, saxofoons, cello, saxofoons, guembri, marsing (mondharp) en een karnenvracht, immer aanwezige, Oosterse percussie aanbrengen, schaarde sitarspeler en componist Joachim Lacrosse zich rond een in 2012 opgestart muzikaal project waarin India en Europa elkaar de hand reiken. We dromen meteen weg vanuit het Noordelijke Varanasi naar Bangalore, waar geraffineerde Zuid-Indiaanse ritmiek ons tegemoetkomt, vooral contact te leggen met Europese muzikale registers. Zo glijden we vanuit de sitar, via violeffecten en sopraansax (Frédéric Becker) in jazzsferen, waar de guembri een mediterrane toets aan toevoegt. Diezelfde sopraansax zal in 'Jayanthi' dan weer heel geloofwaardig de Oriëntaalse nazaliteit opzoeken in een beklievende suite die ons ook nog binnenvoert in progrock-atmosferen. In 'Dix-sept provinces' leidt de viool van Renaud Crols solerend de golvende toon in, waarna de sitar overneemt samen met naar een crescendo evoluerende konnakol-passages (typische Indische scatvocalen), naast de iele altsaxofoon van Grégoire Turtiaux. Met viool en cello (Charlotte Dannie) vormen uitgesproken, swingende klassieke invloeden de aanzet van het titelnummer. En het muzikaal festijn houdt aan, met melodieën en ritmes die ondermeer verwijzen naar Mediterrane en Balkanregio's. Eén van de sluitstenen vormt 'This is not rag yaman' waarin de sitar verleid wordt door de baritonsaxofoon, in een verhaal waarin de konnakol zich steeds prominenter op het voorplan gooit, naadloos overgaand in de afsluiter 'Happy Happy Shiva' waarin Raphaëlle Brochet de vocale toon zet. Een mooi optrekje waar het in elk van de negen kamers zalig vertoeven is.

Bart Vanoutrive

melodieën of virtuoos opgebouwde solo's. Met lang uitgesponnen soundscapes, instrumentale mantra's, vocale improvisaties, Oosterse meditatieve klanken, onomatopeeën, gestreken baspartijen, saxofoonfrases, belgerinkel, vogelgetjirp, geluidstrillingen en vreemdsoortig geruis, nodigt Vincent Noiret de luisteraar uit op een reis naar het binnenste van zichzelf met de bedoeling een eigen verhaal op te bouwen zodat het lichaam wordt gestimuleerd in een genezingsproces. Laat de zorgen van het dagelijkse leven achter jou, maak contact met moeder aarde, volg de stroom van de rivier, de zee en de oceaan. Adem, krijg en geef, word één met het universum en ontvang het licht van duizend zonnen in je leven.

René Warny

Muzant

Altijd Onderweg

Muzant (2016) – 29:48

Muzant is een moeder-en-zoon-duo. Veerle Dierckx kenden we al als violiste van de Vaganten. Ze speelt ook geregeld met Ed Kooyman, To Bill en Theater Tol. Ze is tevens keramiste en lesgeefster. Het meest van al treedt ze echter op met zoonlief Sebastian, die het chromatisch accordeon hanteert in het duo. Hun eersteling van net geen halfuur bevat tien sfeervolle instrumentale nummers, allemaal eigen werk. De titeltrack 'Altijd Onderweg' ontstond tijdens de ontelbare verplaatsingen van het duo naar een of ander optreden en zet meteen de toon voor het hele album: impressies van sterke uit het leven gegrepen momenten. 'Glimlach' is een stemmige trage melodie die wat doet denken aan een Ierse slow air, nostalgisch tot en met. Hierop wordt het duo kundig bijgestaan door Eva Maeyaert op harp, wat beslist een toegevoegde waarde is. Andere nummers zoals 'Folk in mei' zijn dan weer uptempo en roepen vreugdevolle tafereelen op. Er is een knappe balans tussen de tragere deuntjes en de snellere stukken; zo is het geheel uitermate genietbaar. 'Pastorale van een Witte Vlinder', geschreven naar aanleiding van het heengaan van Miel Cools, doet aan-

vankelijk heel klassiek aan, maar bevat enkele tempowisselingen die de twee muzikanten de gelegenheid geven hun kunnen te laten horen. We gaan hier niet alle nummers uit de doeken doen, maar de titels ervan evoceren op zich heel wat beelden, landschappen, toestanden, die de luisteraar met enige verbeelding en op zijn eigen manier moeiteeloos kan invullen: *Lentebriesje, Zweven, Zomers Water, Maandans, Wintervuur, Dagdroom...* Muzant is een duo dat heel wat in zijn mars heeft, de composities zijn aantrekkelijk, bevatten ingrediënten van folk, klassiek, musette, tango... en vooral, beide muzikanten zijn top.

René Warny

Cozin

All These Things

Sabam & Cricket Hill Music Productions

Och, Och, Och, jammer... zing ik mee als dit epeetje na 3 nummertjes stilvalt. Het kleinnood dat ik vastheb heet "All these things" van Cozin. Drie dames uit Gent zingen en spelen dit schijfje vol en hoe! De opener en titelnummer start frivoool pizzicato op viool en Dorien Staljanssens (vocals, gitaar en piano) zet de toon voor een heerlijke song met een refreintje dat blijft hangen. Ik denk spontaan aan An pierlé, Krezip en aan The Corrs als het refrein start en dat mag zeker als een groot compliment beschouwd worden. Muriel Boulanger (contrabas) en Anne Van Steenwinkel (viool) beschikken naast hun instrumentaal talent ook nog over een stel heerlijke stembanden. Door hun mooie samen-zang en sobere arrangementen heeft Cozin al zijn eigen sound gecreëerd en ben ik heel benieuwd naar nog heel wat meer van dit soort pareltjes. "Some compassion", wat maatschappijkritisch en het kabbelende Loneliness. Dromerige muziekjes met hier en daar wat melancholie. Dorien "schept" haar teksten en muziek met een grote liefde voor muziek en stem. Een innemend plaatje is dit hier en ik kijk vol verlangen uit naar meer!

Jo Delahaye

Auster Loo Rhythm and Breath

Homerecords.be

Ik kan me niet ontdoen van de gedachte dat ik naar een tekenfilm zit te kijken. Een verhaaltje dat zich afspeelt ergens in een groot bos. Een kind dat door dit woud dwaalt en zijn vriendjes tegenkomt. De eekhoorn, ekster, pad, ree, vogeltjes. De muziek hier is een bloemlezing aan ritmes en melodieën die met een virtuositeit tussen het gebladerte weerklinkt. Het Bos heet Auster Loo, de betovering komt van Lidy Thonnard met uitmuntend dwarsfluitspel dat het ene moment als een vlinder rond je hoofd dartelt en het andere moment je ingetogen begeleidt naar een andere open plek in het bos...

Simon Leleux op darbuka en andere handtrommels is het riviertje dat kabbelt en klutst en botst tegen stenen en wortels, verrassend en o zo strak. Het ritme komt langzaam op je af en neemt weer afstand als een trol die je stiekem komt bespieden.

Gans dit feëriekke spektakel krijgt vorm door het interactieve samenspel van dit zeer getalenteerde duo.

Lydie is reeds vanaf zeer jeugdige leeftijd bezig met muziek en dans. Ze start met piano in de Academie van Malmédy en 2 jaar later begint ze met dwarsfluit, wat haar in het Koninklijk Conservatorium van Luik doet belanden. Daar groeit haar liefde voor kamermuziek en ook de passie voor de verschillende facetten van het artistieke wereldje, zoals het organiseren van concerten, stages enz.. Op dit ogenblik is zij lerares aan verschillende Brusselse muziekscholen.

Simon volgde conservatorium in Rotterdam. Darbuka is zijn passie en hij is gespecialiseerd in Turkse muziek en veel andere traditionele muziek waaronder zeker de Indische. De cd start nogal sober en gaandeweg wordt een spanning opgebouwd. Niet enkel fluit en slagwerk maar geluidjes en muziekjes in de verte komen zich mengen tot we in het nummer "Auster Loo" naar een climax gaan met verrassend genoeg distortion gitaarklanken van Aurore Leloup. Een gedurfde mix, wat onwennig, maar die er

uiteindelijk toch precies op zijn plaats is. In "Entre la chaise de l'autre" komt de trombone van Michel Massot heel verfrissend opzetten. De druk neemt weer af en het nummer "Shamai Gele" is een soort tweede climax met de prachtige zangstem van Malabika Brahma. Bij elke beluistering ontdek je nieuwe dingetjes en dat maakt deze cd zo de moeite waard, zo uniek.

Jo Delahaye

Lieven Tavernier Geen Kwaje Vrienden

Geen Tekort, GT 001 2016 – 53:27

De misschien net wat teveel op de achtergrond vertoevende Lieven Tavernier – zowat onze eigenste Lennaert Nijgh – laat zich zonder tegenspraak omringen door de allerbeste vrienden in deze recentste bloemlezing uit zijn getoondichte pareltjes, waarin Gent en de er gewortelde muzikanten steeds weer opduiken. Nadat Stef Kamiel Carlens de spits afgebeten heeft met 'In mijn donkere dagen', treedt Gabriel Rios aan met zijn engelstalige versie van 'In de dagen van mijn duisternis' vol pathos. Aflossing komt er door een ingetogen Neeka in 'Zilver en goud', waarbij klavier en gedempte kopers de melancholie versterken. Terwijl Raymond van het Groenewoud een ode brengt aan 'Patty Smith', kiest Roland voor een bluesy 'Time will tell' ('Niet voorbij'), waarna Kris de Bruyne de nostalgische sfeer doorzet in 'Onderweg', en Remco Campert 'Laatste trein naar M.' voordraagt onder minimalistische instrumentale begeleiding op piano en viool. Kippenvol bezorgt Patrick Riguelle ons met 'Vossie' (het ultieme eerbetoon aan Luc de Vos). De somberheid wordt weggeblazen door Jean-Marie Aerts met een Franse versie van 'Jezus en Maria'. Ook Bram Vanparys ('De klokken van Sint-Baafs'), Melike Tarhan, die even een Oosterse wind 'Die Kathedrale' laat strelen en een op gitaar solerende Bruno Deneckere ('Sally Rider/Emma Haese') zijn van de partij. Ook Isolde Lasoen's Franse interpretatie van 'Jeanine' en 'Into my magic land'

31/03

TUTU PUOANE / THE JONI MITCHELL PROJECT

Dit en veel meer op www.tervesten.be

Nieuw op cd

(‘Sprookjesbos’), in duet gezongen door Eva en Kapinga Gysel bewijzen dat parels nog meer gaan schitteren vanuit een verzorgde verpakking. Alle lof met de keuze van uitvoerende stemmen, instrumenten en arrangementen. Heerlijke (grote) kleinkunst!

Bart Vanoutrive

Tjane Brabantlied

Eigen beheer 2016 – 49:19

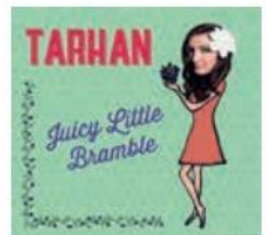
Onder toezien oog van Guy Roelofs (bouzouki, gitaar en nyckelharpa) resulteerde dit project in een album met liederen die verweven zijn met het verleden van Nederlands Brabant als gemeenschappelijke noemer kennen. Speurwerk in ondermeer oude liedboeken, zoals die van Harrie Franken en Rolf Jansen, naast veldopnames, ooit vastgelegd door Ate Doornbos, leverden onverhoopt veel materiaal op. Vervolgens wachtte hem de verscheurende keuze om zich tot een kritische selectie te beperken en ging hij onverdrotten aan de slag om deze pareltjes van arrangementen te voorzien, op de leest geschoeid van zijn groep Tjane. Met hen, voorts samengesteld door zangeres Nele Martens, Jenny van Diggelen (fluit en tin-whistle), Jiroh Matulesy (basgitareren), René Welschen (drums) en Arjan van Tricht (Fender Rhodes en synthesizer), legde hij zich voornamelijk toe op verhalende liederen, noem ze Brabantse ballades. De instrumentale bezetting bevestigt het vermoeden dat dit basismateriaal een grondige opfrisbeurt ondergaat, waarbij pop- en lers-keltische invloeden vaste ingrediënten vormen. Dit hoeft niet te betekenen dat er met de traditie geheuld wordt, wel integendeel. Aan teksten en melodie werd nauwelijks getornd. Enkel ‘De moord te Gemert’ diende opnieuw getoondicht te worden. Anderzijds verbaast het ons niet dat een aantal van de melodieën ook tot ons (Vlaams) erfgoed behoren. Zo vormt ‘De minnebode’ een afdruk van ons ‘Daar zat een sneeuw wit vogeltje’, en ook, het hier heel ingetogen gebrachte, ‘Tjane’ zal bij menigeen

reeds een vaste stek in het geheugen verworven hebben. Zoals de kleurrijke hoes doet vermoeden ademt het eindproduct natuurlijke frisheid.

Bart Vanoutrive

Tarhan Juicy Little Bramble

Homerecords, 444 6141 – 2015 – 45:24

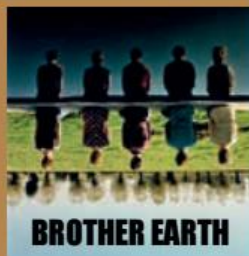
Met ‘Juicy Little Bramble’ treedt Melike Tarhan nieuwe muzikale einders tegemoet, zonder haar navelstreng evenwel volledig door te knippen. Wel kiest ze er resoluut voor om voor het eerst enkel Engelstalige nummers te brengen, in tegenstelling tot haar eerdere projecten, zoals Macar en Tri A Tolia, waar ze koos voor het Turks als zangtaal. Natuurlijk is er ook hier nog steeds die kruisbestuiving tussen Oost en West, geïnspireerd door haar eigen muzikale ontdekkingen en persoonlijke inzichten, gekoppeld aan de substantiële artistieke inbreng van haar muzikanten, hier gitarist Bruno De Groote, Matthias Debusschere op bas en Frederik Van den Bergh op drums. Zij staan borg voor stevige poparrangementen (‘Halfway’) die de huidige keuze voor het singer-songwriterschap bij Tarhan mee gestalte geven. Laat het ons evenwel bij, soms vrij niet-conventionele ethno-pop houden, met substantiële inbreng van enkele gerenommeerde gastmuzikanten. Didier Likeng legt met zijn backing vocals een afro-accentje op heel wat nummers, terwijl Vardan Hovanissian (duduk als melancholisch accent in ‘Lonely King’ bijvoorbeeld), Mehmet Polat (oud) en Mahabub Khan (tabla), ondermeer in het donkere ‘Fools’) een oriëntaalse kruiding blijven garanderen. De droog aangeslagen tabla versterkt ondermeer de ijzige elektrische gitaarhaken in het ietwat sinistere ‘Fools’. Ook het gedoseerd gebruik van stemvorming wordt hier niet geschuwd tijdens haar avontuurlijk parcours doorheen haar eigen ballades. Deze vertolken zeker niet alleen kommer en kwel, getuige het frisse, explosieve ‘The tide’, waar Khan in de uitloop een heerlijke tweede stem aanbrengt. Alles bij elkaar wor-

Strograss

ALBUM RELEASE SPRING 2017

www.strograss.eu

BROTHER EARTH

STROGRASS ON TOUR

- 30.04 Knesselare - De Litanie
- 30.04 Ledegem - 't Arbeidershuis
- 18.05 Doornik - La Petite Fabriek
- 20.05 Peer - Open tuindagen
- 27.05 Voorthuizen (NL) - EWOB Festival
- 28.05 Baarle - PlusEtage
- 03.06 Kortrijk - Sinksen Festival
- 09.06 Ath - Maison Culturelle
- 23.07 Knokke-Heist - De Bolle
- 28.10 Ardoiole - De Schaduw
- 10.11 Hamont-Achel - CC

- 26.03 Sluis (NL) - Belfortconcert
- 31.03 Gent - Tinnenpot
- 01.04 Eeklo - N9 Club
- 07.04 Belsele - Muziekclub 't Ey
- 22.04 Asse - 't Smiske

Bear's Den

Red Earth & Pouring Rain

TIP

Communion Records / Caroline Benelux – COMM150

In dit nummer van Folk kan je meer te weten komen over hoe deze fantastische groep live klinkt, maar hier wil ik het even kort hebben over de cd. *Red Earth & Pouring Rain* is intussen het tweede album van dit Londens duo. Alhoewel de eerste cd meer folky was, stelt deze ietwat 'poppiër' cd zeker niet teleur. Wie de laatste maanden naar Radio 1 of Studio Brussel heeft geluisterd, heeft zeker het nummer

Dew on the Vine al gehoord. Het meest hitgevoelige nummer op de cd. Toch is de sterkte van het album net die zachte en intiemere nummers zoals *Roses on a breeze*, het meerstemmige *Gabriel*, *New Jerusalem* en *Love can't stand alone*. Nooit iemand zo mooi de zin "I'll never leave you out in the cold" horen zingen. Een zin uit het nummer *Love can't stand alone* die blijft nazinderen...

Echt een album waarbij je de mooie songteksten bij de hand moet nemen en er tijd voor moet nemen deze grondig te lezen, maar vooral te beluisteren. Een aanrader!

Ilse Coppieters

den er heel wat stijlen afgetast, waarbij 'Iceberg' uitgesproken jazzinvloeden absorbeert. Nummers als de titelsong kunnen zeker ook een breder (radio) publiek bekoren, terwijl mijn favoriet uitgaat naar de afsluiter 'Black Wings' dat een uitgebalanceerde synthese vormt van alle ingrediënten.

Barth Vanoutrive

Spor 2

Ostinat Expressen

GO Danish Folkmusic

De meeste bandleiden van het Deense Ostinat Expressen waren lid of waren deel van de Nieuwe Deense folk revival en medeoprichters van het instituut ROD (rodfolk.dk) en de folk afdeling aan het Conservatorium in Odense.

In 1999 verscheen hun eerste cd *Vals til en prinsesse*. Nu, sinds 2012 is de band weer actief op de Deense folkscene en verscheen hun tweede album. De groep is nu uitgebreid met

Magnus Heeboll op percussie, maar speelt nog steeds hedendaagse muziek die stevig geworteld is in Scandinavische tradities en geïnspireerd door jazz, swing en wereldmuziek. Leuk hoesje met een oude stoomlocomotief - hoe kan het ook anders - en gelukkig is het bijgaand boekje niet enkel in het Deens maar is er een Engelse vertaling bij. Wat mij onmiddellijk opvalt is de klank! Zo zuiver, puur, en zo goed gemixt! Ik weet niet wie het was maar hier is een zeer bekwaam techniekier/producer aan het werk geweest. Maar ik heb toch een vermoeden dat de muzikanten zelf alle touwtjes in handen hadden voor deze productie en dat hebben ze dan ook meesterlijk gedaan. Het liefst speelt de groep nummers met repeterende bass-grooves ook wel "ostinato" genoemd en het is ook meteen te horen. Het eerste nummer "Findus" is geïnspireerd op een kat (Findus genaamd) uit kinderboeken. Het is een Deense traditional, een typische 8-mans-dans geworden met een prachtige accordeonlijn. "Brombaerdrenge" is een zwerige wals gesteund op de mooie warme melodie van het virtuose klarinetspel. Het concertje gaat verder met een mooie wals. We krijgen een paar polka's voorgeschoteld en ik voel mij genieten als aan een tafeltje in een hoekje van een bruine kroeg met een heerlijk streekbiertje terwijl de muzikanten zich vermaken op het veel te kleine podium.

"Piranha Polka" stemt mij vrolijk en doet me bij de start beetje denken aan Wör DG 178. Elk nummer heeft telkens ook zijn 'hoofdinstrument' en zo krijg je ook het muzikaal vakmanschap van elke speler mooi te horen. Dat de groep van wereldmuziek houdt is ook duidelijk in "Vinterbaderen", dat mij wat doet denken aan Noord Amerikaanse cowboymuziek. "Det gode hjerte" (uw goed hart) is weer een prachtige wals en start met mooi gitaarspel. De accordeon neemt over, dan weer klarinet, onderbroken door een accordeonsoloetje waarna alles weer mooi invalt. Prachtig klinkende arrangementen zijn deze cd niet vreemd. "Saxo vals" start met mooie percussie en de klarinet wordt even omgeruild voor een saxofoon. Het is een heerlijke muzikale ervaring en deze groep krijgt zelfs een verstokte niet-danser gegarandeerd van zijn luie stoel! Eindigen doen we zoals O.E. zelf schrijft, met een avondwandeling in de zomer met je beste vriend of vriendin, luisterend naar de zang van de vogels. Als je het mij vraagt, was de wandeling veel te kort maar nu ik de weg ken doe ik deze wandeling met veel plezier nog dikwijls eens over. O.E. zakt volgend voorjaar af naar onze contreien. Ik heb ondertussen reeds contact met Ivan Damgård over de mogelijke plaatsen waar deze groep zou kunnen optreden maar blijf niet op uw honger zitten en zet deze groep in uw platenkast, maar dan wel vooraan welteverstaan! Geniet ervan! Meer info op facebook.com/OstinatExpressen of ivan@cs.au.dk.

Jo Delahaye

Le Bour/Bodros

Chadenn

Parker Prod – www.parkerprod.bzh

Voor de hobbykok: "Neem een redelijke portie tenorsaxnoetjes doe er behoorlijk wat repjes trekzak bij en meng dit met een octaafje peper en een refreintje zout. Afkruiden met een scheutje slagwerk en laat dit alles welgeteld 54'25 sudderen in uw cd speler. Uw gasten zullen niets dan lof hebben." Timothée Le Bour en Youen Bodros kennen we

van Le Bour-Bodros Quintet. Een allegaartje van vijf Bretoense muzikanten, jeugdvrienden en allemaal kind van een muzikaal gezin. De hoofdbedoeling van hun muziek is de mensen aan het dansen te krijgen, maar zoals overal spelen zij ook voor de mensen die enkel willen genieten van muziek. Deze cd vindt zijn eerste beginselen al zo'n 10 jaar terug. De meeste nummers zijn van beide heren hun hand en zij speelden al langer met de gedachte om iets als duo te presteren. Le Bour is een virtuos op zijn sopraansax waar hij van felle scherpe klanken zijn instrument kan laten overvloeien in een zachte warme klank, bijna als een hobo. Bodros bespeelt zijn accordeon als een beatbox in combinatie met haarfijne melodielijnen en zijn gevoel voor ritme is fenomenaal. Gaëtan Samson is gastmuzikant en neemt de percussie voor zijn rekening, soms subtiel, soms duidelijk op de voorgrond, maar steeds perfect de melodieën van Le Bour en Bodros ondersteunend. Bij de eerste noten van Chadenn, het openingsnummer, waan je je al een beetje in Arabische sferen. Rozenn Talec neemt de zang van dit liefdeslied voor haar rekening en haar warme stemgeluid past perfect bij deze muziek. "Het is hard verlaten te worden door een geliefde maar niet zo hard bevrijd te zijn van zijn ketens" (chadenn=keten). Bibi's breakfast moet Bibi in een uptempo naar binnen zien te werken. Snel en jazzy nummer met een sobere percussie. Moest er een Tomorrowland voor wereldmuziek bestaan dan is "Café vert" er de perfecte mix voor van sax, accordeon, slagwerk en zang met steeds terugkerende thema's. Zeven minuten lang vrolijkheid! Dan volgt een intriest liefdeslied "Iwan camus" weer in het Bretoens gezongen. Het muzikale basisthema loopt als een dreigend geluid door gans het lied en zelfs zonder tekst voel je dat dit lied een fatale afloop kent.

In Victoria#1 en #2 wordt het duidelijk dat wereldmuziek beide heren niet vreemd is. Ik hoor invloeden uit Slavische muziek. Op een bepaald moment klinkt de tenorsax bijna als een duduk. Deze alom gekende Armeense houten fluit wordt veel gebruikt voor melancholische muziek maar is prachtig om te horen. Lévon Minassian is een heel gekende dudukspeler die ik enkele jaren geleden gezien en vooral gehoord heb op een concert van Peter Gabriël. Chadenn is een prachtige cd geworden en ik ben er zeker van dat je nog een extraportie vraagt aan de hobbykok van dienst! 🍷

Jo Delahaye

Mengelmoes

Een kleurrijke cocon in tijden van zwart en grijs

De vreselijke eindejaarperiode ligt gelukkig weer al even achter ons. We hebben de hypocriete recepties doorgespoeld en de kinderen hebben de cadeautjestsunami overleefd. Allicht zaten daar ook enkele djengelschijfjes bij die ons pril nageslacht werden opgedrongen door immorele campagnes van stinkend rijke productiehuizen. Hopelijk hebben die kinderen dezelfde genen als hun Folk-lezende ouders en is het commercieel gejangk al gezakt tot op de bodem van de speelgoedkist. Gelukkig kunnen wij in dit nummer een helend alternatief voorstellen om de geschonden oortjes te herstellen.

Johan Waegeman bracht samen met 'zijn' Wamblientjes en de creatieve bende van 't Smiske (Asse) onder het label 'Appel Rekords', een buitengewoon mooie publicatie uit. 'Mengelmoes' is een heel prettig boekje met knappe tekeningen van Tim De Sutter. De prenten vragen echt om

ingekleurd te worden terwijl je luistert naar het ingesloten cd-tje. Dit schijfje zou volgens ons in elke kinderkamer moeten weerklinken. Wablief? In elke kamer waar vrolijke kinderen tussen 7 en 97 jaar wonen.

Mengelmoes is een verzameling van 17 strookjes muzikale vitamines. Niet zomaar wat seriewerk van studiomuzikanten die een droge basis leggen waarop wat flauwe kinderstemmen ongeveer in de buurt van de juiste toon komen, maar wel een steengoede plaat waarin het jong zangtalent knaljuist de melodie volgt en met veel 'poeijer' de pittige melodietjes interpreteert alsof ze nooit iets anders hebben gedaan. Het bataljon sprankelende zangstemmen kan rekenen op al even gemotiveerde muzikanten, begeesterde speelmannen die in diverse muzikale genres en ensembles hun sporen hebben verdiend. Zo is er de magistrale piano van Tars Lootens, de swingende accordeon van Klaas Keymolen, de onverslijtbare percussieklepper Gilles De Cock, de zalige gitaar van Tom Tilley, en het degelijk vakwerk van Anton Vanderhasselt (elektrische gitaar), Tim Janssen (contrabas), Jan Staels (banjo, mandoline, gitaar), Josefiën Vercruyse (dwarsfluit), Alexandra Lens (zang), Reinout Keymolen (doedelzak), Geert Waegeman (viool) en Jeroen Capens (sax).

Op een carousel van de meest diverse instrumenten, schilderen zij verrassende arrangementen met bonte muzikale kleuren. Het speelplezier spat uit de boxen.

Het repertoire is uiteraard gericht op kinderen, maar door de humor en de ondeugende spitsvondigheid blijft men ver weg van alle pedanterie. Het frisse kleedje waarin een flink aantal traditionele kinderliedjes worden gestopt, maakt van die oude

wijsjes plots flitsend jonge deuntjes. Er zijn knappe interpretaties van recentere nummers (o.a. het vermakelijke 'Jan de grote griezels' van Jan De Wilde) maar ook de sterke composities van Johan Waegeman, dé grote mijnheer achter het Mengelmoes-project! Deze multi-instrumentalist die voor knap zangwerk zorgde, verstaat de kunst om de Wamblientjes als een vrolijk geschifte nonkel alles te laten zingen waar andere kinderkoorleiders allen maar van kunnen dromen. De teksten zijn een mooi voorbeeld van directe en door het jonge grut begrijpbare teksten, die alles behalve betuttelend zijn. Als men mij zou vragen om een quoterings te geven, dan heb ik niet genoeg aan vijf sterren om deze parel mee te kwalificeren.

Om wat meer achtergrond te vernemen over dit/deze opmerkelijke boek/cd, hadden we nog een korte babbel met Johan Waegeman.

Opnamen maken met kinderen is niet vanzelfsprekend. Mogen wij het geheim kennen waarom het jou lukt om met de Wamblientjes zo'n puik zangwerk af te leveren?

Johan: Je moet kinderen voortdurend verrassen met grapjes en grollen, niet alledaagse verhaaltjes en teksten en vooral heel eerlijk en soms hard zijn. Op onze Zingende Zaterdag wordt er spelend gezongen. Kinderen die recreatief willen meezingen mogen er altijd bij in 't Smiske en indien ze juist zingen, dragen zij hun uniek stukje bij tot de familie Wamblientjes. Elke generatie Wamblientjes was en is verschillend. Indien er een handvol spontane supertalentjes binnen vallen of ontdekt worden op onze jaarlijkse Talentenstage dan bouw je rond die kinderen een zanggroep.

Johan Waegeman

foto: © Bart Derooff

En dan geduld, minstens een jaar lang doorlopend oefenen, soms strak en dan weer de teugels loslaten maar nooit het plezier vergeten.

We werkten met een mobiele studio in de molen van Horebeke en in 't Smiske en het was even wennen aan die kinderen voor muzikanten en geluidsmensen. De samenwerking met de technische productieploeg in de vakkundige handen van Anton Vanderhasselt en Jan Staels, liep erg vlot. Plezant dat je als PÉTROL met jonge klaskakken kan en mag samenwerken.

Verzorg ook de ouders en betrek hen bij repetities en ... je hebt een mengelmoes match.

Sinds ruim een anderhalf jaar heb ik twee toffe madammen als assistenten, **Monika De Taeye** en **Marleen De Smedt** (ex-Wamblietje). De baby'tjes van deze jonge moeders schuiven bij op repetitie.

Is deze productie een zoveelste stap in een proces of is het een afsluitend 'beste van'?

Soms denk ik wel even: "Is het nu genoeg geweest"?

"Zingen wie je bent" met Wamblietjes heeft niets met leeftijd te maken en kan als workshops en zangmomenten verder leven. Natuurlijk willen en kunnen we levend op een familiaal vriendelijk podium die frisse tint bieden, maar dan moet je voor het grotere werk de festivalmakers, radio, en televisie meehebben.

Dus genieten we voorlopig van de kleine dingen waarbij we even mogen zingen. (Ook al stonden we in 2016 drie dagen op Nekka Nacht en op het Zangfeest in de Lotto Arena...)

Wat schrijver dezes bijzonder charmeert zijn de knappe bewerkingen van traditionele liedjes. Voor jou een vanzelfsprekendheid?

Ik heb altijd voor ik aan een productie begin een klankscenario in mijn hoofd en dat wordt bijgeschaafd en soms heel verrassend verrijkt met de bijdrage van een muzikale entourage zoals 't Smiske en vrienden.

Ben je zinnens om in de toekomst nog dergelijke projecten uit je mouw te schudden?

Mogen Doen is mijn muze en zolang PÉTROL niet dementeert, kan je van alles verwachten.

We ronden dit artikel af met een mooie passus uit het boekje. Johan geeft ons het volgende mee: *Op de muzische zoektocht naar onze Vlaamse, Nederlandstalige identiteit, denk ik dat we met dit positief pareltje een warme cocoon bieden in tijden vol tinten van grijs tot zwart.* ☺

Walter Evenepoel

Toonmoment voor folkgroepen en -projecten

> Zondag 19 november vanaf 14u30 in Muziekclub 't Ey in Belsele <

Al meer dan 10 jaar werken een aantal zomerse folkfestivals in Vlaanderen samen. Onder de naam van de **Folkfestivalkoepel** brengen zij jaarlijks een gezamenlijke folkfestivalkalender uit, wisselen ze ervaringen uit, willen ze folk meer in de media brengen e.a.

Jaarlijks bezoeken meer dan 50.000 muziekliefhebbers de diverse deelnemende festivals. Elk festival voert een eigen programmatie en heeft een eigen uitstraling met muzikanten uit binnen en buitenland. Daarom organiseert de Folkfestivalkoepel in samenwerking met het Folkforum en Muziekclub 't Ey haar tweede showcase. Nieuwe en bestaande groepen en muzikanten kunnen hun muzikale kunsten tonen aan een publiek van liefhebbers en organisatoren van diverse folkevenementen en dit gedurende 20 minuten.

Speel jij in een folkgroep of neem jij deel aan een folkproject?

Aarzel dan niet en mail als de bliksem je kandidatuur naar rik.couchez@telenet.be voor 15 juni. Aan je inschrijving voeg je een korte bio (groepsleden, instrumenten ...), geluidsfragmenten en een technische fiche toe. Een jury, samengesteld door de Folkfestivalkoepel, selecteert uit de ingezonden projecten in totaal zes groepen. Eind augustus maakt de Folkfestivalkoepel de selectie bekend.

Reserveer 19 november alvast in je agenda. Iedereen welkom!

Organisatie Folkfestivalkoepel
in samenwerking met Folkforum en Muziekclub 't Ey

OPROEP!

Crowdfunding voor vzw 'T is FOLK, want folkmuziek leeft!

Kleine folkfestivals krijgen het steeds moeilijker om te overleven en zo ook het Roeselaarse MaxiFolk dat onder de vleugels valt van vzw 'T is FOLK.

Hoe vaak hoor je nog folkmuziek op de radio? Niet veel. Dat is volgens de vzw een oorzaken van de achteruitgang van het genre. De leden van de organisatie proberen folkmuziek nieuw leven in te blazen via maandelijkse huiskamerconcerten én het Maxifolk festival. vzw 'T is FOLK verenigt Maxifolk en 't Akkoord (huiskamerconcerten). Om een festival met vier à vijf kwalitatief hoogstaande folkgroepen te organiseren, hebben ze bij de vzw zo'n 15.000 euro nodig. Gelukkig kunnen ze rekenen op een subsidie van de provincie en stad Roeselare, want sponsors vinden is quasi onmogelijk geworden.

De vzw zit met een financiële put van vorig jaar en zetten dan ook alles op alles om de nodige centen bijeen te krijgen oa. via een spaghettimiddag en -avond en ze starten nu ook met een crowdfunding. Via die weg willen ze graag € 5.000 bijeen sprokkelen.

Wie de vzw wil steunen kan doneren via nl.ulule.com/folkmuziek/. Daarop vind je ook meer informatie over naar waar het ingezamelde geld naartoe zal gaan.

'T is FOLK vzw

Estbel

Waar België en Estland elkaar ontmoeten, ontstaat er iets moois

Estbel bestond al een aantal jaar als duo, met Leana Vapper op fluit en doedelzak en Hartwin Dhoore op diatonisch accordeon. Maar kijk, deze zomer stonden ze plots met 4 op het podium van de Voute op het Dranouter festival. Sänni Noormets zingt en speelt viool, Ward Dhoore brengt zijn gitaar en mandoline mee. Je kan bijna van een instant succes spreken op dat festival. Ondanks het vroege middaguur puilden de tent uit, tot vijf rijen dik stonden ze buiten aan de opgerolde zijwanden te luisteren. Gesterkt door dit succes en het feit dat ze in Estland genomineerd werden voor de jaarlijkse folk awards, trok het viertal de studio in bij Jeroen Geerinck om een eerste cd op te nemen. We mochten ze tijdens dit proces even storen voor een babbel.

Ik kende jullie al lang als duo, maar op Dranouter stonden jullie er als kwartet, met een heel mooi programma, dat door velen gesmaakt werd. Waarom maakten jullie de stap van 2 naar 4?

Hartwin: Een belangrijke reden is dat Leana en ik intussen naar Estland zijn verhuisd, en dat we daar ook de grotere podia willen aandoen, of toch minstens een breder publiek willen bereiken. Dat betekent ook dat we naar sound wat breder moesten gaan. Ik dacht meteen aan Ward, ook al omdat we met Trio Dhoore bezig blijven en we sowieso goed kunnen samenwerken. Daarnaast wou ik er muzikaal ook een viool bij, omdat dit voor de melodieën een mooie meerwaarde kon bieden. Leana wou er graag een tweede stem bij. Zo zijn we bij Sänni uitgekomen, die onmiddellijk zeer enthousiast was. Op die manier is het kwartet geboren. Daarnaast was het ook mooi om binnen het concept Estbel de verruiming te doen met een extra Belg en een extra Est.

Welke muziek mogen we met zo'n naam en samenstelling verwachten. Traditionele melodieën?

Leana: Nee, het zijn allemaal eigen composities. Er zijn wel invloeden van de traditie.

Sänni studeert ook volksmuziek, en we gebruiken soms traditionele teksten, maar de melodieën zijn allemaal eigen composities van elk van ons.

Hartwin: Ward is een meester arrangeur. Het is zo dat we allemaal met melodieën afkomen, maar Ward kan daar een extra toets aan geven door zijn arrangementen en de effecten die hij gebruikt. Hij is echt een belangrijke meerwaarde. In die mate dat er eigenlijk geen enkel nummer is dat van één iemand specifiek is, maar telkens is het een samenwerking van ons alle vier.

Estland heeft een sterke gezongen traditie, en dat is toch anders dan wat we kennen van bij Trio Dhoore en veel andere hedendaagse Vlaamse folkgroepen.

Ward: Dat maakt het ook veel interessanter. Tot nu toe was ik het gewoon dat er iemand met een melodie afkwam en ik daar dan akkoorden op zette. Nu vertrekken we ook van een tekst, van een thema in een lied. Je zoekt er dan een melodie en effecten bij die de sfeer van dat lied versterken, zodat ook wie de tekst niet verstaat (zoals Hartwin en ik vaak) het gevoel van het lied meekrijgt. Dat is voor mij de grote meerwaarde van Estbel, het

feit dat tekst en melodie elkaar versterken. De Estse taal op zich heeft ook een mooie klankkleur, die in de meerstemmige zang nog extra naar voor komt.

Leana: Het is mooi om zien hoe sommige nummers ontstaan. Zo had ik een erg fragiele tekst, waar Sänni dan een pizzicato onder zette, en geleidelijk aan kwamen daar allerlei andere dingen bij van Ward en Hartwin en uiteindelijk is het een prachtig lied geworden.

Hartwin: Voor mij is het ook zeer verfrissend om aanvullend te mogen werken, en niet altijd – zoals het bij Trio Dhoore het geval is – het basiswerk vaak op mij te nemen. Ook nu in de studio is het mooi om dat creatieve proces met ons vieren te mogen meemaken.

De teksten zijn tot nu toe alleen in het Ests. Hebben jullie eraan gedacht om ook in het Nederlands te zingen?

Leana: Ik heb eraan gedacht, ja. Het probleem is echter dat Nederlands niet mijn moedertaal is, en dat maakt het toch nog extra moeilijk. Ik heb hard zitten zoeken, maar voorlopig komt het er nog niet van. Maar ik sluit zeker niet uit dat we ooit iets gaan doen met een mooie Nederlandse tekst.

foto: © Bart Denolf

Estbel (v.l.n.r.): Ward Dhoore, Sänni Noormets, Leana Vapper (liggend) en Hartwin Dhoore

Hartwin: Doordat het Ests voor de meeste mensen onverstaaenbaar is, komt de zang ook over als een extra instrument, als een melodielijn. Ik krijg er een beetje hetzelfde gevoel bij als bij nummers van Sigur Rós, waar je de taal ook niet van verstaat.

Ward: Ik denk dat het zelfs iets creatiever wordt dan bij een lied waar je de taal wel van verstaat. In dat geval arrangeer je op een manier waarop de muziek je tekst niet in de weg ligt. Maar doordat wij de tekst niet verstaan, gaan we op zoek naar muzikale middelen om het thema nog beter weer te geven.

Wordt er anders op jullie muziek gereageerd in Estland dan in Vlaanderen?

Sänni: In Estland zijn we het gewoon dat de traditie vermengd wordt met moderne muziek. Het publiek weet wat het kan verwachten. Dat ligt anders in Vlaanderen, denk ik, waar men eigenlijk niet goed weet wat men kan

verwachten van zo'n combinatie als Estbel. Maar dat is natuurlijk gebaseerd op een zeer beperkte ervaring. We hebben als kwartet nog maar een keer opgetreden in Vlaanderen, en dat was op het Dranouter festival.

Leana: Het publiek in Estland reageert meestal erg ingetogen. Ze gaan niet direct erg enthousiast zijn tijdens het optreden zelf, maar komen je dan wel achteraf persoonlijk zeggen dat ze het heel goed vonden. Soms heb je op het podium het gevoel dat het misschien niet goed overkomt, maar achteraf komt iedereen wel zeggen hoe erg ze er van hebben genoten.

In Estland verstaat men wat je zingt, maakt dat dan geen verschil?

Hartwin: Natuurlijk wel, maar tegelijk is het zo dat de teksten erg poëtisch zijn, en daardoor ook meer sfeer scheppend, eerder dan dat elk woord op zich belangrijk is.

Sänni: Daarom ook dat de hele sfeer van het lied erg belangrijk is, dat de melodie de tekst versterkt. Bij de opname van de cd vind ik het ook erg belangrijk dat de effecten die gebruikt worden bijdragen tot die sfeer.

Ward, jij bent de enige die nog in België woont, maakt dat iets uit voor de groep?

Ward: Het mag misschien raar klinken, maar dat is een enorm verschil. Als ik bijvoorbeeld hier in 't Ey optreed, rij ik daar naartoe, ik word er goed ontvangen, ik doe mijn ding en 's avonds rij ik terug naar huis. Met Estbel is dat anders, want als we daar optreden ben ik al direct een paar dagen van huis weg, ik kom in een omgeving die helemaal anders is. Dat zorgt ervoor dat ik volledig in de sfeer zit van het land, van de omgeving op het moment dat ik op het podium stap. Doordat je de taal niet kent, door het verschil in cultuur, sta je veel meer open voor allerlei indrukken. De manier waarop Esten met elkaar en met de natuur omgaan inspireert me heel hard. Sänni heeft een nummer geschreven over een boskoning. Als ze mij het verhaal vertelt, voel ik nu ook die hele atmosfeer, die omgeving waarin dat nummer tot stand is gekomen. Het zou heel anders zijn mochten we allemaal in België wonen en ze hier met Estse teksten zouden afkomen.

“Het feit dat tekst en melodie elkaar versterken is voor mij de grote meerwaarde van Estbel”

Ward Dhoore

▶ Juist doordat alles zich daar afspeelt, onderga ik die cultuur heel intens. Dat is een zeer speciale en verrijkende ervaring.

Leana: Ik heb 9 jaar in Vlaanderen gewoond, en ik heb het er heel goed gehad. Maar het is pas door terug te komen naar Estland dat ik gevoeld heb hoe hard ik het allemaal heb gemist. We wonen op een eiland, vlak bij de zee en het bos. Dat is allemaal zo rustgevend, het heeft zo'n grote invloed op wat je voelt en doet.

Hartwin: Ik ben er steeds meer van overtuigd dat het eigene aan de Vlaamse folk is, dat het zo open staat voor en beïnvloed is door allerlei andere tradities. We zijn als Vlaamse muzikanten gewoon om verschillende soorten muziekjes te spelen, zowel Zweedse als Ierse als Franse,... noem maar op. Dat is dan ook onze inbreng in Estbel, dat we de Estse traditie aanvullen met wat we van de andere hebben opgestoken.

Jullie zijn momenteel een cd aan het opnemen?

Hartwin: Jawel, en het is een heel aparte er-

varing, nu er zoveel zang bijkomt. Het is de eerste keer dat ik opnames meemaak waar er zoveel gezongen wordt, en het is toch heel anders. Jeroen Geerinck heeft heel veel zorg besteed aan het vinden van de juiste klankzetting, en daar ben ik heel blij mee. Er gaan wel wat effecten in de cd zitten, maar de klank van de instrumenten gaat super akoestisch zijn. We hebben een dag gebruikt om de klank echt te hebben zoals we die wilden.

Ward: De manier van opnemen is eigenlijk dezelfde als die waarop de nummers gemaakt zijn. We hebben ons toen in Estland in een ruimte in een cirkel gezet en zijn beginnen werken. Wel, in de studio gaan we op dezelfde manier tewerk, allemaal samen. Nadeel is wel dat het trager gaat, want bij elk gekraak in je stoel moet je herbeginnen, maar je blijft spelen tot iedereen voelt dat het juist zit. Dat maakt het heel authentiek. Het aandeel van Jeroen hierin is niet te onderschatten. Hij is echt de producer van deze plaat.

Sänni: Voor mij is dit een heel nieuwe ervaring. Tot nog toe werkte ik in Estland met

een goede geluidstechnicus, maar we namen wel alle beslissingen zelf, ook over hoe alles moest klinken en zo. Het feit dat Jeroen dit nu mee op zich neemt, de manier waarop onze muziek hem inspireert is heel verrijkend. Ik zit graag naast hem na de opnames om te zien hoe hij alles zo goed mogelijk wil hebben, om te voelen hoe hij met ons meedenkt, veel verder dan het louter technische.

Wat brengt de toekomst voor Estbel, eens de opnames achter de rug zijn?

Leana: Er zijn al veel plannen, sommige erg concreet, maar waar we nu nog niets kunnen over zeggen. Maar erg belangrijk voor ons, en een grote erkenning voor het werk dat we doen is dat we uitgenodigd zijn om te spelen op de **Talinn Music Week**. Dat is een week lang showcases uit verschillende muziekvormen, zowel funk, techno als traditionele muziek. En wij zijn geselecteerd om daar te mogen spelen.

Hartwin: Het voelt een beetje als een bekroning van iets dat een jaar geleden begon, toen we konden spelen op de festivals van Dranouter en Viljandi, waar ons optreden op radio en TV werd uitgezonden. Daarna begonnen we de crowdfunding voor de nieuwe cd, waar we 120% van het beoogde resultaat haalden, en nu de Talinn Music Week. We zijn gezegend dat dit allemaal kan.

De cd van Estbel wordt verwacht tegen Tallinn Music Week begin april. De cd is ook te verkrijgen op de zomerfestivals waar Estbel te zien is. 🍀

Steven Vanderaspolden

Estbel graag aan het werk zien? Dat kan...

- » in juli op festivals in Finland en Estland
- » in augustus op de Kalmthoutse stage (8/8) en Folkfestival Ham (12/8)
- » in oktober in Dranouter (19/10) Langdorp (21/10) en 't Ey (22/10)

Meer info: www.estbel.ee

PODIUM VAN MUZIEKMOZAIËK

WEDSTRIJD FOLK & NEDERLANDSTALIG

Tijdens de Gentse Feesten van 2017 organiseert vzw Muziekmozaïek Folk & Jazz i.s.m. Uitbureau Gent opnieuw het Podium van Muziekmozaïek op het Luisterplein. Daar kan je genieten van steengoede kleinkunst, folk én luistermuziek. Ook dit jaar kan jij en je groep erbij zijn als deelnemer aan onze wedstrijd Folk of Nederlandstalige muziek.

Speel je folk of Nederlandstalige muziek en heb je al altijd eens op een podium van de Gentse Feesten willen staan? Schrijf je dan **vóór 31 maart** in op vi.be en wie weet word jij geselecteerd om mee te dingen naar de overwinning tijdens de Gentse Feesten. Voor de categorie Folk worden 6 bands gekozen, voor de categorie Nederlandstalig 9 bands (halve finale Nekka-wedstrijd) die een concert mogen spelen op **20, 21 of 22 juli** op het Podium van Muziekmozaïek. De geselecteerde groepen krijgen een vermelding in het officiële programma van de Gentse Feesten en het Luisterpleinboekje én een kwaliteitsvolle beoordeling en tips van een professionele jury. Op **22 juli** wordt de winnaar van elke categorie bekendgemaakt tijdens de prijsuitreiking. De winnaar krijgt een aantal mooie betaalde concerten en aandacht via de kanalen van Muziekmozaïek!

Voor alle info en het reglement surf je naar www.muziekmozaiek.be.
Voor vragen contacteer podium@muzmoz.be.

folk TIP

Mazurkadag op zaterdag 1 juli

- > In het gc De Wildeman Schoolstraat 15, 3020 Herent
- > Georganiseerd door het Brabants Volksorkest
- > Telkens van 13u30 tot 15u (koffiepaauze) en van 15u30 tot 17u

Alles sessies worden in twee delen gegeven (uitgenomen de sessie door Mandolinman - enkel van 15u30 tot 17u)

Danssessies

- 1. Mazurka voor absolute beginners door Kris Sevenants en Rik Boone**
Aanleren van het dansen van de traditionele Mazurka
- 2. Mazurka Frisse Folk door Anita Iliens**
Sessie 1 (1,5u): Kennis maken met de Mazurka zoals die vandaag gedanst wordt op folkbals in Vlaanderen en Europa. De basispassen, de danshouding, enkele variaties.
Sessie 2 (1,5u): Ontdekkingstocht langs de brede waaier van hedendaagse folkmuziek in Europa en we zoeken samen hoe we hierop de balfolk Mazurka kunnen dansen.
- 3. Traditionele Mazurka voor zij die al wat danservaring hebben door Katrien Van Craenenbroeck**
Aanleren van technieken die je toelaten op een eenvoudige en prettige manier, de verschillende figuren van de Mazurka en wals bij het dansen tijdens een bal toe te passen.

Instrumentensessies

- 1. Samenspel Brabants Volksorkest Mazurka, Redowa, Varsoviene ...**
 - Voor blaasinstrumenten en accordeons door **Christel Borghleuens**
 - TLS van traditionele Mazurka's van bij ons en onze burens + evt. aanleren van de varianten zoals Varsoviene, ...
- 2. Samenspel Mandolinman**
Enkel na de koffie door **Maarten Decombel, Andries Boone, Dirk Naessens en Peter-Jan Daems**
- 3. Samenspel Brabants Volksorkest Mazurka, Redowa, Varsoviene ...**
 - Voor strijkers en snaren door **Jos Debraekeleer**
 - TLS van traditionele Mazurka's van bij ons en onze burens + evt. aanleren van de varianten zoals Varsoviene, Redowa, ...

Afsluitend een concert met Mandolinman en een **GROOT VOLKSBAL** met Het Brabants Volksorkest en de gasten van Mandolinman

Meer info of inschrijven?

- > info@brabants-volksorkest.be
- > www.brabants-volksorkest.be
- > € 35 storten op BE64 0011 6563 4852 en mail sturen met daarin keuze sessie en wensen i.v.m. avondeten
- > De eerste 25 inschrijvers krijgen € 10 korting
Deze betalen dus slechts € 25 voor de hele dag - inkom concert en bal (€ 12) inbegrepen

WWW.TEY.BE • BELSELE • SINT-NIKLAAS

MUZIEKCLUB

APR - MEI - JUN 2017

ZO > 02 APR > 16U00

CONCERT I.S.M. ANFITATRO

LUCA CIARLA

ITALIAANSE VIOL EN KNOPKES VIRTUOOS

VR > 07 APR > 21U00

CONCERT

STROGRASS

VOORSTELLING VAN DE NIEUWE CD

VR > 14 APR > 21U00

CONCERT

DUO BAUWERAERTS - VAN HEES

VOORSTELLING VAN DE DEBUUT-CD

VR > 21 APR > 20U00

JAMAVOND

FTF - TLS

GEZELLIG SAMEN MELODIËN LEREN SPELEN EN GENIETEN

ZO > 23 APR > 16U00

NAMIDDAGBALEYNBAL

CANTO ANTICO + DEYA

TER ERE VAN FOLK IN'T GRUUN

ZO > 30 APR > 20U00

GRATIS BALEYNBAL

FOLKAFDELING SINT-NIKLAAS

LEERLINGEN EN LERAARS SPELEN TEN DANS

ZO > 07 MEI > 13U00

NEDERLANDSTALIGE MUZIEK

VOORRONDE NEKKA-WEDSTRIJD

20 GESELECTEERDEN ZETTEN HUN BESTE BEENTJE VOOR

VR 12 MEI > ZO 14 MEI

WORKSHOPS & CONCERTEN

HOMMELWEEKEND

'VERRASSEND' WEEKEND ROND DIT 'SAAI' INSTRUMENT

ZA > 20 MEI > 09U30

TOONMOMENT (GRATIS INKOM)

OPENBAAR EXAMEN FOLKAFDELING

NA DE VELE MUZIEKLESSEN VOLGT...

ZA > 20 MEI > 21U00

CONCERT

BEPPE GAMBETTA & TONY McMANUS

VERBLUFFENDE GITARRVIRTUOZEN UIT ITALIË & SCHOTLAND

VR > 26 MEI > 21U00

CONCERT

GEERT WAEEMAN & PAVEL FAJT

EXPERIMENTELE FOLK & AVANT-PREMIÈRE "IMPRO MAGNON"

VR > 09 JUN > 20U00

VERHALEN ÉN MUZIEK

VERTEYLEMENT 16

TOM VAN MIEGHEM NODIGT COLLEGA-VERTELLER HILDE ROGGE UIT

VR > 16 JUN > 21U00

CONCERT

BRISK

GLOEDNIEUW KWARTET MET KELTSCHER MUZIEK

VR > 23 JUN > 20U00

JAMAVOND

IERSE JAM

IN MEMORIAM JAM DIRK DE BLESER

ZA > 24 JUN > 20U00

VERJAARDAGCONCERT

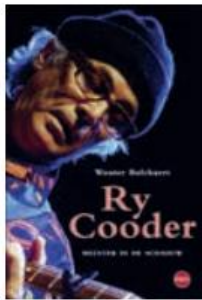
ARANIS 15 JAAR

UNIEK CONCERT INCLUSIEF MUZIEK UIT "SMELLS LIKE ARANIS"

KOETERMOLENSTRAAT 6B • 9111 BELSELE • 03/772 11 93 • WWW.TEY.BE

RAADPLEEG ONZE WEBSITE VOOR DE VOLLEDIGE PROGRAMMATIE > RESERVEER (RANGEGEZEN) VIA WWW.TEY.BE

Ry Cooder

Meester in de schaduw

Wouter Bulckaert

Kent u Ry Cooder? Amerikaanse gitarist en songschrijver. Maatschappijkritische verhalenverteller en hedendaagse Woody Guthrie. Verkocht met Buena Vista Social Club negen miljoen platen. Won zes Grammy's voor evenzoveel albums. Hielp met zijn trendsettende soundtrack Wim Wenders' film *Paris, Texas* aan een Gouden Palm in Cannes. Keith Richards vertelt over die Cooder: 'Ik heb gepikt van die man wat ik maar kon.' De Rolling Stone is lang niet de enige.

En toch blijft Ry Cooder bij het grote publiek een nobele onbekende. Met deze **allereerste biografie** probeert muzikrecensent Wouter Bulckaert dat recht te zetten. En hoe!

Ry Cooder. Meester in de schaduw is een pageturner vol scherpe dialogen, snedige anekdotes en verrassende verhalen. Een feest voor liefhebbers van Americana, film- en soundtrackfanaten, wereldmuziekaficionado's en fans van verwante artiesten als Bob Dylan, Neil Young en The Rolling Stones. 📖

ISBN 9789462670891 – 2016
Paperback (15 x 22,5 cm)
406p – € 24,90
www.epo.be

Born to Run

Bruce Springsteen

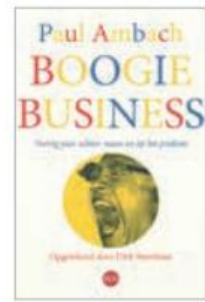
Langverwacht:
het openhartige verhaal van The Boss

In 2009 trad Bruce Springsteen met de E Street Band op tijdens de Amerikaanse Super Bowl. Deze ervaring en het gevoel na afloop waren zo uniek, dat Bruce besloot ze op te schrijven. Dat waren de eerste stappen op weg naar deze buitengewoon openhartige autobiografie.

De afgelopen zes jaar heeft Springsteen in stilte en vol overgave zijn levensverhaal opgeschreven. De magie die zijn songteksten zo bijzonder maken spatten ook van elke pagina van dit boek af. Met ontwapenende openhartigheid vertelt hij voor het eerst over de persoonlijke problemen die zijn beste werk hebben geïnspireerd en hij laat zien waarom de song *Born to Run* veel meer over hem vertelt dan tot nu toe werd aangenomen.

Bruce Springsteen is een legendarische rockster en songwriter. Met zijn E Street Band toerde hij al meermaals rond de wereld. Enkele van zijn ontelbare hits: *Born in the U.S.A.*, *The Rising*, *The River*, *Thunder Road*... 📖

ISBN 9789077330326
Paperback met flappen (16cm x 24cm)
528p – € 25
www.lannoo.be
Ook verkrijgbaar in de boekhandel

Boogie Business

Veertig jaar achter,
naast en op het podium

Paul Ambach,
opgetekend door Dirk Steenhaut

Met John Lee Hooker pinten drinken in Antwerpen. Met Santana kreeft eten in Brussel. Robert Plant en Jimmy Page van Led Zeppelin een lift geven en hopeeloos verloren rijden (maar dat niet willen toegeven). Door James Brown uit je bed gebeld worden met de zeer aardse boodschap: 'Brother, ik heb diarree!' Bob Marley programmeren in Vorst en het gevoel krijgen dat God geland is. Na een tegenvallend concert een arm om je schouder krijgen van The Rolling Stones: 'Bon, hoeveel bedraagt het verlies?'

Veertig jaar lang zagen de dagen en nachten van Paul Ambach, *Boogie Boy* voor de vrienden, er net iets anders uit dan die van u en ik. Ambach betekende voor de concertwereld in België wat Edison betekende voor de lamp: hij vond haar uit. De ontmoetingen met een eindeloze stoet legendes maar ook zijn eigen carrière als muzikant, lezen als een avonturenroman. De aangrijpende geschiedenis van zijn Joodse familie lijkt dan weer eerder op een Hollywoodfilm. Maar voor beide geldt: de realiteit overtreft de fictie. 📖

ISBN 9789462670846 – 2016
Paperback (15 x 22,5 cm)
192p – geïllustreerd – € 19,50
www.epo.be

folk TIP

Wil je schrijven voor ons Folkmagazine?

Heb je een vlotte pen? Heb je kennis over folk of muziek in het algemeen? Zie je het zitten om op vrijwillige basis af en toe een artikeltje te schrijven voor het folkmagazine van Muziekmozaïek? Momenteel zijn we vooral op zoek naar personen die beginnende folkgroepen willen interviewen.

>> Interesse? Laat dan spoedig iets weten aan ilse.coppieters@muzmoz.be.

Orgels in het Pajottenland

Vergeten meesterwerken

Ghislain Potvlieghe

Ghislain Potvlieghe (°1936) studeerde zelf orgel en muziekgeschiedenis aan het Conservatorium te Gent en liet zich reeds heel vroeg in met de geschiedenis van de Vlaamse orgelbouw, waarover hij in 1961 reeds begon te publiceren. Vooral die uit Vlaams-Brabant trokken zijn aandacht en hij struinde dan ook jarenlang doorheen het Pajottenlandse berg en dal.

Nadat hij in 1969 opdrachthouder werd bij de Koninklijke Commissie voor Monumenten & Landschappen (de latere Rijksdienst voor Monumenten & Landschapszorg) bestond één van zijn taken erin tot een inventarisatie te komen van het orgelpatrimonium in Vlaanderen. Hij werd ook docent orgelkunde aan het Lemmensinstituut en startte een atelier voor orgelbouw en restauratie. Zijn twee jongste zonen stapten trouwens in zijn voetsporen verder. Zijn recentste publicatie, 'Orgels in het Pajottenland, vergeten meesterwerken', bewijst dat opnieuw dat (het beschrijven van) cultureel erfgoed niet dood en oersaai hoeft te zijn. Dit rijk geïllustreerde vakwerk, dat haast encyclopedische proporties aanneemt, leest tegelijk als een doorleefde roman, onderverdeeld in twee grote luiken. Dat de structuur waarvoor geopteerd werd niet helemaal eenduidig lijkt vormt het enige minpunt. Zijn queeste vangt aan bij de Augustijnen en de renaissance orgelmeubels in Bellingen, waarna we geconfronteerd worden met de vergeten roem van het Nicolaes Le Royer-orgel in Leerbeek. Vervolgens besteedt hij aandacht aan de outsiders in het Pajottenland, een episode over verdwaalde bouwmeesters. Allesoverheersend tijdens het rococo-tijdperk was ongetwijfeld de Van Peteghem-dynastie, waaraan een apart hoofdstuk gewijd wordt, waarna we met Cappuyens en De Volder kennis maken met de uitlopers van deze stijlperiode. In deel twee stappen we de 19de eeuw binnen met Pieter Hubertus Anneessens, die stamvader werd van een orgelbouwersfamilie die het vier generaties lang uitzong. Daarnaast wordt veel aandacht besteed aan de gebroeders Loret. Met hen dook er in het Pajottenland zowaar een nieuw orgeltype op, waarbij het orgel van de Sint-Niklaaskerk (1844) als eerste meesterstuk van Hippolyte geregistreerd staat. Vervolgens komen we terecht in de uitbloeiperiode van de romantische orgelbouw en wordt kort melding gemaakt van enkele orgels van recente datum. Voorts werd voor de leek ook een orgelvocabularium opgenomen, wat de

lezer zeker ten goede komt bij het doornemen van de meer technische passages. De auteur, magistraal orgeldokter, wil de geïnteresseerde in zijn orgelbeschrijvingen geen enkel detail ontzeggen met betrekking tot het functioneren en de diverse pathologieën. Want meer nog van een microbeschrijving van de orgels, in hun biotoop, de desbetreffende kerk en bij uitbreiding het omgevende landschap, vormt dit boek een omschrijving van de 'ziektebeelden' en de eruit voortvloeiende (vaak amateuristische) restauratiepogingen bij veel van die orgels. De verhalen van bouwers, bouwtechnieken en opdrachtgevers, vormen tenslotte ook een aanklacht tegen de manier waarop, ook in het Pajottenland, een aantal van deze technisch en sculpturaal hoogstaande orgelstukken doorheen de tijd eigenlijk verknoeid werden.

Ook een cd maakt deel uit van dit naslagwerk. De beloftevolle organiste Sarah Copriau (°1984), die orgel studeerde aan het Lemmensinstituut, nam vorig jaar plaats achter diverse orgels die de tands des tijds wonderwel doorstonden, meerbepaald het recente orgel van Herelingen, dat van Bekkerzeel (Van Peteghem, ca. 1825), van Neigem (Anneessen, 1834) en Tollembeek (Cappuyn, 1849). Op dat laatste eindigt ze overigens met 'Halsway Carol' (een Folkhymn van Nigel Eaton!), wat toch wel bewijst dat ook traditionele muziek en orgel hand in hand (kunnen) gaan. Het repertoire waarvoor ze koos vormt trouwens zondermeer het absolute tegenbewijs van de gemeenzame opvatting dat orgel, koster en liturgie onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Op dit album doorlopen we een muzikale geschiedenis van renaissance tot vandaag, met ruim aandacht voor seculier werk. 🎧

Bart Vanoutrive

Heemkundige Kring van Gooik
Uitgeverij De Draak vzw – 2016
328p + cd Sarah Copriau, 50:41

50% KORTING
OP 2 KNOTSGEKKE
KINDER-MUZIEK-
BOEKEN! BETAAL
MAAR € 10 IN PLAATS
VAN € 20 PER STUK!

Het rarebeestencarnaval

Guga Baül kruipt in de huid van maar liefst 13 rare beesten

Het rarebeestencarnaval is een heerlijke optocht vol doldwaze, wonderlijke, stapelgekke dieren. Het orkest van de Filharmonie speelt de bekende muziek Carnaval des animaux van Camille Saint-Saëns.

Billy the Kid en de sheriff

Trek met Mich en Raf Walschaerts van Kommil Foo door de prairie

Een spannend luisterboek met het bekende verhaal van Billy the Kid met muziek van de Filharmonie. Laat je meevoeren naar de Far West, naar de wereld van cowboys, bandieten, saloons en prairies.

Surf naar www.lannoo.be/
muziekboeken en gebruik de kortingscode **muziek2017**. Deze actie is alleen geldig via LannooShop, tot 30/6/2017. Niet cumuleerbaar met andere acties. Op is op.

 LANNOO

Feest van de Folk

Door Dree Peremans

Jep. We vieren de week van de folk. Tientallen concerten her en der. Veel muziek die de zinnen verzet en de zeden verzacht. En toch zijn er een paar die ik zeer zal missen. De grote afwezigen die dit feest van de folk op een of andere manier mee hebben mogelijk gemaakt.

Wilfrid Moonen had er verdomme ook dit jaar bij moeten zijn. Met zijn accordeon en met zijn vrolijke grappen. We zouden hem misschien aan de piano hebben gezet voor een vleugje jazz op folkie deuntjes. **Dirk Van Esbroeck** had er bij moeten zijn. Met tango's en andere milonga's en met die prachtige liederen op teksten van **Jan Van Nijlen** of **Richard Minne**. Dan had ik hem nog eens kunnen zeggen dat het Risjaar en niet Rigggard is. Richard nog aan toe! **Wannes Van de Velde** had er bij moeten zijn. Met een volk flamenco en een resem prachtige liederen. Oud en nieuw, het maakt niet uit. Want wie kon beter van oude dingen nieuwe maken en nieuwe laten klinken alsof ze eeuwenoud waren. En dan zouden we op 29 april met heel veel volk en folk zijn tachtigste verjaardag hebben gevierd en hem nog vele, vele jaren hebben toegewenst vol muziek. We zouden hem bezworen hebben zijn pennen nog meer dan vroeger in de beste aller inkten te dopen en te schrijven, te blijven schrijven tot de laatste zinnige gedachte op papier was gezet.

Tegelijk weet en besef ik maar al te best dat veel jonge folkies die met viool, accordeon, doedelzak, draailier, gitaar, sax en fluit en alles waar geluid uit komt wondermooie muziek maken, Wannes nooit hebben zien optreden. Misschien nooit een plaat van hem hebben gehoord en, o gruwel, heel misschien zijn naam niet eens kennen.

Is dat erg? Ja en neen. Moeten we dat betreuren? Ja en neen. Neen, omdat hij er nu eenmaal niet meer is en we geschiedenis niet achterstevoren kunnen laten lopen. Klokken die achteruit lopen moeten afgevoerd worden. Nostalgie is zo vals en leep tegelijkertijd. Dus ook ja, omdat wij, oud-strijders, weten hoe dat was en dan denken dat het 'in onze tijd' ...

Een optreden van Wannes. Vroeger in zijn jonge jaren, rechttop met dat tekstboek in de rechterhand en een bezwerend gebaar met de linkerhand. Later zittend met de gitaar die hij jarenlang had gereserveerd voor de flamenco, maar die hij uiteindelijk toch zijn folkrepertoire – of was dat toen nog gewoon

volksmuziek – had binnengesmokkeld. Een beetje uit noodzaak omdat zijn accordeonist **Bernard Van Lent** andere muzikale paden ging bewandelen. Met de gitaar bracht Wannes dan ook de flamenco in zijn liedjes. Ik ken geen enkele gitarist die een dergelijke op flamenco gebaseerde stijl heeft ontwikkeld. Er zijn legio zangers-gitaristen met een onmiskenbaar eigen herkenbare stijl. De door Wannes zeer geapprecieerde Martin Carthy was er zo een. De door Wannes absoluut niet geapprecieerde Gabriel Yacoub al evenzeer.

Wannes was soms zeer categoriek in zijn appreciaties. Ik weet niet waarom hij Yacoub maar niets vond, terwijl ik hem en zijn Malicorne nog altijd een van de beste Franse folkies aller tijden vind. Jacques Brel daar had hij ook zo'n afkeer van. Te veel theater, te veel grote gebaren, te veel pathos, te veel van alles wat Wannes zelf altijd probeerde te vermijden. Zijn Belgitude kon dan weer wel op zijn goedkeuring rekenen. Ook al schreef le grand Jacques dan het komische nummer 'Les Flamingants'. Daar had Wannes dan wel per kerende zijn antwoord op. 'De flamingant ne me traitez, être flamand c'est dur assez!' Georges Brassens mocht dan weer wel. Dat was ook voor Wannes 'de meester' van het betere lied. Wie dat zeker niet was is de betreurde Leonard Cohen. Niet dat Cohen bij mij op de eerste rij staat, maar hij mag er wel bij zijn in het concert mijner dromen. Bob Dylan? Ja, dat mocht en vooral dan om zijn 'Masters of war' waar Wannes dan Oorlogsgelcerden van maakte. Met opgekropte woede, met misschien wel meer afkeer van het idiote militaire geweld dan de versie van de Nobelprijswinnaar. De Beatles? Die konden nog net omdat ze Strawberry Fields hadden geschreven. Daar had Wannes een traan bij weggepinkt toen het gespeeld werd op de begrafenis van een vriend. De Rolling Stones? Geen denken aan! Dieven waren het die alles hadden gestolen van de oude bluesgoden die hij wel bewonderde. Of de jazzmeesters van zijn jonge jaren in de kroegen van zijn oude stad.

Bij alweer een feest van zoveel dagen folk, denk ik graag terug aan de grote afwezigen. In dankbare herinnering aan wat ze waren bij leven en welzijn. Hoed af en een paar minuten stilte. Daarna mag het grote genieten beginnen.

P.S. Mag ik u overigens uitnodigen op een vertelconcert dat ik samen met Marc Hauman en Bernard Van Lent breng in de kapel van de Grauwzusters aan de Lange Sint Annastraat nr 7 op donderdag 27 april in Antwerpen en tijdens het Feest van de Folk, zie ook feestvandefolk.planidoo.be.

ETHNO FLANDERS 2017

30 JULI - 8 AUG
OOSTENDE

50 JONGE MUZIKANTEN OP WERELDREIS IN OOSTENDE

IN CONCERT:

4/8 OOSTENDE

5/8 GENT

6/8 DRANOUTER FESTIVAL

7/8 FEDASIL (TE BEVESTIGEN)

WWW.ETHNOFLANDERS.BE

Feest van de Folk

Wij doen mee!

van 28 april tot 7 mei 2017

volledig programma op

feestvandefolk.planidoo.be

Organisatie van:

Met de steun van: